

Dansk udgave

Retsforskrifter

48. årgang

21. maj 2005

Indhold	I	<i>Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
	★	Rådets forordning (EF) nr. 768/2005 af 26. april 2005 om oprettelse af et EF-fiskerikontrol-agentur og om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik	1
		Kommissionens forordning (EF) nr. 769/2005 af 20. maj 2005 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	15
		Kommissionens forordning (EF) nr. 770/2005 af 20. maj 2005 om importlicenser for varer inden for oksekødssektoren med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia	17
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 771/2005 af 20. maj 2005 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indonesien, Taiwan, Thailand og Vietnam	19
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 772/2005 af 20. maj 2005 om specifikationer for kendetegnenes dækning og fastlæggelse af det tekniske format i forbindelse med udarbejdelse af årlige EF-statistikker om stål for referenceårene 2003-2009 ⁽¹⁾	51
	II	<i>Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk</i>	
		Kommissionen	
		2005/388/EF:	
	★	Kommissionens afgørelse af 2. maj 2005 om de nødvendige foranstaltninger over for en handelshindring bestående i Brasiliens handelspraksis, som berører handelen med regummirede dæk (meddelt under nummer K(2005) 1302)	71

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

(Fortsættes på omslagets anden side)

Pris: 18 EUR

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

2005/389/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 18. maj 2005 om ændring af Kommissionens beslutning 1999/217/EF for så vidt angår listen over aromastoffer, som anvendes i eller på levnedsmidler (meddelt under nummer K(2005) 1437) ⁽¹⁾** 73

2005/390/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 18. maj 2005 om femte ændring af beslutning 2004/122/EF for så vidt angår visse beskyttelsesforanstaltninger mod aviær influenza i Nordkorea (meddelt under nummer K(2005) 1451) ⁽¹⁾** 77

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 768/2005**af 26. april 2005****om oprettelse af et EF-fiskerikontrolagentur og om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Medlemsstaterne skal i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽²⁾ sørge for effektiv kontrol, inspektion og håndhævelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik og samarbejde med hinanden og tredjelande herom.

(2) For at opfylde disse forpligtelser må medlemsstaterne på deres landterritorium, i EF-farvande og i internationale farvande samordne deres kontrol og inspektion under hensyntagen til folkeretten og Fællesskabets forpligtelser inden for regionale fiskerierorganisationer og i henhold til aftaler med tredjelande.

(3) Ingen inspektionsordning kan være omkostningseffektiv uden inspektioner på landjorden. Af denne grund bør landterritoriet være omfattet af fælles ressourceanvendelsesplaner.

(4) Samarbejdet bør via operativ koordinering af kontrollen og inspektionen bidrage til bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer samt sikre ensartede spille-regler for den del af fiskeindustrien, der er involveret i denne udnyttelse, og dermed reducere forvriddning af konkurrencevilkårene.

(5) Effektiv fiskerikontrol og -inspektion anses for at være af afgørende betydning i bekæmpelsen af ulovligt, ikke-rapporteret og ikke-reguleret fiskeri.

(6) Uden at dette i øvrigt indskrænker medlemsstaternes forpligtelser i henhold til forordning (EF) nr. 2371/2002, er der behov for et teknisk og administrativt EF-organ til at tilrettelægge samarbejdet og samordningen mellem medlemsstaterne af fiskerikontrollen og -inspektionen.

(7) Med henblik herpå bør der inden for Fællesskabets eksisterende institutionelle struktur og under hensyntagen til kompetencefordelingen mellem Kommissionen og medlemsstaterne oprettes et EF-fiskerikontrolagentur (i det følgende benævnt »agenturet«).

(8) Agenturets opgaver bør fastlægges, for at de mål, der danner grundlaget for dets oprettelse, kan nås.

(9) Agenturet bør især efter anmodning fra Kommissionen kunne bistå Fællesskabet og medlemsstaterne i deres forbindelser med tredjelande og/eller regionale fiskerierorganisationer og samarbejde med deres myndigheder som led i Fællesskabets internationale forpligtelser.

⁽¹⁾ Udtalelse af 23. februar 2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

- (10) Der er endvidere behov for at arbejde hen imod en effektiv anvendelse af Fællesskabets inspektionsprocedurer. Agenturet kan med tiden blive en referenceramme for videnskabelig og teknisk bistand til fiskerikontrol og -inspektion.
- (11) Med henblik på opfyldelse af den fælles fiskeripolitikens mål, der skal muliggøre en bæredygtig udnyttelse af levende akvatiske ressourcer som et led i en bæredygtig udvikling, vedtager Rådet foranstaltninger vedrørende bevarelse, forvaltning og udnyttelse af levende akvatiske ressourcer.
- (12) For at sikre en korrekt håndhævelse af disse foranstaltninger må medlemsstaterne tage passende kontrol- og håndhævelsesmidler i brug. Med sigte på en mere effektiv kontrol og håndhævelse er det hensigtsmæssigt, at Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i forordning (EF) nr. 2371/2002, artikel 30, stk. 2, og i samråd med de berørte medlemsstater vedtager særlige kontrol- og inspektionsprogrammer. Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik⁽¹⁾ bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (13) Agenturets koordinering af medlemsstaternes operative samarbejde bør foregå på grundlag af fælles planer for tilrettelæggelse af anvendelsen af de kontrol- og inspektionsressourcer, som de berørte medlemsstater har stillet til rådighed, med henblik på gennemførelsen af kontrol- og inspektionsprogrammerne. Medlemsstaternes fiskerikontrol og -inspektion bør foretages efter fælles kriterier, prioriteter, referencepunkter og procedurer for kontrol og inspektion på grundlag af disse programmer.
- (14) Vedtagelsen af et kontrol- og inspektionsprogram forpligter medlemsstaterne til effektivt at yde de ressourcer, der er nødvendige for programmets gennemførelse. Det er nødvendigt, at medlemsstaterne straks meddeler agenturet, med hvilke kontrol- og inspektionsressourcer de agter at gennemføre et sådant program. Der må ikke med de fælles ressourceanvendelsesplaner skabes yderligere forpligtelser med hensyn til kontrol, inspektion og håndhævelse eller i forbindelse med de ressourcer, der er nødvendige i denne sammenhæng.
- (15) Agenturet skal kun udarbejde en fælles ressourceanvendelsesplan, hvis det fremgår af arbejdsprogrammet.
- (16) Arbejdsprogrammet bør vedtages af bestyrelsen, der sørger for, at der er opnået tilstrækkelig enighed, herunder om overensstemmelse mellem agenturets opgaver i henhold til arbejdsprogrammet og agenturets disponible ressourcer på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne.
- (17) Den administrerende direktørs hovedopgave bør være i sine konsultationer med bestyrelsesmedlemmerne og medlemsstaterne at sørge for, at ambitionerne i arbejdsprogrammet for det enkelte år modsvares af tilstrækkelige ressourcer, som medlemsstaterne har stillet til rådighed for agenturet til gennemførelse af arbejdsprogrammet.
- (18) Den administrerende direktør bør navnlig udarbejde detaljerede ressourceanvendelsesplaner under inddragelse af de ressourcer, som medlemsstaterne har meddelt, med henblik på gennemførelse af det enkelte kontrol- og inspektionsprogram og under overholdelse af reglerne og målene i det særlige kontrol- og inspektionsprogram, som den fælles ressourceanvendelsesplan er baseret på, samt andre relevante regler som f.eks. reglerne vedrørende EF-inspektører.
- (19) Det er i den forbindelse nødvendigt, at den administrerende direktør tilrettelægger arbejdet på en sådan måde, at medlemsstaterne får tilstrækkelig tid til at fremsætte kommentarer ud fra deres praktiske erfaring, samtidig med at agenturets arbejdsplan og tidsfristerne i denne forordning overholdes. Den administrerende direktør skal tage hensyn til de medlemsstaters interesser, der er berørt af fiskeriet i den enkelte plan. Det er med henblik på at sikre en effektiv og rettidig koordinering af den fælles kontrol og inspektion nødvendigt at fastlægge en procedure, der gør det muligt at vedtage planerne, når der ikke kan opnås enighed mellem de berørte medlemsstater.
- (20) Proceduren for udarbejdelse og vedtagelse af fælles ressourceanvendelsesplaner uden for EF-farvandene skal svare til proceduren for EF-farvandene. Grundlaget for sådanne fælles ressourceanvendelsesplaner skal være et internationalt kontrol- og inspektionsprogram, der udmønter internationale forpligtelser vedrørende kontrol og inspektion, som er bindende for Fællesskabet.
- (21) For så vidt angår gennemførelsen af fælles ressourceanvendelsesplaner bør de berørte medlemsstater forene og anvende de kontrol- og inspektionsressourcer, som de har afsat til disse planer. Agenturet bør vurdere, om de disponible kontrol- og inspektionsressourcer er tilstrækkelige, og, hvis det er relevant, underrette de pågældende medlemsstater og Kommissionen om, at ressourcerne ikke er tilstrækkelige til, at de opgaver, der skal gennemføres ifølge kontrol- og inspektionsprogrammet, kan udføres.
- (22) Selv om medlemsstaterne bør overholde deres forpligtelser med hensyn til inspektion og kontrol, navnlig i henhold til det særlige kontrol- og inspektionsprogram, der er vedtaget i medfør af forordning (EF) nr. 2371/2002, bør agenturet ikke have bemyndigelse til at pålægge yderligere forpligtelser via fælles ressourceanvendelsesplaner eller til at iværksætte straffeforanstaltninger over for medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1954/2003 (EUT L 289 af 7.11.2003, s. 1).

- (23) Agenturet bør med regelmæssige mellemrum vurdere, om de fælles ressourceanvendelsesplaner er effektive.
- (24) Det er hensigtsmæssigt at åbne mulighed for at vedtage særlige gennemførelsesbestemmelser for vedtagelse og godkendelse af fælles ressourceanvendelse. Det kan være nyttigt at anvende denne mulighed, når agenturet har påbegyndt sit virke og den administrerende direktør mener, at sådanne bestemmelser bør fastsættes i EF-retten.
- (25) Agenturet kan, hvis det ønskes, indgå aftale om at stille kontrol- og inspektionsressourcer til rådighed, som skal anvendes af de berørte medlemsstater i fællesskab.
- (26) Med henblik på udførelsen af agenturets opgaver bør Kommissionen, medlemsstaterne og agenturet udveksle relevante informationer om kontrol og inspektion via et informationsnet.
- (27) Agenturets status og struktur bør stemme overens med den objektive karakter, som de resultater, det forventes at præstere, skal have, og sætte det i stand til at udøve sine funktioner i tæt samarbejde med medlemsstaterne og Kommissionen. Derfor bør agenturet være selvstændigt både retligt, finansielt og administrativt, samtidig med at det bevarer nære forbindelser til EF-institutionerne og medlemsstaterne. Med henblik herpå er det både nødvendigt og hensigtsmæssigt, at agenturet er et EF-organ, der har status som juridisk person, og som udøver de beføjelser, der tillægges det ved denne forordning.
- (28) Med hensyn til agenturets ansvar i kontraktforhold, som reguleres i henhold til den lovgivning, der gælder for aftaler indgået af agenturet, bør Domstolen tillægges kompetence ved en voldgiftsbestemmelse i aftalen. Domstolen bør også have kompetence i tvister vedrørende skadeserstatning opstået i forbindelse med agenturets ansvar uden for kontraktforhold i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer.
- (29) Kommissionen og medlemsstaterne bør være repræsenteret i en bestyrelse, der skal være ansvarlig for, at agenturet fungerer korrekt og effektivt.
- (30) Der bør oprettes et rådgivende udvalg, der skal rådgive den administrerende direktør og sikre et tæt samarbejde mellem de berørte parter.
- (31) Da agenturet skal opfylde Fællesskabets forpligtelser og efter anmodning fra Kommissionen samarbejde med tredjelande og regionale fiskeriorganisationer som led i Fællesskabets internationale forpligtelser, bør bestyrelsens formand vælges blandt Kommissionens repræsentanter.
- (32) Ved fastsættelsen af bestyrelsens afstemningsregler bør der tages hensyn til medlemsstaternes og Kommissionens interesse i, at agenturet kommer til at fungere effektivt.
- (33) Det er hensigtsmæssigt, at en repræsentant for det rådgivende udvalg deltager i bestyrelsens drøftelser uden stemmeret.
- (34) Der bør fastsættes regler for udnævnelse og afskedigelse af den administrerende direktør for agenturet og fastsættes bestemmelser for, hvordan vedkommende skal udøve sit hverv.
- (35) For at fremme åbenheden omkring agenturets funktion bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾ gælde uindskrænket for agenturet.
- (36) For at beskytte fysiske personers privatliv bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾ gælde for nærværende forordning.
- (37) For at sikre agenturet fuld selvstændighed og uafhængighed bør det råde over et selvstændigt budget, hvor indtægterne hidrører fra et EF-bidrag og fra betalinger for kontraktlige tjenesteydelser, som agenturet har leveret. Fællesskabets budgetprocedure bør gælde for så vidt angår EF-bidraget og enhver støtte, som ydes over Den Europæiske Unions almindelige budget. Revisionsretten bør revidere regnskaberne.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

- (38) For at bekæmpe svig, korrupsion og anden ulovlig virksomhed bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽¹⁾, gælde uindskrænket for agenturet, som bør tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽²⁾.
- (39) De foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af denne forordning, bør vedtages i henhold til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾ —

- c) »fælles ressourceanvendelsesplan«: en plan for operationelle ordninger for anvendelse af disponible kontrol- og inspektionsressourcer
- d) »internationalt kontrol- og inspektionsprogram«: et program, der opstiller målsætninger, fælles prioriteter og kontrol- og inspektionsprocedurer med henblik på at opfylde Fællesskabets internationale forpligtelser i forbindelse med kontrol og inspektion
- e) »særligt kontrol- og inspektionsprogram«: et program, der opstiller mål, fælles prioriteter og kontrol- og inspektionsprocedurer, og som er udarbejdet i henhold til artikel 34c i forordning (EØF) nr. 2847/93
- f) »fiskeri«: aktiviteter, der består i at udnytte visse bestande som defineret af Rådet, især i henhold til artikel 5 og 6 i forordning (EF) nr. 2371/2002
- g) »EF-inspektører«: inspektører, der er opført i den i artikel 28, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2371/2002 omhandlede fortegnelse.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

FORMÅL, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål

Ved denne forordning oprettes der et EF-fiskerikontrolagentur (i det følgende benævnt »agenturet«), der skal tilrettelægge den operative koordinering af medlemsstaternes fiskerikontrol og -inspektion og bistå dem med at samarbejde med henblik på at overholde bestemmelserne i den fælles fiskeripolitik for derigennem at sikre disses effektive og ensartede anvendelse.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »kontrol og inspektion«: foranstaltninger truffet af medlemsstaterne i henhold navnlig til artikel 23, 24 og 28 i forordning (EF) nr. 2371/2002 for at kontrollere og inspicere fiskeriaktiviteter, der er omfattet af den fælles fiskeripolitik, herunder overvågning ved hjælp af satellitbaserede overvågningsystemer og observatørordninger
- b) »kontrol- og inspektionsressourcer«: overvågningsfartøjer, fly og køretøjer og andet materiel samt inspektører, observatører og andre menneskelige ressourcer, som medlemsstaterne anvender til kontrol og inspektion

KAPITEL II

AGENTURETS KOMMISSORIUM OG OPGAVER

Artikel 3

Kommissorium

Agenturet skal:

- a) koordinere medlemsstaternes kontrol og inspektion i forbindelse med Fællesskabets kontrol- og inspektionsforpligtelser
- b) koordinere anvendelsen af de nationale kontrol- og inspektionsressourcer, som de berørte medlemsstater har slået sammen i henhold til denne forordning
- c) bistå medlemsstaterne med at indberette oplysninger om fiskeri og kontrol og inspektion til Kommissionen og tredjemand
- d) på sit kompetenceområde bistå medlemsstaterne med at udføre deres opgaver og opfylde deres forpligtelser i henhold til den fælles fiskeripolitik

⁽¹⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- e) bistå medlemsstaterne og Kommissionen med at harmonisere anvendelsen af den fælles fiskeripolitik i hele Fællesskabet
- f) bidrage til medlemsstaternes og Kommissionens forskning i og udvikling af kontrol- og inspektionsteknik
- g) bidrage til koordinering af inspektøruddannelse og erfaringsudveksling mellem medlemsstaterne
- h) under iagttagelse af Fællesskabets forskrifter koordinere operationerne til bekæmpelse af ulovligt, ikke-rapporteret og ikke-reguleret fiskeri.

Artikel 4

Opgaver i forbindelse med Fællesskabets internationale kontrol- og inspektionsforpligtelser

1. Agenturet skal efter anmodning fra Kommissionen:
 - a) bistå Fællesskabet og medlemsstaterne i forhold til tredjelande og regionale fiskeriorganisationer, som Fællesskabet er medlem af
 - b) samarbejde med regionale fiskeriorganisationers myndigheder for så vidt angår Fællesskabets kontrol- og inspektionsforpligtelser inden for rammerne af de arbejdsaftaler, der er indgået med disse organisationer.
2. Agenturet kan efter anmodning fra Kommissionen samarbejde med tredjelandes myndigheder i spørgsmål om kontrol og inspektion inden for rammerne af aftaler, der er indgået mellem Fællesskabet og disse lande.
3. Agenturet kan inden for sit kompetenceområde på medlemsstaternes vegne udføre opgaver i henhold til internationale fiskeriaftaler, som Fællesskabet er part i.

Artikel 5

Opgaver i forbindelse med operativ koordinering

1. Agenturets operative koordinering skal omfatte inspektion og kontrol af fiskeriaktiviteter, herunder import, transport og landing af fiskeriprodukter, frem til det punkt, hvor disse produkter kommer i den første købers besiddelse efter landingen.
2. Agenturet udarbejder med henblik på den operative koordinering fælles ressourceanvendelsesplaner og tilrettelægger operativ koordinering af medlemsstaternes kontrol og inspektion i henhold til kapitel III.

Artikel 6

Kontraktlige tjenesteydelser til medlemsstaterne

Agenturet kan efter anmodning fra medlemsstaterne levere kontraktlige tjenesteydelser til dem i forbindelse med deres fiskerikontrol- og inspektionsforpligtelser i EF-farvande og/eller internationale farvande, herunder chartre, drive og bemandede kontrol- og inspektionsplatforme og stille observatører til rådighed til udførelse af fælles opgaver, som de berørte medlemsstater er ansvarlige for.

Artikel 7

Bistand til medlemsstaterne

For at bistå medlemsstaterne med at opfylde deres forpligtelser i henhold til den fælles fiskeripolitik bedre, skal agenturet navnlig:

- a) udarbejde et grundlæggende uddannelsesprogram for instruktører, der skal undervise medlemsstaternes fiskeriinspektører, og give supplerende uddannelseskurser og seminarer til sådanne inspektører og andet personale, som er involveret i overvågning, kontrol og inspektion
- b) efter anmodning fra medlemsstaterne foranstalte fælles indkøb af varer og tjenesteydelser i forbindelse med medlemsstaternes kontrol og inspektion og forberede og koordinere medlemsstaternes gennemførelse af fælles pilotprojekter
- c) udarbejde fælles operationelle procedurer for fælles kontrol og inspektion, som to eller flere medlemsstater skal foretage
- d) opstille kriterier for udveksling af kontrol- og inspektionsressourcer mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og tredjelande og for medlemsstaternes udlån af disse ressourcer.

KAPITEL III

OPERATIV KOORDINERING

Artikel 8

Opfyldelse af Fællesskabets forpligtelser i forbindelse med kontrol og inspektion

Agenturet koordinerer efter anmodning fra Kommissionen medlemsstaternes kontrol og inspektion på grundlag af internationale kontrol- og inspektionsprogrammer ved at udarbejde fælles ressourceanvendelsesplaner.

*Artikel 9***Gennemførelse af særlige kontrol- og inspektionsprogrammer**

Agenturet koordinerer gennemførelsen af de særlige kontrol- og inspektionsprogrammer, der er fastsat i henhold til artikel 34c i forordning (EØF) nr. 2847/93, ved hjælp af fælles ressourceanvendelsesplaner.

*Artikel 10***Fælles ressourceanvendelsesplaner**

For fælles planer for ressourceanvendelse gælder følgende:

- a) opfylde det relevante kontrol- og inspektionsprogramms krav
- b) implementere de kriterier, referencepunkter, prioriteter og fælles kontrolprocedurer, som Kommissionen har fastsat i kontrol- og inspektionsprogrammer
- c) søge at tilpasse de eksisterende nationale kontrol- og inspektionsressourcer, der er givet meddelelse om i henhold til artikel 11, stk. 2, til behovet samt tilrettelægge anvendelsen heraf
- d) tilrettelægge anvendelsen af de menneskelige og materielle ressourcer for så vidt angår de perioder og områder, hvor de skal anvendes, herunder tilrettelægge arbejdet for holdene af EF-inspektører fra mere end en medlemsstat
- e) tage hensyn til de berørte medlemsstaters eksisterende forpligtelser i forbindelse med andre fælles planer for ressourceanvendelse samt til eventuelle specifikke regionale eller lokale begrænsninger
- f) definere de omstændigheder, hvorunder en medlemsstats kontrol- og inspektionsressourcer må bevæge sig ind i farvand, som er under en anden medlemsstats overhøjhed og jurisdiktion.

*Artikel 11***Meddelelse om kontrol- og inspektionsressourcer**

1. Medlemsstaterne meddeler hvert år inden den 15. oktober agenturet, hvilke kontrol- og inspektionsressourcer de har til rådighed til kontrol og inspektion det følgende år.

2. Hver medlemsstat meddeler senest en måned efter at have fået meddelt en afgørelse om et internationalt kontrol- og inspektionsprogram eller et særligt kontrol- og inspektionsprogram, det er berørt af, agenturet, med hvilke ressourcer det agter at gennemføre det.

*Artikel 12***Procedure for vedtagelse af fælles ressourceanvendelsesplaner**

1. På grundlag af de i artikel 11, stk. 2, omhandlede meddelelser og inden tre måneder fra modtagelsen af sådanne meddelelser udarbejder agenturets administrerende direktør i samråd med de berørte medlemsstater et udkast til en fælles ressourceanvendelsesplan.

2. I udkastet til den fælles ressourceanvendelsesplan anføres de kontrol- og inspektionsressourcer, som vil kunne anvendes i forening til at gennemføre det kontrol- og inspektionsprogram, som planen vedrører, på grundlag af de berørte medlemsstaters interesse i det pågældende fiskeri.

En medlemsstats interesse i et fiskeri vurderes med udgangspunkt i følgende kriterier, hvis relative vægtning afhænger af den enkelte plans særlige karakteristika:

- a) den relative udstrækning af de farvande, der hører under dens overhøjhed eller jurisdiktion, og som er omfattet af den fælles ressourceanvendelsesplan
- b) den mængde fisk, der i en given referenceperiode landes på dens område i forhold til de samlede landinger fra det fiskeri, som er omfattet af den fælles ressourceanvendelsesplan
- c) det relative antal EF-fiskerifartøjer, der fører dens flag (maskineffekt og bruttotonnage), og som er involveret i det fiskeri, som er omfattet af den fælles ressourceanvendelsesplan, i forhold til det samlede antal fartøjer, der er involveret i dette fiskeri
- d) dens kvotes relative størrelse, eller hvis der ikke er nogen kvote, dens fangst inden for dette fiskeri i en given referenceperiode.

3. Hvis det under udarbejdelsen af et udkast til en fælles ressourceanvendelsesplan bliver klart, at der ikke er tilstrækkelige kontrol- og inspektionsressourcer til rådighed til at opfylde kravene i det relevante kontrol- og inspektionsprogram, underretter den administrerende direktør straks de berørte medlemsstater og Kommissionen.

4. Den administrerende direktør meddeler de berørte medlemsstater og Kommissionen udkastet til den fælles ressourceanvendelsesplan. Hvis de berørte medlemsstater eller Kommissionen ikke inden femten arbejdsdage fra meddelelsen har gjort indvendinger, godkender den administrerende direktør planen.

5. Hvis en eller flere af de berørte medlemsstater eller Kommissionen har gjort indvendinger, overgiver den administrerende direktør sagen til Kommissionen. Kommissionen kan foretage de nødvendige justeringer af planen og vedtage den efter proceduren i artikel 30, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2371/2002.

6. Agenturet tager de fælles ressourceanvendelsesplaner op til årlig revision i samråd med de berørte medlemsstater for at tage hensyn til eventuelle nye kontrol- og inspektionsprogrammer, som disse er med i, og eventuelle prioriteter, som Kommissionen har opstillet i kontrol- og inspektionsprogrammerne.

Artikel 13

Gennemførelse af fælles ressourceanvendelsesplaner

1. Der gennemføres fælles kontrol og inspektion på grundlag af fælles ressourceanvendelsesplaner.
2. Medlemsstaterne skal på grundlag af en fælles ressourceanvendelsesplan:
 - a) stille de kontrol- og inspektionsressourcer til rådighed, som er afset til den fælles ressourceanvendelsesplan
 - b) udpege en national kontaktperson/koordinator med tilstrækkelige beføjelser til i tide at kunne efterkomme anmodninger fra agenturet, der har med gennemførelsen af den fælles ressourceanvendelsesplan at gøre, og underrette agenturet herom
 - c) anvende de sammenlagte kontrol- og inspektionsressourcer i overensstemmelse med den fælles ressourceanvendelsesplan og de i stk. 4 omhandlede krav
 - d) give agenturet onlineadgang til de informationer, der er nødvendige for gennemførelsen af den fælles ressourceanvendelsesplan
 - e) samarbejde med agenturet om gennemførelsen af den fælles ressourceanvendelsesplan
 - f) sørge for, at alle kontrol- og inspektionsressourcer, der er sat ind til gennemførelse af en fælles EF-ressourceanvendelses-

plan, udfører deres opgaver i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitikens regler.

3. Med forbehold af medlemsstaternes forpligtelser under en fælles ressourceanvendelsesplan, udarbejdet i henhold til artikel 12, er kommandoen over og kontrollen med de kontrol- og inspektionsressourcer, der er tildelt en fælles ressourceanvendelsesplan, de kompetente nationale myndigheders ansvar i henhold til national ret.

4. Den administrerende direktør kan opstille krav til gennemførelsen af en fælles ressourceanvendelsesplan, der er vedtaget i henhold til artikel 12. Sådanne krav må ikke gå ud over denne plans rammer.

Artikel 14

Vurdering af fælles ressourceanvendelsesplaner

Agenturet foretager en årlig vurdering af, hvor effektiv hver enkelt fælles ressourceanvendelsesplan er, samt, på grundlag af foreliggende dokumentation, en analyse af, om der er risiko for, at fiskeriaktiviteterne ikke er i overensstemmelse med de gældende kontrolforanstaltninger. Sådanne vurderinger fremsendes straks til Europa-Parlamentet, Kommissionen og medlemsstaterne.

Artikel 15

Fiskeri, der ikke er omfattet af kontrol- og inspektionsprogrammer

To eller flere medlemsstater kan anmode agenturet om at koordinere anvendelsen af deres kontrol- og inspektionsressourcer i forbindelse med et fiskeri eller et område, der ikke er omfattet af et kontrol- og inspektionsprogram. Koordineringen finder sted i henhold til kontrol- og inspektionskriterier og prioriteter, som de berørte medlemsstater har aftalt.

Artikel 16

Informationsnet

1. Kommissionen, agenturet og medlemsstaternes myndigheder udveksler relevante oplysninger om fælles kontrol og inspektion i EF-farvande og internationale farvande.

2. Medlemsstaternes myndigheder træffer i henhold til de relevante EF-retsfor skrifter foranstaltninger til at sikre, at de oplysninger, de modtager i henhold til denne artikel, behandles fortroligt, jf. artikel 37 i forordning (EØF) nr. 2847/93.

*Artikel 17***Gennemførelsesbestemmelser**

Der kan vedtages gennemførelsesbestemmelser til dette kapitel efter proceduren i artikel 30, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2371/2002.

Disse bestemmelser kan især omhandle procedurerne for udarbejdelse og vedtagelse af udkast til fælles planer for ressourceanvendelse.

KAPITEL IV

INTERN STRUKTUR OG FUNKTION*Artikel 18***Retlig status og hovedkontor**

1. Agenturet er et EF-organ. Det har status som juridisk person.
2. Agenturet har i hver enkelt medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som vedkommende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.
3. Agenturet repræsenteres af sin administrerende direktør.
4. Agenturet får sæde i Vigo i Spanien.

*Artikel 19***Personale**

1. Vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne som fastlagt i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽¹⁾ og de bestemmelser, som De Europæiske Fællesskabers institutioner i fællesskab har vedtaget til gennemførelse af vedtægten og ansættelsesvilkårene, gælder for agenturets personale. Bestyrelsen fastsætter i samråd med Kommissionen de fornødne gennemførelsesbestemmelser.
2. Agenturet udøver over for sine ansatte de beføjelser, vedtægten og ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte tillægger ansættelsesmyndigheden, jf. dog artikel 30.
3. Agenturets personale består af tjenestemænd, som midlertidigt udpeges eller udlånes af Kommissionen, og af øvrige ansatte, som agenturet efter behov ansætter til udførelse af sine opgaver.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 723/2004 (EUT L 124 af 27.4.2004, s. 1).

Agenturet kan også beskæftige tjenestemænd, som medlemsstaterne har udlånt på midlertidig basis.

*Artikel 20***Privilegier og immuniteter**

Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter gælder for agenturet.

*Artikel 21***Erstatningsansvar**

1. Agenturets ansvar i kontraktforhold er undergivet den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende aftale.
2. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til voldgiftsbestemmelser i de af agenturet indgåede aftaler.
3. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold skal agenturet i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader, der er forvoldt af agenturet selv eller af dets ansatte under udøvelsen af deres hverv. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i tvister vedrørende sådanne skadeserstatninger.
4. De ansattes personlige ansvar over for agenturet fastlægges i den vedtægt eller i de ansættelsesvilkår, der gælder for dem.

*Artikel 22***Sprog**

1. Bestemmelserne i forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der gælder for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område ⁽²⁾, gælder for agenturet.
2. De oversættelsestjenesteydelser, agenturets virksomhed kræver, leveres af Oversættelsescenteret for Den Europæiske Unions Organer.

*Artikel 23***Nedsættelse af bestyrelsen samt dennes beføjelser**

1. Agenturet har en bestyrelse.
2. Bestyrelsen:
 - a) udnævner og afskediger den administrerende direktør i henhold til artikel 30

⁽²⁾ EFT 17 af 6.10.1958, s. 385/58.

b) vedtager hvert år senest den 30. april agenturets almindelige beretning for det foregående år og sender den til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og medlemsstaterne. Beretningen skal offentliggøres

c) vedtager hvert år senest den 31. oktober under hensyntagen til udtalelse fra Kommissionen og medlemsstaterne agenturets arbejdsprogram for det kommende år og sender det til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne.

Arbejdsprogrammet skal indeholde agenturets vigtigste mål. Agenturets forpligtelser i forbindelse med kontrol- og overvågningsprogrammer prioriteres højest i programmet. Det vedtages med forbehold af Fællesskabets årlige budgetprocedure. Hvis Kommissionen inden 30 dage efter arbejdsprogrammets vedtagelse erklærer sig uenig i programmet, gennemgår bestyrelsen det på ny og vedtager det inden for en frist på to måneder, eventuelt med ændringer, ved andenbehandling

d) vedtager agenturets endelige budget inden regnskabsårets begyndelse og justerer det om nødvendigt i overensstemmelse med EF-bidraget og agenturets øvrige indtægter

e) udfører sine opgaver i forbindelse med agenturets budget i overensstemmelse med artikel 35, 36 og 38

f) har disciplinærmyndighed over den administrerende direktør

g) fastsætter sin forretningsorden, hvorefter der om nødvendigt kan nedsættes underudvalg under bestyrelsen

h) vedtager de procedurer, der er nødvendige, for at agenturet kan udføre sine opgaver.

Artikel 24

Bestyrelsens sammensætning

1. Bestyrelsen sammensættes af repræsentanter for medlemsstaterne og seks repræsentanter for Kommissionen. Hver enkelt medlemsstat har ret til at udpege et medlem. Medlemsstaterne og Kommissionen udpeger en suppleant for hvert medlem, som skal repræsentere medlemmet i dets fravær.

2. Bestyrelsesmedlemmerne udpeges på grundlag af deres erfaring og ekspertise inden for fiskerikontrol og -inspektion.

3. Medlemmerne udpeges for en periode på fem år regnet fra udpegningsdatoen. Mandatet kan fornyes.

Artikel 25

Bestyrelsens formandskab

1. Bestyrelsen vælger en formand blandt Kommissionens repræsentanter. Bestyrelsen vælger en næstformand blandt sine medlemmer. Næstformanden afløser formanden, når denne er forhindret i at udføre sit hverv.

2. Formandens og næstformandens mandatperiode er tre år og udløber, når deres medlemskab af bestyrelsen ophører. Den kan fornys én gang.

Artikel 26

Møder

1. Bestyrelsen indkaldes til møde af formanden. Formanden fastlægger dagsordenen under hensyntagen til forslag fra bestyrelsens medlemmer og agenturets administrerende direktør.

2. Den administrerende direktør og en repræsentant, der udpeges af det rådgivende udvalg, deltager i forhandlingerne uden stemmeret.

3. Bestyrelsen afholder ordinært møde mindst en gang om året. Den træder desuden sammen på formandens initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen eller en tredjedel af de medlemsstater, der er repræsenteret i bestyrelsen.

4. Bestyrelsen kan, når det drejer sig om fortrolige spørgsmål eller interessekonflikter, beslutte at drøfte specifikke punkter på dagsordenen, uden at det af det rådgivende udvalg udpegede medlem er til stede. Nærmere regler for anvendelsen af denne bestemmelse kan fastlægges i forretningsordenen.

5. Bestyrelsen kan indbyde enhver, hvis synspunkt kan være af interesse, til at overvære dens møder som observatør.

6. Bestyrelsens medlemmer kan med forbehold af forretningsordenens bestemmelser bistås af rådgivere eller eksperter.

7. Bestyrelsens sekretariatsforretninger varetages af agenturet.

Artikel 27

Afstemning

1. Bestyrelsen træffer beslutning med absolut flertal.

2. Hvert medlem har én stemme. Hvis et medlem ikke er til stede, har suppleanten stemmeret.

3. Forretningsordenen fastlægger de nærmere afstemningsregler, især betingelserne for, at et medlem kan handle på et andet medlems vegne, samt om nødvendigt alle krav vedrørende beslutningsdygtighed.

Artikel 28

Interesseerklæring

Medlemmerne af bestyrelsen afgiver en interesseerklæring, hvori de enten anfører, at de ikke har nogen interesser, der berører deres uafhængighed, eller at de har visse direkte eller indirekte interesser, der vil kunne anses for at berøre deres uafhængighed. Sådanne erklæringer afgives skriftligt hvert år, eller når en interessekonflikt vil kunne opstå i forbindelse med punkterne på dagsordenen. I sidstnævnte tilfælde har det pågældende medlem ikke stemmeret under disse dagsordenpunkter.

Artikel 29

Den administrerende direktørs opgaver og beføjelser

1. Agenturet ledes af den administrerende direktør. Med forbehold af Kommissionens og bestyrelsens respektive beføjelser må den administrerende direktør hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ.

2. Den administrerende direktør skal ved udførelsen af sine opgaver følge den fælles fiskeripolitikens principper.

3. Den administrerende direktør har følgende opgaver og beføjelser:

a) Han udarbejder udkastet til arbejdsprogrammet og forelægger det for bestyrelsen efter at have hørt Kommissionen og medlemsstaterne. Han træffer de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre arbejdsprogrammet inden for de grænser, der er fastsat i denne forordning, gennemførelsesbestemmelserne hertil og andre gældende retsforskrifter.

b) Han træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at agenturets organisation og funktionsmåde er i overensstemmelse med denne forordning, og vedtager i den forbindelse interne administrative instrukser og offentliggør bekendtgørelser.

c) Han træffer alle nødvendige foranstaltninger, herunder beslutninger om agenturets ansvar på grundlag af kapitel II og III samt om chartring og anvendelse af kontrol- og inspektionsressourcer og drift af et informationsnet.

d) Han skal efterkomme anmodninger fra Kommissionen og anmodninger om bistand fra en medlemsstat i henhold til artikel 6, 7 og 15.

e) Han indfører en effektiv overvågningsordning, således at agenturets resultater kan sammenholdes med de operationelle mål. På dette grundlag udarbejder den administrerende direktør hvert år et udkast til den almindelige beretning og forelægger det for bestyrelsen. Han indfører regelmæssig evaluering baseret på anerkendte faglige standarder.

f) Han udøver beføjelserne i artikel 19, stk. 2, over for de ansatte.

g) Han udarbejder overslag over agenturets indtægter og udgifter i overensstemmelse med artikel 35 og gennemfører budgettet i overensstemmelse med artikel 36.

4. Den administrerende direktør er ansvarlig over for bestyrelsen.

Artikel 30

Udnævnelse og afskedigelse af den administrerende direktør

1. Den administrerende direktør udpeges af bestyrelsen på grundlag af merit og dokumenteret relevant erfaring på den fælles fiskeripolitikens område og inden for fiskerikontrol og -inspektion fra en liste med mindst to kandidater, som Kommissionen forelægger på grundlag af en udvælgelsesprocedure efter opslag af stillingen i *Den Europæiske Unions Tidende* og andetsteds i form af indkaldelse af interessetilkendegivelser.

2. Bestyrelsen har beføjelse til at afskedige den administrerende direktør. Bestyrelsen behandler dette punkt efter anmodning fra Kommissionen eller en tredjedel af bestyrelsesmedlemmerne.

3. Bestyrelsen træffer afgørelse i medfør af stk. 1 og 2 med et flertal på to tredjedele af medlemmerne.

4. Den administrerende direktør udnævnes for fem år. Perioden kan efter forslag fra Kommissionen forlænges én gang med yderligere fem år og godkendes med et flertal på to tredjedele af bestyrelsens medlemmer.

Artikel 31

Det rådgivende udvalg

1. Det rådgivende udvalg sammensættes af de i artikel 31 i forordning (EF) nr. 2371/2002 omhandlede repræsentanter fra regionale rådgivende råd, idet hvert enkelt rådgivende råd udpeger én repræsentant til udvalget. En repræsentant kan afløses af sin suppleant, der udpeges samtidig.

2. Medlemmer af det rådgivende udvalg kan ikke være medlem af bestyrelsen. Det rådgivende udvalg udpeger ét af sine medlemmer til at deltage i bestyrelsens møder uden stemmeret.

3. Det rådgivende udvalg rådgiver på den administrerende direktørs anmodning denne om udførelsen af dennes hverv i henhold til denne forordning.

4. Den administrerende direktør er formand for det rådgivende udvalg. Formanden indkalder til møde i udvalget mindst én gang om året.

5. Agenturet yder det rådgivende udvalg den nødvendige praktiske bistand og varetager sekretariatsforretningerne i forbindelse med udvalgets møder.

6. Bestyrelsesmedlemmerne kan deltage i det rådgivende udvalgs møder.

Artikel 32

Åbenhed og kommunikation

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på agenturets dokumenter.

2. Bestyrelsen træffer senest seks måneder efter sit første møde praktiske foranstaltninger til at gennemføre forordning (EF) nr. 1049/2001.

3. Agenturet kan selv tage initiativ til kommunikation inden for sit ansvarsområde. Det sikrer navnlig, at offentligheden og alle interesserede parter hurtigt får objektive, pålidelige og letforståelige oplysninger om agenturets arbejde.

4. Bestyrelsen fastsætter de nødvendige interne regler for gennemførelse af stk. 3.

5. Klager over afgørelser truffet af agenturet i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001 kan indbringes for ombudsmanden eller Domstolen i henhold til traktatens artikel 195 og 230.

6. Oplysninger, der indsamles af Kommissionen og agenturet i overensstemmelse med denne forordning, er omfattet af forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 33

Tavshedspligt

1. Bestyrelsens medlemmer, den administrerende direktør og agenturets ansatte har, selv efter at deres hverv er ophørt, tavshedspligt i henhold til traktatens artikel 287.

2. Bestyrelsen fastsætter interne regler for den praktiske gennemførelse af reglerne om tavshedspligt, jf. stk. 1.

Artikel 34

Adgang til oplysninger

1. Kommissionen har ubegrænset adgang til alle agenturets oplysninger. Agenturet skal på Kommissionens forlangende udlevere alle oplysninger og vurderinger af sådanne oplysninger i den af Kommissionen ønskede form.

2. Medlemsstater, som berøres af en af agenturets operationer, har adgang til de oplysninger, som agenturet indsamler i forbindelse med sådanne, dog med forbehold af de betingelser, som måtte blive opstillet efter proceduren i artikel 30, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2371/2002.

KAPITEL V

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 35

Budget

1. Agenturets indtægter udgøres af:

a) et tilskud fra Fællesskabet, der opføres på Den Europæiske Unions almindelige budget (sektion »Kommissionen«)

b) gebyrer for tjenesteydelser, som agenturet har leveret til medlemsstaterne i henhold til artikel 6

c) gebyrer for publikationer, uddannelse og/eller andre tjenesteydelser, som agenturet har leveret.

2. Agenturets udgifter omfatter udgifter til personale, administration, infrastruktur og drift.

3. Den administrerende direktør udarbejder et udkast til overslag over agenturets indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår og forelægger det for bestyrelsen sammen med et udkast til stillingsfortegnelse.

4. Indtægter og udgifter skal balancere.

5. Hvert år udarbejder bestyrelsen på grundlag af et udkast til overslag over indtægter og udgifter et overslag over agenturets indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår.

6. Bestyrelsen sender senest den 31. marts Kommissionen overslaget, der skal indbefatte et udkast til stillingsfortegnelse tillige med det foreløbige arbejdsprogram.

7. Kommissionen sender overslaget til Europa-Parlamentet og Rådet (budgetmyndigheden) sammen med det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget.

8. På grundlag af overslaget anfører Kommissionen i det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget de beløb, som den finder påkrævet i forbindelse med stillingsfortegnelsen, og de tilskud, der skal ydes over det almindelige budget, og forelægger det for budgetmyndigheden i overensstemmelse med traktatens artikel 272.

9. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne i form af tilskud til agenturet. Budgetmyndigheden godkender agenturets stillingsfortegnelse.

10. Budgettet vedtages af bestyrelsen. Det bliver endeligt, når Den Europæiske Unions almindelige budget er endeligt vedtaget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse hermed.

11. Bestyrelsen underretter hurtigst muligt budgetmyndigheden om alle projekter, som den agter at gennemføre, og

som kan få betydelige finansielle følgevirkninger for finansieringen af budgettet, navnlig projekter vedrørende fast ejendom, såsom leje eller erhvervelse af ejendomme. Den underretter Kommissionen herom.

12. Når en af budgetmyndighedens parter har meddelt, at den agter at fremsætte en udtalelse, sender den bestyrelsen denne senest seks uger efter underretningen om projektet.

Artikel 36

Gennemførelse af og kontrol med budgettet

1. Den administrerende direktør gennemfører agenturets budget.

2. Senest den 1. marts efter hvert afsluttet regnskabsår sender agenturets regnskabsfører det foreløbige årsregnskab ledsaget af en beretning om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Kommissionens regnskabsfører. Kommissionens regnskabsfører konsoliderer de foreløbige årsregnskaber for institutionerne og de decentraliserede organer i overensstemmelse med artikel 128 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾ (finansforordningen).

3. Senest den 31. marts efter hvert afsluttet regnskabsår sender Kommissionens regnskabsfører agenturets foreløbige årsregnskab ledsaget af beretningen om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Revisionsretten. Beretningen om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning sendes tillige til Europa-Parlamentet og Rådet.

4. Ved modtagelsen af Revisionsrettens bemærkninger om agenturets foreløbige årsregnskab opstiller den administrerende direktør i medfør af artikel 129 i finansforordningen på eget ansvar agenturets endelige årsregnskab og sender det til bestyrelsen til udtalelse.

5. Bestyrelsen afgiver udtalelse om agenturets endelige årsregnskab.

6. Senest den 1. juli det efterfølgende år sender den administrerende direktør det endelige årsregnskab og bestyrelsens udtalelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

7. Det endelige årsregnskab offentliggøres.

8. Agenturet opretter en intern revisionsfunktion; revision skal ske under iagttagelse af de relevante internationale standarder.

9. Den administrerende direktør sender senest den 30. september Revisionsretten et svar på dennes bemærkninger. Dette svar sendes ligeledes til bestyrelsen.

10. Den administrerende direktør forelægger på Europa-Parlamentets anmodning dette alle oplysninger, der måtte være nødvendige for, at dechargeproceduren for det pågældende regnskabsår kan forløbe gnidningsløst, jf. artikel 146, stk. 3, i finansforordningen.

11. Europa-Parlamentet meddeler efter henstilling fra Rådet inden den 30. april i det andet derpå følgende år agenturets administrerende direktørs decharge for gennemførelsen af det pågældende års budget.

Artikel 37

Bekæmpelse af svig

1. For at bekæmpe svig, korruption og andre ulovlige handlinger gælder forordning (EF) nr. 1073/1999 uindskrænket for agenturet.

2. Agenturet tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 om de interne undersøgelser, der foretages af OLAF, og fastlægger omgående de relevante bestemmelser, som skal gælde for alle agenturets medarbejdere.

3. I finansieringsafgørelserne samt enhver aftale eller ethvert instrument til gennemførelse heraf fastsættes det udtrykkeligt, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos dem, der modtager midler fra agenturet, og dem, der fordeler midlerne.

Artikel 38

Finansielle bestemmelser

Bestyrelsen vedtager efter at have fået Kommissionens godkendelse og efter udtalelse fra Revisionsretten agenturets finansielle bestemmelser. De må kun afvige fra Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 23. december 2002 om rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers

almindelige budget ⁽¹⁾, såfremt dette er nødvendigt som følge af agenturets særlige behov, og kun hvis Kommissionen på forhånd giver sit samtykke.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 39

Evaluerings

1. Senest fem år efter, at agenturet har indledt sin virksomhed, og derefter hvert femte år lader bestyrelsen foretage en uafhængig ekstern evaluering af denne forordnings gennemførelse. Kommissionen stiller alle oplysninger til rådighed for agenturet, som dette finder relevante for evalueringen.

2. Ved hver evaluering vurderes det, hvilken virkning denne forordning har haft, om agenturet og dets arbejdsmetoder har været nyttige, relevante og effektive, og i hvilket omfang det har været med til at skabe et højt niveau for efterlevelse af den fælles fiskeripolitikens regler. Bestyrelsen præciserer opgaven nærmere efter aftale med Kommissionen og efter høring af de berørte parter.

3. Evalueringen forelægges bestyrelsen, som fremsætter henstillinger til Kommissionen med henblik på ændringer af denne forordning, agenturet og dets arbejdsform. Kommissionen sender resultaterne af evalueringen og henstillingerne til Europa-Parlamentet og Rådet, og de offentliggøres.

Artikel 40

Indledning af agenturets virksomhed

Agenturet indleder sin virksomhed senest tolv måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 41

Ændring

Artikel 34c i forordning (EØF) nr. 2847/93 affattes således:

»Artikel 34c

1. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 36, og i samråd med de berørte medlemsstater, hvilket fiskeri, omfattende to eller flere medlemsstater, der skal underlægges særlige kontrol- og inspektionsprogrammer samt de særlige betingelser for sådanne programmer.

⁽¹⁾ EUT L 357 af 31.12.2002, s. 72.

I det særlige kontrol- og inspektionsprogram skal det fastlægges, hvilket fiskeri, omfattende to eller flere medlemsstater, som er omfattet af programmet, og hvilke vilkår der skal gælde for dette fiskeri.

I det enkelte særlige kontrol- og inspektionsprogram fastlægges mål, prioriteter og procedurer samt referencepunkter for kontrol og inspektion, de forventede resultater af de fastsatte foranstaltninger samt den strategi, der er nødvendig, for at kontrollen og inspektionen bliver så ensartet, effektiv og økonomisk som muligt. I hvert program skal de berørte medlemsstater anføres.

De særlige kontrol- og inspektionsprogrammer må ikke vare længere end tre år eller en anden periode, som er fastsat med henblik herpå i en genopretningsplan, der er vedtaget i henhold til artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik (*), eller en forvaltningsplan, der er vedtaget i henhold til artikel 6 i samme forordning.

De berørte medlemsstater gennemfører de særlige kontrol- og inspektionsprogrammer på grundlag af fælles ressourceanvendelsesplaner, der er indført ved Rådets forordning (EF) nr. 768/2005 af 26. april 2005 om oprettelse af et EF-fiskerikontrolagentur og om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik (**).

2. Kommissionen kontrollerer og evaluerer gennemførelsen af hvert enkelt af de særlige kontrol- og inspektionsprogrammer og aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til artikel 27, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2371/2002.

(*) EFT L 358 af 21.12.2002, s. 59.

(**) EUT L 128 af 21.5.2005, s. 1.«.

Artikel 42

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 26. april 2005.

På Rådets vegne

F. BODEN

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 769/2005**af 20. maj 2005****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. maj 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. maj 2005.

På Kommissionens vegne

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 (EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17).

BILAG

til Kommissionens forordning af 20. maj 2005 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	93,8
	204	82,6
	212	97,2
	999	91,2
0707 00 05	052	124,5
	204	51,2
	999	87,9
0709 90 70	052	85,2
	624	50,3
	999	67,8
0805 10 20	052	41,7
	204	37,7
	212	55,7
	220	44,3
	388	50,1
	400	42,8
	528	45,4
	624	58,6
	999	47,0
0805 50 10	388	65,6
	400	69,6
	528	59,4
	624	61,7
	999	64,1
0808 10 80	388	87,9
	400	116,3
	404	78,7
	508	60,8
	512	69,6
	524	57,3
	528	68,5
	720	70,9
	804	94,0
	999	78,2

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2081/2003 (EUT L 313 af 28.11.2003, s. 11).
Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 770/2005

af 20. maj 2005

om importlicenser for varer inden for oksekødssektoren med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾,under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2286/2002 af 10. december 2002 om ordningen for landbrugsprodukter og varer fremstillet af landbrugsprodukter med oprindelse i AVS-staterne og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1706/98⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2247/2003 af 19. december 2003 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser i oksekødssektoren til Rådets forordning (EF) nr. 2286/2002 om ordningen for landbrugsprodukter og visse varer fremstillet af landbrugsprodukter med oprindelse i AVS-staterne⁽³⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Med artikel 1 i forordning (EF) nr. 2247/2003 åbnes der mulighed for udstedelse af importlicenser for produkter fra oksekødssektoren med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia. Indførslerne må imidlertid ikke overstige de mængder, som er fastsat for hvert af disse eksporterende tredjelande.

(2) De licensansøgninger, der er indgivet fra den 1. til den 10. maj 2005, udtrykt som udbenet kød, i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2247/2003, overstiger for produkter med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia ikke de disponible mængder for disse lande. Det er derfor muligt at udstede importlicenser for de mængder, der er anmodet om licens for.

(3) De restmængder, for hvilke der kan ansøges om licenser fra den 1. juni 2005, bør fastsættes, uden at den samlede mængde på 52 100 t overskrides.

(4) Det bør understreges, at denne forordning ikke tilsidesætter bestemmelserne i Rådets direktiv 72/462/EØF af

12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg, svin, får og geder samt fersk kød og kødprodukter fra tredjelande⁽⁴⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Nedenstående medlemsstater udsteder den 21. maj 2005 importlicenser for produkter fra oksekødssektoren, udtrykt som udbenet kød, med oprindelse i visse stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet for nedenstående mængder og oprindelseslande:

Det Forenede Kongerige:

— 30 t med oprindelse i Botswana

— 800 t med oprindelse i Namibia

Tyskland:

— 350 t med oprindelse i Botswana

— 425 t med oprindelse i Namibia.

Artikel 2

Der kan i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2247/2003 indgives licensansøgninger i løbet af de ti første dage af maj 2005 for følgende mængder udbenet oksekød:

Botswana:	15 606 t
Kenya:	142 t
Madagaskar:	7 579 t
Swaziland:	3 337 t
Zimbabwe:	9 100 t
Namibia:	9 125 t.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 21. maj 2005.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1899/2004 (EUT L 328 af 30.10.2004, s. 67).

⁽²⁾ EFT L 348 af 21.12.2002, s. 5.

⁽³⁾ EUT L 333 af 20.12.2003, s. 37. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1118/2004 (EUT L 217 af 17.6.2004, s. 10).

⁽⁴⁾ EFT L 302 af 31.12.1972, s. 28. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. maj 2005.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landområder*

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 771/2005**af 20. maj 2005****om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indonesien, Taiwan, Thailand og Vietnam**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »grundforordningen«), særlig artikel 7,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE**1. Indledning af den aktuelle procedure**

- (1) I august 2004 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾, om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til Fællesskabet af skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (Kina), Indonesien, Malaysia, Filippinerne, Taiwan, Thailand og Vietnam og indledte en undersøgelse.
- (2) Proceduren blev indledt på grundlag af en klage indgivet af European Industrial Fasteners Institute (EIFI) på vegne af producenter i Fællesskabet, der tegner sig for en betydelig del (i dette tilfælde over 50 %) af den samlede produktion i Fællesskabet af skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål. Klagen indeholdt beviser for, at der fandt dumping sted i forbindelse med nævnte vare og forvoldtes væsentlig skade som følge heraf, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en procedure.

2. Berørte parter og kontrolbesøg

- (3) Kommissionen underrettede officielt de klagende EF-producenter, deres sammenslutning, andre producenter i Fællesskabet, de eksporterende producenter, importører og brugere, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanterne for eksportlandene om indledningen af proceduren. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.
- (4) I betragtning af det store antal kendte eksporterende producenter i Kina og Taiwan samt producenter og importører i Fællesskabet påtænkte det i indledningsmeddelelsen at benytte stikprøver til at afgøre spørgsmålet om dumping og skade, jf. grundforordningens artikel 17.
- (5) For at give de eksporterende producenter i Kina og Vietnam, der måtte ønske det, mulighed for at anmode om markedsøkonomisk behandling eller individuel behandling, sendte Kommissionen ansøgningsskemaer herom til de eksporterende producenter, som den vidste var berørt af sagen, samt til myndighederne i de to lande.
- (6) Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle de parter, som den vidste var berørt af sagen, og modtog besvarelser fra fem eksportører i stikprøven i Taiwan, fire producenter i stikprøven i Fællesskabet, to fællesskabsproducenter uden for stikprøven, to eksporterende producenter i Kina, to i Indonesien, to i Malaysia, to i Filippinerne, fire i Thailand og en i Vietnam samt fra fire importører i stikprøven, en bruger i Fællesskabet og en leverandør på tidligere produktionstrin i Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 461/2004 (EUT L 77 af 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ EUT C 212 af 24.8.2004, s. 2.

- (7) En tysk importør- og distributørsammenslutning (Fachverband des Schrauben-Großhandels e.V.) fremsatte også skriftlige bemærkninger. Alle parter, der anmodede herom inden for den fastsatte frist og godtgjorde, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.
- (8) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på en foreløbig fastlæggelse af dumping, skade og Fællesskabets interesser, og den foretog undersøgelser hos følgende selskaber:

Producenter i Fællesskabet

- Bontempi Vibo SpA, Brescia, Italien
- Bulnava Srl, Milano/Suello, Italien
- Inox Viti Snc, Grumello Del Monte, Italien
- Reisser Schraubentechnik GmbH, Ingelfingen-Criesbach, Tyskland.

Eksporterende producenter og dermed forretningsmæssigt forbundne selskaber i eksportlandene

Kina

- Tong Ming Enterprise (Jiaxing) Co. Ltd, Zhejiang.

Indonesien

- PT. Shye Chang Batam Indonesia, Batam

Malaysia

- Tigges Stainless Steel Fasteners (M) Sdn. Bhd., Ipoh, Chemor
- Tong Heer Fasteners Co. Sdn., Bhd, Penang.

Filippinerne

- Rosario Fasteners Corporation, Cavite
- Philshin Works Corporation, Cavite.

Taiwan

- Arrow Fasteners Co. Ltd og det dermed forretningsmæssigt forbundne selskab Header Plan Co. Inc., Taipei
- Jin Shing Stainless Ind. Co. Ltd, Tao Yuan
- Min Hwei Enterprise Co. Ltd, Pingtung
- Tong Hwei Enterprise, Co. Ltd og de dermed forretningsmæssigt forbundne selskaber Tong Jou Enterprise Co. Ltd og Winlink Fasteners Co., Ltd, Kaohsiung
- Yi Tai Shen Co. Ltd, Tainan.

Thailand

- A.B.P. Stainless Fasteners Co. Ltd, Ayutthaya
- Bunyat Industries 1998 Co. Ltd, Samutsakorn
- Dura Fasteners Company Ltd, Samutprakarn
- Siam Screws (1994) Co. Ltd, Samutsakorn.

Forretningsmæssigt forbunden importør i Fællesskabet

— Tigges GmbH & Co. KG, Wuppertal, Tyskland.

- (9) Dumpingundersøgelsen omfattede perioden fra 1. juli 2003 til 30. juni 2004 (undersøgelsesperioden). Skadesundersøgelsen omfattede perioden fra 1. januar 2001 til 30. juni 2004 (i det følgende benævnt »den betragtede periode«).

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Generelt

- (10) Varen er skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål (i det følgende benævnt »SSF« som forkortelse for »stainless steel fasteners«), som anvendes til mekanisk at samle to eller flere elementer. Skruer er varer med eksternt gevind på stiften og anvendes til samling eller fæstning af elementer. De anvendes enten uden nogen anden del og skrues ind i træ (træskruer) eller ind i metalplader (selvskærende skruer) eller kombineres med møtrikker eller underlagsskiver, så de udgør en bolt. Skruer har en række forskellige hovedtyper (flade, halvrunde, med indvendig sekskant osv.), stifttykkelser og huldiametre. Stiften kan have fuldstændigt eller delvist gevind. SSF benyttes i mange brugerindustrier og til en lang række endelige anvendelsesformål, hvor resistens over for både luftkorrosion og kemisk korrosion er nødvendig, og hvor hygiejnen også kan være vigtig, f.eks. i forbindelse med udstyr til forarbejdning og lagring af fødevarer, anlæg i den kemiske industri, medico-teknisk udstyr, udstyr til offentlig belysning, skibsbygning osv.

2. Den pågældende vare

- (11) Skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål, som benyttes til mekanisk at samle to eller flere elementer, angives normalt under KN-kode 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61, 7318 15 70 og 7318 16 30. Der findes mange typer af disse varer, som hver defineres ved særlige fysiske og tekniske karakteristika og den kvalitet rustfrit stål, som de er fremstillet af.
- (12) Under undersøgelsen fremførte importører og en tysk sammenslutning af importører og distributører, at møtrikker ikke burde være omfattet af undersøgelsen, da der angiveligt ikke var nogen produktion af denne vare i Fællesskabet.
- (13) Dette spørgsmål blev overvejet. I løbet af den foreløbige undersøgelse opstod der tvivl om, hvorvidt møtrikker virkelig kunne betragtes som en og samme vare som andre former for SSF. I denne forbindelse skal en række forhold undersøges nærmere, f.eks. om og i hvilket omfang bolte og møtrikker sælges sammen som et system, i hvilket omfang disse typer udvikles sammen osv. Det vil også være nødvendigt yderligere at undersøge i hvilket omfang, producenterne i Fællesskabet kan tilbyde disse systemer. På dette grundlag blev det foreløbig besluttet ikke at lade møtrikker, der normalt angives under KN-kode 7318 16 30, indgå i definitionen af den pågældende vare.
- (14) I denne forbindelse er det relevant at bemærke, at stort set hele importen fra Filippinerne synes at bestå af møtrikker. Hvis det i undersøgelsens endelige fase besluttet, at møtrikker ikke er omfattet af varedækningen, skal proceduren derfor afsluttes for Filippinerne.
- (15) Importørerne og den tyske importør- og distributørsammenslutning fremførte yderligere, at varedækningen burde være begrænset til KN-kode 7318 15 61 og 7318 15 70, dvs. skruer af rustfrit stål med hoved med indvendig sekskant og bolte af rustfrit stål med sekskanthoved, da ingen af de øvrige typer SSF fremstilles i tilstrækkelige mængder i Fællesskabet. Det fremgik imidlertid af undersøgelsen, at disse andre typer blev fremstillet i Fællesskabet. Kravet kunne derfor ikke imødekommes.
- (16) Det konstateredes, at alle andre typer end møtrikker henhører under den brede definition af SSF og har samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber, samme grundlæggende anvendelsesformål og samme distributionskanaler.

- (17) Alle de forskellige typer SSF med undtagelse af møtrikker, som normalt angives under KN-kode 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 og 7318 15 70 og som har oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indonesien, Malaysia, Taiwan, Thailand og Vietnam, udgør derfor foreløbig en enkelt vare (den pågældende vare) i forbindelse med den aktuelle undersøgelse.

3. Samme vare

- (18) Kommissionen fandt det godtgjort, at alle SSF fremstillet og solgt på de respektive hjemmemarkeder i Kina, Indonesien, Malaysia, Taiwan, Thailand og Vietnam, SSF eksporteret til Fællesskabet fra disse lande samt SSF fremstillet og solgt af EF-erhvervsgruppen på fællesskabsmarkedet har samme fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og anvendelsesformål. Det konkluderes derfor foreløbigt, at alle er samme vare i henhold til grundforordningens artikel 1, stk. 4.

C. STIKPRØVER

1. Udtagning af stikprøver blandt eksporterende producenter i Kina og Taiwan

- (19) I betragtning af det store antal eksporterende producenter i Kina og Taiwan påtænkte det i indledningsmeddelelsen at anvende stikprøver i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, i grundforordningen.
- (20) For at gøre det muligt for Kommissionen at afgøre, om det ville være nødvendigt at udtage stikprøver og i givet fald gøre dette, blev eksporterende producenter anmodet om at give sig til kende senest 15 dage efter indledningen af undersøgelsen og afgive grundlæggende oplysninger om deres eksport- og hjemmemarkedssalg og deres nøjagtige aktiviteter i forbindelse med fremstillingen af den pågældende vare samt oplyse navnene på alle med dem forretningsmæssigt forbundne selskaber, der er involveret i fremstilling og/eller salg af den pågældende vare, og redegøre for disse selskabers aktiviteter. Myndighederne i Kina og Taiwan blev også konsulteret.

1.1. Forhåndsudvælgelse af samarbejdsvillige eksporterende producenter

- (21) Kun to eksporterende producenter i Kina gav sig til kende og afgav de ønskede oplysninger inden for den frist på tre uger, der er fastsat i artikel 17, stk. 2, i grundforordningen. Under disse omstændigheder besluttede Kommissionen, at det ikke var nødvendigt at udtage stikprøver blandt de eksporterende producenter i Kina.
- (22) 49 selskaber i Taiwan gav sig til kende og afgav de ønskede oplysninger inden for den frist, der er fastsat i artikel 17, stk. 2, i grundforordningen. Imidlertid angav kun 37 eksporterende producenter, at de havde haft et eksportsalg til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. De eksporterende producenter, der eksporterede den pågældende vare til Fællesskabet i undersøgelsesperioden og gav udtryk for, at de gerne ville deltage i stikprøven, blev oprindeligt anset for samarbejdsvillige selskaber og blev taget i betragtning ved udvælgelsen af stikprøven. 11 af de 12 resterende selskaber var enten forhandlere eller eksporterende producenter, der ikke havde haft eksport til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Disse selskaber kan derfor ikke tages i betragtning med henblik på beregningen af dumping. Det skal endelig bemærkes, at et af de resterende 12 selskaber var en eksporterende producent, hvis eneste vare var møtrikker, og dette selskab er derfor ikke berørt af de midlertidige foranstaltninger.
- (23) De samarbejdsvillige eksporterende producenter tegnede sig for omkring 78 % af den samlede eksport af den pågældende vare fra Taiwan til Fællesskabet.
- (24) Eksporterende producenter, der ikke gav sig til kende inden for ovennævnte frist, blev anset for ikke at have udvist samarbejdsvilje i forbindelse med undersøgelsen.

1.2. Udvalgelse af stikprøven

- (25) I overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, i grundforordningen baseredes udvælgelsen på den største repræsentative eksportmængde, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. På dette grundlag blev fem taiwanske eksporterende producenter udvalgt til stikprøven. De udvalgte selskaber tegnede sig for omkring 47 % af Taiwans eksport til Fællesskabet og omkring 57 % af hjemmemarkedssalget i Taiwan. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 2, blev myndighederne i Taiwan konsulteret og gjorde ikke indsigelse.

- (26) De 32 samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i den endelige stikprøve, blev gennem Taiwans myndigheder underrettet om, at en eventuel antidumpingtold på de af dem eksporterede varer ville blive beregnet i overensstemmelse med artikel 9, stk. 6, i grundforordningen.
- (27) Der blev sendt spørgeskemaer til alle fem selskaber i stikprøven, og der blev modtaget svar fra alle fem inden for de fastsatte frister.

1.3. Individuel undersøgelse

- (28) To eksporterende producenter i Taiwan, der ikke indgik i stikprøven, stillede krav om fastsættelse af en individuel dumpingmargen og told med henblik på anvendelse af grundforordningens artikel 9, stk. 6, og artikel 17, stk. 3. I betragtning af det store antal berørte lande og parter samt tidspresset konkluderede Kommissionen, at der ikke kunne indrømmes eksporterende producenter i Taiwan individuel undersøgelse, fordi dette ville være urimeligt byrdefuldt og forhindre en rettidig afslutning af undersøgelsen. Det skal endvidere bemærkes, at en af de eksporterende producenter, der anmodede om en individuel undersøgelse, kun fremstillede nøtrikker, der som ovenfor nævnt foreløbig ikke er omfattet af denne procedure.

2. Udtagning af stikprøver blandt producenter i Fællesskabet

- (29) I betragtning af det store antal producenter i Fællesskabet påtænkte det i indledningsmeddelelsen at anvende stikprøver i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, i grundforordningen. Med henblik herpå anmodede Kommissionen producenterne i Fællesskabet om at afgive oplysninger om produktion og salg af samme vare.
- (30) Otte producenter i Fællesskabet gav sig til kende og afgav de ønskede oplysninger inden for den frist, der er fastsat i artikel 17, stk. 2, i grundforordningen. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1, udvalgte Kommissionen fire selskaber i to medlemsstater (tre i Italien og et i Tyskland) til stikprøven, idet disse selskaber tegnede sig for den største repræsentative produktionsmængde i Fællesskabet (omkring 50 %), som med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 2, blev fællesskabsproducenternes sammenslutning konsulteret, og den gjorde ikke indsigelse. Desuden blev de resterende fire producenter i Belgien, Tyskland, Italien og Det Forenede Kongerige anmodet om at fremlægge visse generelle oplysninger med henblik på analysen af spørgsmålet om skade. Alle fællesskabsproducenterne i stikprøven og to andre producenter i Fællesskabet samarbejdede og besvarede spørgeskemaerne inden for de fastsatte frister. Et af de to samarbejdsvillige selskaber uden for stikprøven fremstillede imidlertid udelukkende visse specielle nøtrikker, der foreløbig ikke er omfattet af undersøgelsen, og dette selskab blev derfor ikke taget yderligere i betragtning med hensyn til de foreløbige undersøgelsesresultater.

3. Udtagning af stikprøver blandt importører

- (31) I betragtning af det store antal importører i Fællesskabet påtænkte det i indledningsmeddelelsen at anvende stikprøver i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, i grundforordningen. Med henblik herpå anmodede Kommissionen importørerne om at afgive oplysninger om import og salg af den pågældende vare.
- (32) På grundlag af de modtagne oplysninger udvalgte Kommissionen fem importører i fire medlemsstater (to i Tyskland, en i Italien, en i Sverige og en i Det Forenede Kongerige) til stikprøven. To kendte importørsammenslutninger blev konsulteret. Disse importører tegnede sig for den største repræsentative salgsmængde for kendte importører i Fællesskabet (omkring 37 %), som med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Fire importører samarbejdede og besvarede spørgeskemaet. Den svenske importør samarbejdede ikke yderligere, og kun to importører afgav fuldstændige svar med alle de ønskede oplysninger.

D. DUMPING**1. Markedsøkonomisk behandling**

- (33) I henhold til artikel 2, stk. 7, litra b), i grundforordningen skal den normale værdi i antidumpingundersøgelser vedrørende import fra Folkerepublikken Kina og Vietnam fastsættes i overensstemmelse med samme artikels stk. 1 til 6 for de eksporterende producenter, der findes at opfylde kriterierne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), nemlig at de fremstiller og sælger samme vare på markedsøkonomiske vilkår. Til orientering er disse kriterier kort beskrevet herunder:
- 1) Erhvervsmæssige beslutninger og omkostninger bestemmes på grundlag af markedsvilkårene og uden væsentlig statslig indgriben.
 - 2) Regnskaberne skal revideres uafhængigt i henhold til internationale standarder for regnskabsføring (IAS) og anvendes til alle formål.
 - 3) Ingen væsentlige forvridninger er overført fra det tidligere ikke-markedsøkonomiske system.
 - 4) Retligt sikre og stabile forhold garanteres af konkurs- og ejendomslove.
 - 5) Valutakursomregninger sker til markedskursen.
- (34) To kinesiske og en vietnamesisk producent anmodede om markedsøkonomisk behandling i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b), og besvarede rettidigt ansøgningsformularen herom for eksporterende producenter.
- (35) En kinesisk producent befandt sig i en etableringsfase og havde hverken reviderede eller andre regnskaber. Kommissionen konkluderede, at manglen på sådanne regnskaber gjorde det umuligt at afgøre, om det andet og tredje kriterium var opfyldt. Det blev derfor konkluderet, at selskabet ikke opfyldte kravene for markedsøkonomisk behandling. Selskabet blev underrettet herom og gjorde ikke indsigelse.
- (36) For den anden kinesiske eksporterende producent indhentede Kommissionen alle de oplysninger, som den anså for nødvendige, og kontrollerede ved et besøg hos den pågældende virksomhed alle de oplysninger, som var afgivet i anmodningen om markedsøkonomisk status.
- (37) Det fremgik af kontrollen, at selskabet ikke havde ét klart sæt grundlæggende regnskaber, der var udarbejdet og revideret i henhold til IAS. Selv om regnskaberne var blevet revideret af uafhængige eksterne revisorer, forekom der fortsat talrige problemer og uoverensstemmelser. I løbet af undersøgelsen indgav selskabet indbyrdes afvigende versioner af regnskaberne, der alle indeholdt væsentlige fejl såsom ultimo- og primobalancer for på hinanden følgende regnskabsår, der ikke stemte overens (IAS 1), eller hævdede, at der var sket ændringer i regnskabspolitikken, der ikke var behørigt underbygget med oplysninger i regnskaberne (IAS 8). Det har ikke været muligt at forene vigtige tal (f.eks. omsætningen af salget) med andre af selskabets optegnelser. Desuden rapporterede selskabet om betydelige fortjenester, mens det rent faktisk tilsyneladende havde betydelige tab, og de fremlagte regnskaber indeholdt ikke behørigt konsoliderede omsætningstal for alle dets aktiviteter. Revisorrapporterne indeholdt slet ingen kommentarer til de problemer, der er nævnt ovenfor.
- Det andet kriterium var således ikke opfyldt. Det konkluderedes derfor, at selskabet ikke opfyldte betingelserne i artikel 2, stk. 7, litra c), i grundforordningen.
- (38) Kommissionen indhentede alle de oplysninger om den vietnamesiske producent, som den anså for nødvendige.

- (39) Det blev konkluderet, at det første kriterium ikke var opfyldt. Det blev navnlig fastslået, at der var en vis mængdemæssig begrænsning på eksport- og hjemmemarkedssalget. Denne begrænsning bestod i erhvervsinvesteringslicensen, ansøgningen om udstedelse af denne licens og i selskabets vedtægter. Endelig træffes alle beslutninger om spørgsmål, der vedrører politikken for langtidsleje af jord, udtrykkeligt af staten i selskabets erhvervsinvesteringslicens. Selskabet nyder også godt af en fritagelse for betaling af leje af jord, indtil dets grundlæggende bygningsplaner er færdige, samt af en yderligere fritagelse for betaling af leje af jord i en årrække. Under disse omstændigheder konkluderedes det, at selskabet ikke havde påvist, at dets erhvervs-mæssige beslutninger og omkostninger var bestemt som reaktion på markedsvilkårene og uden væsentlig statslig indgriben.
- (40) For så vidt angår det andet kriterium konkluderedes det, at det ikke var opfyldt, da regnskaberne for 2002 ikke var offentliggjort rettidigt og ikke var behørigt revideret, hvilket er i modstrid med IAS 1.
- (41) Det konkluderedes derfor, at selskabet ikke opfyldte betingelserne i artikel 2, stk. 7, litra c), i grundforordningen.
- (42) De pågældende eksporterende producenter i Kina og Vietnam og EF-erhvervsgrenen fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til ovennævnte undersøgelsesresultater.
- (43) To eksporterende producenter anfægtede konklusionen og fremførte, at de burde indrømmes markedsøkonomisk behandling.
- (44) Den kinesiske eksporterende producent fremførte, at den fulgte regnskabspolitik var i overensstemmelse med de kinesiske regler og sædvaner for virksomhedsregnskaber.
- (45) I denne forbindelse bemærkes det, at Kommissionen i henhold til kriterierne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), skal undersøge, om selskabernes regnskaber udarbejdes og revideres i henhold til IAS. Om kinesiske standarder overholdes eller ej er ikke afgørende i forbindelse med en vurdering vedrørende markedsøkonomisk behandling. Endvidere fremgik det af kontrollen, at der enten var tale om manglende overholdelse af grundlæggende principper for regnskabsføring eller om betydelige regnskabsmæssige ændringer, der skal behørigt dokumenteres og forklares.
- (46) Uanset ovenstående bemærkes det, at det kinesiske regnskabssystem for virksomheder i artikel 155 kræver, at selskaber skal fremsætte fuldstændige og detaljerede bemærkninger til deres regnskaber. Da der i selskabets regnskaber ikke findes meningsfulde bemærkninger eller forklaringer, var revisionen tilsyneladende hverken i overensstemmelse med IAS eller de kinesiske standarder.
- (47) Det konkluderedes derfor, at de kinesiske eksporterende producenters bemærkninger ikke var berettigede, og der kunne ikke indrømmes markedsøkonomisk behandling.
- (48) Den vietnamesiske eksporterende producent fremførte, at det forholdstal for eksport- og hjemmemarkedssalget, der er angivet i erhvervsinvesteringslicensen, ikke er bindende og kun afspejler de særlige skattebegunstigelser, som den vietnamesiske regering har indført for at tilskynde til investeringer. Derfor foreskriver ingen statslig myndighed angiveligt, hvor meget selskabet kan sælge på eksport- og hjemmemarkedet.
- (49) Det skal her bemærkes, at der ikke er nogen direkte forbindelse mellem bestemmelserne om udstedelse af en licens og bestemmelserne om skattemæssige og finansielle spørgsmål. Endvidere indeholdt erhvervsinvesteringslicensen ikke nogen angivelse af, at forholdstallet for eksportsalget udelukkende var fastsat af skattemæssige årsager.

- (50) For så vidt angår langtidsleje af jord fremførte selskabet, at den procedure for langtidsleje, der følges i Vietnam, ikke stred mod markedsøkonomiske principper, og at alle særlige bestemmelser i forbindelse med politikken for langtidsleje af jord kun var incitament, som den vietnamesiske regering benyttede til at tiltrække investeringer. Den eksporterende producent hævdede, at lejebeløbet udgjorde en form for »skat«, og at det havde købt jorden fra et andet selskab, der var den »oprindelige udlejer«.
- (51) Det bemærkes, at der ikke er et frit marked for land i Vietnam. Ifølge et regeringscirkulære, der blev fremlagt af selskabet, fastsættes jordprisen af staten. For så vidt angår argumentet om køb af jord fra den »oprindelige udlejer« er dette udtryk ret misvisende, da der ikke er privat ejendomsret til jord i Vietnam. Faktisk henviste selskabet til kompensation for retten til at benytte jord, der var betalt til den tidligere lejer, som var fastsat ensidigt af staten. Desuden blev der ikke fremlagt beviser til støtte for påstanden om, at jordlejen er en form for »skat«. Under alle omstændigheder skal selskabet som nævnt i betragtning 39 ikke betale leje i en årrække.
- (52) For så vidt angår det andet kriterium fremførte selskabet, at revisorerne havde påpeget, at det havde offentliggjort sine regnskaber for 2002 senere end foreskrevet af IAS, men det havde fået tilladelse fra Finansministeriet til at se bort fra denne uoverensstemmelse.
- (53) Det bemærkes, at denne påstand ikke bekræftes af revisionsrapporten. Tværtimod anførte revisorerne, at revisionen var afsluttet i overensstemmelse med IAS, og der blev ikke taget forbehold over for regnskaberne eller givet nogen forklaring i form af en note om, hvorfor selskabet havde fraveget en klart fastlagt IAS-praksis. Desuden beviser det forhold, at et brev fra Finansministeriet angiveligt kan ændre eller mildne en klart fastsat lov, at IAS ikke i praksis blev anvendt korrekt.
- (54) Det blev derfor konkluderet, at det første og andet kriterium ikke var opfyldt, og at der derfor ikke burde indrømmes markedsøkonomisk behandling.

2. Individuel behandling

- (55) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), indføres der eventuelt en landsdækkende told for lande henhørende under nævnte artikel undtagen i tilfælde, hvor selskaber kan påvise, at de opfylder alle kriterierne i grundforordningens artikel 9, stk. 5.
- (56) For så vidt angår Kina havde begge de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der havde anmodet om markedsøkonomisk behandling, også anmodet om individuel behandling i det tilfælde, at de ikke blev indrømmet markedsøkonomisk behandling.
- (57) På grundlag af de foreliggende oplysninger konstateredes det, at de to selskaber opfyldte alle kravene til individuel behandling, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 5.
- (58) Det konkluderedes således, at der bør indrømmes følgende eksporterende producenter i Kina individuel behandling:
- Tengzhou Tengda Stainless Steel Product Co., Ltd, Tengzhou City
 - Tong Ming Enterprise (Jiaxing) Co. Ltd, Zhejiang.
- (59) For så vidt angår Vietnam anmodede den eksporterende producent, der ønskede markedsøkonomisk behandling, også om individuel behandling i det tilfælde, at selskabet ikke blev indrømmet markedsøkonomisk behandling.

- (60) På grundlag af de foreliggende oplysninger konstateredes det, at dette selskab ikke opfyldte alle kravene til individuel behandling, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 5.

Navnlig blev det som nævnt ovenfor i forbindelse med analysen af spørgsmålet om markedsøkonomisk behandling fastslået, at eksportsalgs mængderne ikke blev fastsat frit af selskabet, men var fastsat af staten i selskabets erhvervslicens. Det blev derfor konkluderet, at selskabet ikke opfyldte kravene til at blive indrømmet individuel behandling.

- (61) To andre vietnamesiske eksporterende producenter anmodede også om individuel behandling inden for de fastsatte frister. Et af disse selskaber besvarede imidlertid spørgeskemaet ufuldstændigt, og det andet besvarede det slet ikke.

Disse to selskaber afgav ikke de ønskede oplysninger eller nogen anden form for redegørelse. Kommissionen konkluderede derfor, at disse selskaber ikke havde påvist, at de opfyldte betingelserne for at blive indrømmet individuel behandling.

3. Normal værdi

3.1. Referenceland

- (62) I henhold til artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen skal den normale værdi for eksporterende producenter i lande med overgangsøkonomier, der ikke kan indrømmes markedsøkonomisk behandling, fastsættes på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et referenceland.
- (63) I indledningsmeddelelsen påtænkte det at benytte Indien som et passende referenceland med henblik på at fastsætte den normale værdi for Folkerepublikken Kina og Vietnam. Kommissionen opfordrede alle interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til dette valg.

Forskellige interesserede parter fremsatte bemærkninger og foreslog Taiwan, Thailand, Republikken Korea eller Italien som referencelands. Kommissionen kontaktede kendte selskaber i Indien, der oprindeligt blev betragtet som et passende referenceland. Der blev imidlertid ikke modtaget besvarelser af spørgeskemaer eller meningsfulde bemærkninger fra producenter i Indien. For så vidt angår Republikken Korea og Italien fremlagde de parter, som foreslog disse lande, ingen specifikke oplysninger. De er derfor ikke blevet overvejet yderligere som alternative referencelands.

For så vidt angår Thailand bemærkes det, at det i undersøgelsens løb blev oplyst af de samarbejdsvillige producenter, at der ikke var noget salg i almindelig handel i Thailand, og landet kunne derfor ikke komme i betragtning som referenceland.

Imidlertid fandtes Taiwan, der på verdensplan er en af de største producenter af den pågældende vare, at have et repræsentativt hjemmemarked, hvor et bredt varesortiment og et stort antal leverandører sikrede en tilstrækkelig grad af konkurrence. Det fremgik af undersøgelsen, at fire samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven i Taiwan havde et betydeligt hjemmemarkedssalg, der fandt sted i normal handel.

- (64) I lyset af ovenstående konkluderes det, at Taiwan vil være et passende referenceland i overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen.

3.2. Metode for fastsættelse af den normale værdi

3.2.1. Samlet repræsentativitet

- (65) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen undersøgte Kommissionen først i hvert eksportland, om hver eksporterende producents hjemmemarkedssalg af den pågældende vare til uafhængige kunder var repræsentativt, dvs. om dette salg udgjorde mindst 5 % af det tilsvarende eksportsalg til Fællesskabet.

3.2.2. Varetypers sammenlignelighed

- (66) Kommissionen identificerede efterfølgende de varetyper, som solgtes på hjemmemarkedet af selskaber med et samlet repræsentativt hjemmemarkedssalg, og som var identiske eller direkte sammenlignelige med de typer, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet. Der blev benyttet følgende kriterier: KN-kode, det benyttede råmateriale, DIN-nummer (den kode, hvorunder varen er klassificeret i DIN-nomenklaturen), diameter i millimeter, længde i millimeter.

3.2.3. Varetypespecifik repræsentativitet

- (67) Hjemmemarkedssalget af en bestemt varetype blev anset for tilstrækkeligt repræsentativt, når salget af den pågældende type på hjemmemarkedet til uafhængige kunder i undersøgelsesperioden udgjorde mindst 5 % af det samlede salg af den sammenlignelige varetype, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet.

3.2.4. Salg i normal handel

- (68) Kommissionen undersøgte efterfølgende, om de enkelte selskabers hjemmemarkedssalg i hvert enkelt eksportland kunne anses for at have fundet sted i normal handel, jf. artikel 2, stk. 4, i grundforordningen.
- (69) Dette blev gjort ved for hver eksporteret varetype at fastsætte, hvor stor en andel af salget på hjemmemarkedet til uafhængige kunder, der var tabsgivende i undersøgelsesperioden:
- For de varetyper, hvor mere end 80 % af salget på hjemmemarkedet (udtrykt i mængde) ikke fandt sted til under enhedsomkostningerne, og hvor den vejede gennemsnitlige salgspris var lig med eller højere end de vejede gennemsnitlige produktionsomkostninger, beregnedes den normale værdi for hver varetype som det vejede gennemsnit af alle hjemmemarkedspriserne for den pågældende type.
 - For de varetyper, hvor mindst 10 % og højst 80 % af salget på hjemmemarkedet (udtrykt i mængde) ikke fandt sted til under enhedsomkostningerne, beregnedes den normale værdi for hver varetype som det vejede gennemsnit af priserne ved de salgstransaktioner på hjemmemarkedet for den pågældende type, der fandt sted til priser lig med eller over enhedsomkostningerne.
 - For de varetyper, hvor under 10 % af den solgte mængde blev solgt på hjemmemarkedet til en pris, der ikke lå under enhedsomkostningerne, fandtes det, at den pågældende varetype ikke solgtes i normal handel, og den normale værdi beregnedes derfor.

3.2.5. Normal værdi baseret på den faktiske hjemmemarkedspris

- (70) For de typer, som de undersøgte selskaber solgte med henblik på eksport til Fællesskabet, og hvor kravene i afsnit 3.2.3 til 3.2.4. litra a) og b), var opfyldt, blev den normale værdi for de tilsvarende varetyper baseret på de priser, der var betalt eller skulle betales af uafhængige kunder på hjemmemarkedet i det undersøgte land i undersøgelsesperioden, jf. artikel 2, stk. 1, i grundforordningen.

3.2.6. Normal værdi baseret på en beregnet værdi

- (71) For varettyper henhørende under afsnit 3.2.4, litra c), samt for varettyper, som den eksporterende producent ikke solgte i repræsentative mængder på hjemmemarkedet i de af undersøgelsen omfattede lande som nævnt i afsnit 3.2.3, måtte den normale værdi beregnes.

Med henblik på at beregne den normale værdi i henhold til artikel 2, stk. 6, i grundforordningen blev de pågældende samarbejdsvillige eksporterende producenters salgs-, general- og administrationsomkostninger (SG&A-omkostninger) og disse selskabers vejede gennemsnitlige fortjeneste på hjemmemarkedssalget af samme vare i normal handel i undersøgelsesperioden lagt til deres gennemsnitlige fremstillingsomkostninger i undersøgelsesperioden. Hvor det var nødvendigt, blev de oplyste fremstillingsomkostninger og SG&A-omkostninger justeret, før de blev benyttet til at beregne den normale værdi og til at fastslå, om salget havde fundet sted i normal handel.

I de undersøgte lande, hvor ingen eksporterende producenter havde et hjemmemarkedssalg af samme vare eller af samme generelle varekategori i normal handel i undersøgelsesperioden, blev den normale værdi beregnet ved at benytte den pågældende eksporterende producents produktionsomkostninger, om nødvendigt korrigeret. Til disse produktionsomkostninger fandtes det foreløbigt passende at lægge de vejede gennemsnitlige SG&A-omkostninger og den fortjeneste, som fire taiwanske samarbejdsvillige eksporterende producenter havde haft på deres hjemmemarkedssalg af samme vare i undersøgelsesperioden, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c).

3.2.7. Overgangsøkonomier

- (72) I medfør af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), blev den normale værdi for Kina og Vietnam fastsat på grundlag af pålidelige oplysninger fra producenterne i referencelandet, dvs. på grundlag af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales på hjemmemarkedet i Taiwan for sammenlignelige varettyper, når dette salg er sket i normal handel, eller på grundlag af den beregnede normale værdi, når der ikke er konstateret noget hjemmemarkedssalg i normal handel for sammenlignelige varettyper.

Som resultat blev den normale værdi fastsat som den vejede gennemsnitlige hjemmemarkedssalgspris eller den beregnede værdi efter type, der blev benyttet af de fire samarbejdsvillige producenter i stikprøven i Taiwan ved salg til uafhængige kunder.

3.3. Fastsættelse af den normale værdi

a) Folkerepublikken Kina

- (73) Da der ikke blev indrømmet markedsøkonomisk behandling, blev den normale værdi for Folkerepublikken Kina fastsat som angivet i betragtning 72.

b) Indonesien

- (74) Det blev fastslået, at den eneste samarbejdsvillige eksporterende producent i Indonesien ikke havde noget hjemmemarkedssalg af samme vare. Den normale værdi måtte derfor beregnes i henhold til bestemmelserne i betragtning 71.
- (75) Det bemærkes, at en anden indonesisk eksporterende producent oprindeligt havde besvaret spørgeskemaet fra Kommissionen, men senere indstillede sin virksomhed, så det ikke var muligt at kontrollere selskabets besvarelse af spørgeskemaet. Det konkluderedes derfor, at dette selskab ikke længere samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Selskabet og de indiske myndigheder blev underrettet herom og gjorde ikke indsigelse.

c) Malaysia

- (76) For de to samarbejdsvillige malaysiske eksporterende producenter, der var beliggende i frihandelszoner, blev det fastslået, at det salg af samme vare, der var opgivet som hjemmemarkedssalg, hovedsagelig havde fundet sted til frihandelszoner eller toldoplæg og altså var salg til eksport af andre uafhængige parter.

Det konkluderedes derfor, at disse eksporterende producenter ikke havde haft noget repræsentativt hjemmemarkedssalg i undersøgelsesperioden, og den normale værdi måtte derfor beregnes i henhold til bestemmelserne i betragtning 71.

d) T a i w a n

- (77) Den normale værdi blev fastsat for fire eksporterende producenter efter metoden i betragtning 65 til 71.
- (78) I løbet af undersøgelsen blev det fastslået, at to af disse fire samarbejdsvillige eksporterende producenter var forretningsmæssigt forbundet. Disse selskaber solgte samme vare på hjemmemarkedet både gennem et forretningsmæssigt forbundet salgsselskab og direkte til uafhængige kunder. Det bemærkes, at når varetyper sælges til et forretningsmæssigt forbundet selskab, kan dette salg ifølge tredje afsnit i artikel 2, stk. 1, i grundforordningen anses for ikke at have fundet sted i normal handel. Derfor og for at fastsætte den normale værdi blev de to selskaber i god tid før kontrolbesøget anmodet om at oplyse de priser, som det forretningsmæssigt forbundne salgsselskab benyttede over for første uafhængige kunde. Det blev fastslået ved besøget, at de to samarbejdsvillige producenter ikke kunne fremlægge sådanne oplysninger. Videresalgsselskabet købte den pågældende vare fra forskellige leverandører, herunder de to eksporterende producenter, og solgte den til de endelige brugere, detailhandlere og distributører. Ikke desto mindre kunne videresalgsselskabet ikke gennem sine regnskaber påvise, hvilke varer der var købt fra de to samarbejdsvillige producenter, og det kunne derfor ikke oplyse priserne for sådanne varer ved videresalg til uafhængige kunder.

På grundlag af ovenstående konkluderer Kommissionen foreløbigt, at salget af den pågældende vare på hjemmemarkedet gennem det forretningsmæssigt forbundne videresalgsselskab ikke bør tages i betragtning ved beregningen af den normale værdi, da det resterende hjemmemarkedssalg stadig kan anses for at være repræsentativt.

- (79) Det blev fastslået, at den femte samarbejdsvillige eksporterende producent i stikprøven i Taiwan ikke havde noget hjemmemarkedssalg af samme vare. Den normale værdi blev derfor beregnet som beskrevet i betragtning 71. I undersøgelsens løb konstateredes der imidlertid alvorlige uoverensstemmelser i de afgivne oplysninger. For det første havde selskabet ikke kategoriseret de forskellige typer af den pågældende vare efter de klare specifikationer, der var givet af Kommissionen, og der kunne derfor ikke foretages nogen sammenligning med andre producenters hjemmemarkedssalg i Taiwan for et betydeligt antal varetyper. For det andet var det under kontrolbesøget ikke muligt at forene produktionsomkostningerne for den pågældende vare som oplyst i besvarelsen af spørgeskemaet med omkostningerne for solgte varer i resultattabellen i besvarelsen af spørgeskemaet eller nogen del af selskabets regnskaber. Der kunne heller ikke knyttes nogen forbindelse mellem indkøbene af råmaterialer og de oplyste produktionsomkostninger pr. varetype. Selskabet afgav nye oplysninger om produktionsomkostningerne efter kontrolbesøget, som ikke kunne støttes af verificerede oplysninger.

Som følge af ovenstående og i henhold til grundforordningens artikel 18 blev selskabet underrettet om, at visse oplysninger ikke kunne benyttes ved dumpingberegningerne, og at de foreløbige konklusioner delvist ville bygge på de foreliggende kendsgerninger. For at fastsætte den beregnede normale værdi benyttede Kommissionen derfor justerede produktionsomkostninger for de eksporterede varetyper, der klart kunne identificeres på grundlag af de disponible specifikationer. De vejede gennemsnitlige SG&A-omkostninger samt fortjenesten på hjemmemarkedssalget i Taiwan for de fire andre samarbejdsvillige eksporterende producenter blev lagt til disse produktionsomkostninger.

e) T h a i l a n d

- (80) Det blev fastslået, at de fire samarbejdsvillige eksporterende producenter i Thailand ikke havde noget repræsentativt hjemmemarkedssalg af samme vare i normal handel. Den normale værdi måtte derfor beregnes i henhold til bestemmelserne i betragtning 71.

f) *Vietnam*

- (81) Da der ikke blev indrømmet markedsøkonomisk behandling til nogen vietnamesisk eksporterende producent, blev den normale værdi for Vietnam fastsat som angivet i betragtning 72.

4. **Eksportpris**a) *Folkerepublikken Kina*

- (82) Eksporten fra de to samarbejdsvillige eksporterende producenter, der blev indrømmet individuel behandling, fandt sted direkte til uafhængige kunder i Fællesskabet. Eksportpriserne var derfor baseret på de priser, der faktisk betales eller skulle betales for den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.

b) *Indonesien*

- (83) Eksporten fra den eneste samarbejdsvillige eksporterende producent fandt sted direkte til uafhængige kunder i Fællesskabet. Eksportprisen blev derfor baseret på de priser, der faktisk betales eller skulle betales for den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.

c) *Malaysia*

- (84) For en eksporterende producent, hvis eksportsalg til Fællesskabet fandt sted direkte til uafhængige kunder, blev eksportprisen fastsat på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.
- (85) Den anden malaysiske eksporterende producent eksporterede den pågældende vare til uafhængige kunder og til en forretningsmæssigt forbundet part i Fællesskabet. For sidstnævnte eksporttransaktioner blev eksportprisen derfor baseret på de priser, der faktisk betales eller skulle betales for den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8. For eksporten til den forretningsmæssigt forbundne part fastsattes eksportprisen i henhold til artikel 2, stk. 9, i grundforordningen, dvs. på grundlag af de priser, hvortil de indførte varer for første gang videresolgte til en uafhængig køber. Med henblik herpå blev der foretaget justeringer for alle omkostninger, herunder told og afgifter, der påløb mellem import og videresalg, samt for den fortjeneste, der normalt opnås af uafhængige samarbejdsvillige importører, så der kunne fastsættes en pålidelig eksportpris.

d) *Taiwan*

- (86) De eksporterende producenters eksportsalg til Fællesskabet fandt enten sted direkte til uafhængige kunder eller gennem handelsselskaber i Taiwan.
- (87) I de tilfælde, hvor eksportsalget til Fællesskabet gik direkte til uafhængige kunder, blev eksportpriserne fastsat på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales for den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.
- (88) I de tilfælde, hvor eksportsalget til Fællesskabet fandt sted gennem handelsselskaber, blev eksportpriserne fastsat på grundlag af priserne på den pågældende vare, når den blev solgt af de pågældende producenter til handelsselskaberne med henblik på eksport, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.
- (89) En eksporterende producent, der også solgte den pågældende vare gennem handelsselskaber i Taiwan, var ikke i stand til at fremlægge dokumentation for bestemmelsesstederne for de varer, den solgte gennem forhandlere. Der blev derfor set bort fra dette salg, og eksportprisen blev kun baseret på den direkte eksport til uafhængige kunder i Fællesskabet.

e) *Thailand*

- (90) Eksporten fra de fire samarbejdsvillige eksporterende producenter fandt sted direkte til uafhængige kunder i Fællesskabet. Eksportprisen blev derfor baseret på de priser, der faktisk betales eller skulle betales for den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.

f) *Vietnam*

- (91) Som nævnt ovenfor i forbindelse med spørgsmålet om individuel behandling var der kun ét selskab i Vietnam, som samarbejdede, men dette selskab blev ikke indrømmet individuel behandling. Dette selskab var endvidere underleverandør til et selskab i Taiwan, med hvilket det var forretningsmæssigt forbundet, og som samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Selskabet i Taiwan ejede råmaterialerne og varetog alle funktioner i forbindelse med eksportsalg. Det kunne imidlertid ikke dokumentere gennem sine regnskaber, at den eksportpris til uafhængige kunder, der var oplyst i den vietnamesiske underleverandørs besvarelse af spørgeskemaet, vedrørte varer fremstillet i Vietnam og eksporteret til Fællesskabet. Disse priser kan derfor ikke bruges som eksportpriser fra Vietnam til Fællesskabet. Selskabet blev underrettet herom. Da der ikke fandtes andre kilder, blev eksportpriserne foreløbigt baseret på Eurostats importstatistikker for alle eksporterende producenter.

5. Sammenligning

- (92) Sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen blev foretaget af fabrik.
- (93) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed, jf. artikel 2, stk. 10, i grundforordningen. For alle eksporterende producenter i undersøgelsen blev der derfor indrømmet justeringer for forskelle i omkostninger til land- og søtransport, forsikring, håndtering og lastning samt dermed forbundne omkostninger, emballering, kreditter, garantier og kautioner samt provision, når dette var relevant og berettiget.

6. Dumpingmargener*6.1. Generel metode*

- (94) Dumpingmargenerne blev fastsat på grundlag af en sammenligning mellem den normale værdi beregnet som et vejte gennemsnit for hver varetype og den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver varetype, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.
- (95) Dumpingmargenen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, som gav sig til kende i overensstemmelse med artikel 17 i grundforordningen, men som ikke blev undersøgt individuelt, fastsattes på grundlag af det vejede gennemsnit af dumpingmargenerne for selskaberne i stikprøven, jf. artikel 9, stk. 6, i grundforordningen.
- (96) For de eksporterende producenter, som hverken besvarede Kommissionens spørgeskema eller gav sig til kende på anden måde, fastsattes dumpingmargenen på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, i grundforordningen.
- (97) For at fastsætte dumpingmargenen for ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter blev graden af manglende samarbejdsvilje først fastslået. Med henblik herpå blev den eksportmængde til Fællesskabet, som de samarbejdsvillige eksporterende producenter havde opgivet, sammenlignet med Eurostats tilsvarende importstatistikker.
- (98) Hvor der var en høj grad af manglende samarbejdsvilje, dvs. mere end 20 %, fandtes det passende at fastsætte dumpingmargenen for de ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter på et niveau, der lå over den højeste dumpingmargen, som var fastsat for de samarbejdsvillige eksporterende producenter. Der er grund til at antage, at den høje grad af manglende samarbejdsvilje skyldes, at de ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter i det undersøgte land generelt har foretaget dumping på et højere niveau end nogen af de samarbejdsvillige producenter. I sådanne tilfælde blev dumpingmargenen derfor fastsat til et niveau, der svarer til den vejede gennemsnitlige dumpingmargen for de repræsentative varettyper, som blev mest solgt af de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der havde de højeste dumpingmargener.
- (99) Hvor samarbejdsniveauet var højt, fandtes det passende at fastsætte dumpingmargenen for ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter på samme niveau som den højeste dumpingmargen, der var konstateret for en samarbejdsvillig eksporterende producent i det pågældende land, da der ikke var grund til at antage, at nogen ikke-samarbejdsvillig eksporterende producent havde foretaget dumping på et lavere niveau.

- (100) Det har været Kommissionens faste praksis at betragte forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter eller eksporterende producenter, der tilhører samme koncern, som en enkelt enhed med henblik på at fastsætte en dumpingmargen og derfor kun fastsætte en enkelt dumpingmargen. Dette skyldes især, at en beregning af individuelle dumpingmargener kan tilskynde til omgåelse af antidumpingforanstaltningerne, idet forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter herved vil kunne kanalisere deres eksport til Fællesskabet gennem det selskab, der har den laveste individuelle dumpingmargen, hvorved foranstaltningerne ville blive virkningsløse.

I overensstemmelse med denne praksis betragtedes de to forretningsmæssigt forbundne eksportører i Taiwan, der tilhørte samme koncern, som en enkelt enhed og tildelte en enkelt dumpingmargen. For disse eksporterende producenter blev det besluttet først at fastsætte en dumpingmargen for hvert selskab og derefter at beregne et vejet gennemsnit af disse dumpingmargener, som ville finde anvendelse for koncernen som helhed.

6.2. Dumpingmargener

a) Folkerepublikken Kina

- (101) De eksporterende producenter i Kina udviste en betydelig mangel på samarbejdsvilje (omkring 85 %).

- (102) Udtrykt i procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet, udgør de foreløbige dumpingmargener følgende:

— Tengzhou Tengda Stainless Steel Product Co., Ltd, Tengzhou City 21,5 %

— Tong Ming Enterprise (Jiaxing) Co. Ltd, Zhejiang 12,2 %

— alle andre selskaber 27,4 %.

b) Indonesien

- (103) De eksporterende producenter i Indonesien udviste en betydelig mangel på samarbejdsvilje (omkring 60 %). Udtrykt i procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet, udgør de foreløbige dumpingmargener følgende:

— PT. Shye Chang Batam Indonesia, Batam 9,8 %

— alle andre selskaber 24,6 %.

c) Malaysia

- (104) De eksporterende producenter i Malaysia samarbejdede 100 %. Der fandtes ingen foreløbige dumpingmargener for de to samarbejdsvillige eksporterende producenter (Tigges Stainless Steel Fasteners (M) Sdn. Bhd., Ipoh, Chemor, og Tong Heer Fasteners Co. Sdn., Bhd., Penang), og der bør derfor ikke indføres midlertidige foranstaltninger over for importen fra Malaysia. Hvis denne konklusion bekræftes i undersøgelsens videre forløb, vil proceduren blive afsluttet for så vidt angår Malaysia.

d) Filippinerne

- (105) Som nævnt i betragtning 14 konstateredes det, at stort set hele eksporten fra Filippinerne til Fællesskabet syntes at bestå af møtrikker. Da det er konkluderet, at møtrikker foreløbig ikke er omfattet af varedækningen, er der ikke fastsat nogen dumpingmargen, og der bør ikke indføres midlertidige foranstaltninger over for importen fra Filippinerne.

e) Taiwan

- (106) For en taiwansk eksporterende producent i stikprøven blev dumpingmargenen fastsat ved delvist at anvende foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 1. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 6, blev der derfor set bort fra dette selskabs dumpingmargen ved beregningen af den vejede gennemsnitlige dumpingmargen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven.

- (107) To af de eksporterende producenter i stikprøven var forretningsmæssigt forbundne, og der blev derfor beregnet en enkelt dumpingmargen for disse selskaber.
- (108) De eksporterende producenter i Taiwan udviste en betydelig mangel på samarbejdsvilje (omkring 22 %). Udtrykt i procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet, udgør de foreløbige dumpingmargener følgende:
- Arrow Fasteners Co. Ltd, Taipei 15,2 %
 - Jin Shing Stainless Ind. Co. Ltd, Tao Yuan 18,8 %
 - Min Hwei Enterprise Co. Ltd, Pingtung 16,1 %
 - Tong Hwei Enterprise, Co. Ltd, Kaohsiung 16,1 %
 - Yi Tai Shen Co. Ltd, Tainan 11,4 %
 - samarbejdende eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven 15,8 %
 - alle andre selskaber 23,6 %.

f) T h a i l a n d

- (109) De eksporterende producenter i Thailand samarbejdede 100 %. Udtrykt i procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet, udgør de foreløbige dumpingmargener følgende:
- A.B.P. Stainless Fasteners Co. Ltd, Ayutthaya 15,9 %
 - Bunyat Industries 1998 Co. Ltd, Samutsakorn 10,8 %
 - Dura Fasteners Company Ltd, Samutprakarn 14,6 %
 - Siam Screws (1994) Co. Ltd, Samutsakorn 11,0 %
 - alle andre selskaber 15,9 %.

g) V i e t n a m

- (110) Den foreløbige dumpingmargen for alle selskaber i Vietnam udgør 7,7 % af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet.

E. S K A D E

1. P r o d u k t i o n e n i F æ l l e s s k a b e t

- (111) I forbindelse med udtagningen af stikprøver blev det fastslået, at den samme vare blev fremstillet af syv producenter i Fællesskabet i undersøgelsesperioden (se betragtning 30). To af disse har imidlertid ikke samarbejdet yderligere i forbindelse med undersøgelsen. Der var endvidere yderligere et antal mindre producenter i Fællesskabet, som heller ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.
- (112) Jf. grundforordningens artikel 4, stk. 1, er produktionen i Fællesskabet blevet foreløbigt beregnet ved at sammenlægge produktionsmængden for de syv producenter, der var kendt fra udtagningen af stikprøver, og de øvrige små ikke-samarbejdsvillige producenter, der var anført i klagen.

2. Definition af erhvervsgrænsen i Fællesskabet

- (113) De fem samarbejdsvillige producenter, som er omhandlet i betragtning 30, tegnede sig for 54 % af den samlede produktion i Fællesskabet af samme vare. Disse selskaber udgør derfor erhvervsgrænsen i Fællesskabet i henhold til artikel 4, stk. 1, i grundforordningen, og betegnes således i det følgende. Fire af disse selskaber, der tegnede sig for den største repræsentative produktionsmængde, er blevet udtaget til en stikprøve, jf. grundforordningens artikel 17, stk. 1. De benævnes i det følgende »EF-producenterne i stikprøven«.
- (114) På grund af anvendelsen af stikprøver er skadesindikatorerne delvist blevet fastsat for EF-erhvervsgrænsen som helhed og delvist kun for EF-producenterne i stikprøven. Skadesanalysen er for så vidt angår markedsandel, produktion, kapacitet og kapacitetsudnyttelse, salgsmængde og værdi, vækst, lagre, beskæftigelse og produktivitet baseret på oplysninger for EF-erhvervsgrænsen som helhed. I andre tilfælde er der benyttet oplysninger vedrørende EF-producenterne i stikprøven (transaktionspriser, investeringer og afkast af investeringer, lønninger, rentabilitet, likviditet og evnen til at tilvejebringe kapital).

3. Analyse af situationen på fællesskabsmarkedet

3.1. Indledning

- (115) De relevante Eurostat-statistikker for KN-kode 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 og 7318 15 70 blev sammen med oplysningerne fra EF-erhvervsgrænsens verificerede besvarelser af spørgeskemaerne benyttet ved vurderingen af den mængde- og prismæssige udvikling. Det skal erindres, at møtrikker i denne foreløbige fase ikke er omfattet af varedækningen. Oplysninger vedrørende denne vare (KN-kode 7318 16 30) er derfor ikke medtaget i denne analyse.
- (116) Oplysninger om erhvervsgrænsen i Fællesskabet blev indhentet fra de samarbejdsvillige EF-producenters kontrollerede besvarelser af spørgeskemaerne.
- (117) Fra september 1997 til februar 2003 blev der anvendt antidumpingforanstaltninger over for importen af skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål (SSF) fra Folkerepublikken Kina, Indien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand ⁽¹⁾.

3.2. Forbruget i Fællesskabet

- (118) Kommissionen beregnede det åbenbare forbrug i Fællesskabet af den pågældende vare og samme vare som summen af:
- den samlede import til Fællesskabet af den pågældende vare og samme vare som oplyst af Eurostat
 - den solgte mængde af samme vare i Fællesskabet, fremstillet af EF-erhvervsgrænsen
 - samt, på grundlag af oplysningerne i klagen, den anslåede mængde af samme vare, som var solgt i Fællesskabet af de øvrige kendte EF-producenter.

Som vist i nedenstående tabel steg forbruget i Fællesskabet af den pågældende vare og samme vare med 24 % i løbet af den betragtede periode.

Forbrug (kg)	2001	2002	2003	UP
Den pågældende vare og samme vare	63 907 918	70 113 833	75 854 601	79 427 756
Indeks	100	110	119	124

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 393/98 (EFT L 50 af 20.2.1998, s. 1).

3.3. Importen af den pågældende vare til Fællesskabet

3.3.1. Kumulering

- (119) Der er foretaget en kumulativ vurdering af dumpingimporten af SSF med oprindelse i Kina, Indonesien, Taiwan, Thailand og Vietnam (de pågældende lande), jf. grundforordningens artikel 3, stk. 4. Det er indres, at importen fra Malaysia ikke fandtes at være dumpingimport, og importen fra Filippinerne omfattede kun nøtter, der foreløbig ikke er omfattet af denne procedure. Denne import er derfor ikke medregnet i dumpingimporten. De dumpingmargener, der er fastsat i forbindelse med importen fra hvert af de pågældende lande, ligger over den ubetydelighedsgrænse, der er fastsat i grundforordningens artikel 9, stk. 3, dvs. 2 % af eksportprisen, og den importerede mængde fra hvert af de pågældende lande ligger over den tærskel for markedsandelen på 1 %, der er fastsat i grundforordningens artikel 5, stk. 7. De gennemsnitlige priser for importen fra alle de pågældende lande faldt løbende i den betragtede periode. Endvidere var SSF importeret fra de pågældende lande identiske i enhver henseende, de er indbyrdes udskiftelige og sælges i Fællesskabet gennem sammenlignelige salgskanaler og på ensartede kommercielle vilkår, således at de konkurrerer indbyrdes og med SSF fremstillet i Fællesskabet. Det konkluderes derfor foreløbigt, at en kumulativ vurdering af virkningerne af importen er passende.

3.3.2. Mængde, pris og markedsandel for importen fra de pågældende lande

Import (kg)	2001	2002	2003	UP
Den pågældende vare	13 988 700	14 303 000	22 428 600	27 399 700
<i>Indeks</i>	100	102	160	196

- (120) Udtrykt i mængde steg importen af den pågældende vare betydeligt gennem hele den betragtede periode. Importen i undersøgelsesperioden var 96 % større end i 2001.

Gennemsnitlig importpris pr. kg (EUR)	2001	2002	2003	UP
Den pågældende vare	3,53	2,90	2,50	2,41
<i>Indeks</i>	100	82	71	68

- (121) Den gennemsnitlige importpris for den pågældende vare faldt løbende i den betragtede periode. Samlet set var prisniveauet i undersøgelsesperioden 32 % lavere end i 2001.

Markedsandel i EF	2001	2002	2003	UP
Den pågældende vare	21,9 %	20,4 %	29,6 %	34,5 %
<i>Indeks</i>	100	93	135	158

- (122) De pågældende landes markedsandel i Fællesskabet faldt med 7 % fra 2001 til 2002. Fra og med 2003 øgede de pågældende lande kraftigt og hurtigt deres aktiviteter på fællesskabsmarkedet, hvilket førte til en vækst i deres markedsandel på 58 % i løbet af den betragtede periode.

3.3.3. Prisunderbud

- (123) Med henblik på at fastsætte prisunderbuddet blev der foretaget en analyse af oplysninger, der vedrørte undersøgelsesperioden. Med henblik herpå er EF-erhvervsgrenens priser af fabrik ved salg til første uafhængige kunde blevet sammenlignet med de eksporterende producenters cif-importpriser ved salg til første uafhængige kunde i Fællesskabet, i begge tilfælde efter fradrag af rabatter, nedslag, provisioner og skatter.
- (124) EF-erhvervsgrenens salgspriser og de eksporterende producenters cif-importpriser blev sammenlignet på samme handelstrin, nemlig forhandlere/distributører på fællesskabsmarkedet, på grundlag af vejede gennemsnitspriser. Sammenligningen blev foretaget separat for hver enkelt type SSF og rustfrit stål, som blev benyttet. I undersøgelsesperioden foregik de eksporterende producenters salg i Fællesskabet næsten udelukkende gennem forhandlere og distributører.
- (125) Sammenligningen viste, at der forekom betydelige prisunderbudsmargener, udtryk i procent af EF-erhvervsgrenens salgspriser i undersøgelsesperioden (op til 59,2 %). Disse prisunderbudsmargener tyder på, at importen fra de pågældende lande udøvede et pristryk på fællesskabsmarkedet.
- (126) Underbudsmargenerne for de pågældende lande var som følger:

Land	Underbudsmargen
Kina	fra 8,6 % til 59,2 %
Indonesien	fra 28 % til 31,9 %
Taiwan	fra 7 % til 38,9 %
Thailand	fra 13,1 % til 44,4 %
Vietnam	28,2 %

3.4. EF-erhvervsgrenens økonomiske situation

3.4.1. Produktion, kapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2001	2002	2003	UP
Production (kg)	18 808 577	24 601 594	21 672 591	21 688 461
<i>Indeks</i>	100	131	115	115
Kapacitet (kg)	36 210 417	45 866 665	43 931 762	45 081 275
<i>Indeks</i>	100	127	121	124
Kapacitetsudnyttelse	51,9 %	53,6 %	49,3 %	48,1 %
<i>Indeks</i>	100	103	95	93

- (127) Efter en stigning i produktionen i 2002 på 31 %, der relativt set oversteg væksten i forbruget i Fællesskabet, faldt EF-erhvervsgrenens produktion efterfølgende og har siden 2003 stabilt ligget på et niveau, der er 15 % højere end i 2001. Det bemærkes, at denne stigning er lavere end den vækst i forbruget i Fællesskabet på 24 %, som fandt sted i den betragtede periode.
- (128) EF-erhvervsgrenens produktionskapacitet, der også nåede et højdepunkt i 2002, er steget med 24 %, hvilket afspejler de investeringer, der er foretaget af fællesskabsproducenterne i stikprøven.

- (129) Efter en svag forbedring i 2002 faldt EF-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelsesgrad samlet set med 7 % i løbet af den betragtede periode.

3.4.2. Salgsmængde, salgspris, markedsandel og vækst

Salget af samme vare i Fællesskabet	2001	2002	2003	UP
Mængde (kg)	20 691 876	25 326 440	23 362 418	22 115 591
<i>Indeks</i>	100	122	113	107
Gennemsnitlig salgspris (EUR/kg)	2,83	2,47	2,67	2,99
<i>Indeks</i>	100	87	94	106
Markedsandel	32,4 %	36,1 %	30,8 %	27,8 %
<i>Indeks</i>	100	112	95	86

- (130) EF-erhvervsgrenens salg steg med 7 % i løbet af den betragtede periode. Det skal imidlertid bemærkes, at efter en stigning på 22 % i 2002 er EF-erhvervsgrenens salg udtrykt i mængde konstant faldet. Desuden er denne stigning væsentligt lavere end væksten i forbruget i Fællesskabet, som var på 24 %, og ligger langt under væksten i importen fra de pågældende lande i løbet af den betragtede periode, som var på 96 %.
- (131) EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser steg med 6 % i den betragtede periode. Efter et fald på 13 % mellem 2001 og 2002 er priserne konstant steget.
- (132) I den betragtede periode faldt EF-erhvervsgrenens markedsandel med 14 %. Efter en stigning på 12 % mellem 2001 og 2002 har markedsandelen været konstant faldende. En sammenligning af situationen i undersøgelsesperioden med 2002 viser endda et fald på 26 %. Samtidig steg andelen for importen fra de pågældende lande stærkt.
- (133) Som det fremgår af udviklingstendenserne for produktionen og salgsmængden i absolutte tal, havde EF-erhvervsgrenen vækst i den betragtede periode, men der er stadig tale om nedgang siden 2002. Endvidere faldt markedsandelen i løbet af den betragtede periode, hvilket viser, at EF-erhvervsgrenen ikke opnåede vækst i relative tal, dvs. i forhold til dens konkurrenter.

3.4.3. Rentabilitet

	2001	2002	2003	UP
EF-erhvervsgrenens rentabilitet	2,0 %	- 2,7 %	- 0,7 %	4,3 %
<i>Indeks</i>	100	- 134	- 37	214

- (134) I løbet af den betragtede periode forbedredes rentabiliteten for de fællesskabsproducenter, der indgik i stikprøven. Efter en mindre fortjeneste i 2001 faldt rentabiliteten, hvilket førte til en tabsgivende situation i 2002. Mellem 2002 og 2003 forbedredes rentabiliteten, men EF-erhvervsgrenen havde stadig tab. I tiden mellem 2003 og undersøgelsesperioden havde EF-erhvervsgrenen den bedste fortjeneste i den betragtede periode med en gennemsnitlig fortjenstmargen på 4,3 %. Dette kan ved første øjekast forekomme positivt, men kræver en yderligere evaluering i den rette sammenhæng.

- (135) Faktisk opnåede fællesskabsproducenterne i stikprøven ikke engang i undersøgelsesperioden den minimumsfortjenstmargen, der anses for tilstrækkelig og opnåelig uden dumping, dvs. 5 % (se betragtning 178), og den var langt fra det rentabilitetsniveau, som EF-erhvervsgrenen opnåede i 1995, nemlig 9,1 % ⁽¹⁾, før dumpingimporten trængte ind på markedet.
- (136) Det er desuden relevant at tage i betragtning, at denne forbedrede rentabilitet i undersøgelsesperioden i) blev opnået på bekostning af en faldende markedsandel og ii) hovedsagelig skyldtes en stor spekulationsdrevet stigning i prisen på det vigtigste omkostningselement, nemlig rustfrit stål. Den forventede stigning i priserne på rustfrit stål gjorde det muligt for EF-erhvervsgrenen at opnå højere priser for samme vare, idet den i sin produktion midlertidigt benyttede lagre af forholdsvis billigt rustfrit stål, som var anskaffet før den spekulationsdrevne prisstigning. Denne omkostningsfordel ophørte imidlertid, da de eksisterende råvarelagre var opbrugt, og der måtte købes nyt stål til væsentligt højere priser. Endvidere varer en sådan spekulationsfase normalt ikke ved, og kunderne — navnlig store distributører med en stærk forhandlingsposition — begynder igen at udøve et kraftigt pristryk, når stålpriserne stagnerer eller falder. Den øgede rentabilitet skyldes derfor især meget gunstige markedsvilkår for EF-erhvervsgrenen, specielt i anden halvdel af undersøgelsesperioden, som ikke var af vedvarende karakter.

3.4.4. Lagre

	2001	2002	2003	UP
Lagre (kg)	7 965 825	6 425 035	4 194 493	3 800 389
Indeks	100	81	53	48

- (137) EF-erhvervsgrenens ultimolagre faldt kraftigt i løbet af den betragtede periode, nemlig med 52 %. Dette kan forklares ved i) en øget produktion efter bestilling (i hvilket tilfælde lagerbeholdningerne får mindre betydning) og ii) et fald i produktionen efter 2002.

3.4.5. Investeringer, afkast af investeringer, likviditet og evnen til at tilvejebringe kapital

	2001	2002	2003	UP
Investeringer	1 595 223	1 977 279	2 776 586	1 039 989
Indeks	100	124	174	65
Afkast af investeringer	8,6 %	- 11,1 %	- 3,0 %	19,3 %
Indeks	100	- 129	- 34	224
Likviditet	7 170 700	- 979 445	3 178 050	4 602 063
Indeks	100	- 14	44	64

- (138) Fra 2001 til 2003 øgede fællesskabsproducenterne i stikprøven konstant deres investeringer, navnlig på grund af udskiftning af maskiner og udstyr, som var forældet. I undersøgelsesperioden faldt investeringerne med 35 % i forhold til begyndelsen af den betragtede periode. Dette fald i undersøgelsesperioden kan imidlertid delvist forklares ved, at der var foretaget betydelige investeringer i tidligere år. Investeringer i produktionen af samme vare er nødvendige for at bevare og forbedre konkurrenceevnen og forbedre miljø- og sikkerhedsstandarderne.

⁽¹⁾ EFT L 243 af 5.9.1997, s. 17, betragtning 69.

- (139) Afkastet af investeringerne forbedredes i løbet af den betragtede periode. Dette bekræfter rigtigheden af de investeringsbeslutninger, der er truffet, og afspejler det forbedrede rentabilitetsniveau for fællesskabsproducenterne i stikprøven i undersøgelsesperioden. Som allerede anført i forbindelse med rentabilitetsanalysen kan den forbedrede rentabilitet dog i vidt omfang forklares ved særlige og midlertidige omstændigheder (den spekulationsdrevne prisudvikling for stål i undersøgelsesperioden). Desuden forklarer det forhold, at en del af fællesskabsproducenterne i stikprøven i stigende grad benytter leasede maskiner til deres produktion, at afkastet af investeringerne relativt set har været bedre end rentabiliteten.
- (140) Selv om fællesskabsproducenterne i stikprøven har haft en forbedret likviditet fra salget af samme vare efter 2002, faldt den i løbet af den betragtede periode med 36 %.
- (141) Fællesskabsproducenterne i stikprøven har ikke haft særlige vanskeligheder med at tilvejebringe kapital, hvilket fremgår af deres evne til at foretage investeringer i den betragtede periode.

3.4.6. Beskæftigelse, produktivitet og lønninger

	2001	2002	2003	UP
Beskæftigelse	266	285	269	252
<i>Indeks</i>	100	107	101	95
Produktivitet (kg pr. ansat)	70 643	86 463	80 427	86 159
<i>Indeks</i>	100	122	114	122
Arbejdskraftomkostninger (EUR)	7 429 616	8 347 464	8 266 487	7 870 657
<i>Indeks</i>	100	112	111	106
Arbejdskraftomkostninger (EUR pr. ansat)	33 887	34 704	36 341	37 350
<i>Indeks</i>	100	102	107	110

- (142) EF-erhvervsgrenen øgede beskæftigelsen i 2002. Efterfølgende faldt beskæftigelsen imidlertid løbende og samlet set med 5 % over den betragtede periode. Denne negative udvikling falder sammen med nedgangen i produktionen siden 2002.
- (143) Produktiviteten pr. kg pr. ansat forbedredes med 22 % i løbet af den betragtede periode, hvilket viser vilje og evne til at bevare og forbedre konkurrenceevnen.
- (144) Lønningerne pr. ansat steg med 10 % i løbet af den betragtede periode. Denne stigning er en belønning for forbedret produktivitet og kompensation for inflationen af de ansattes lønninger. I absolutte tal er arbejdskraftomkostningerne desuden faldet siden 2002.

3.4.7. Dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping

- (145) De konstaterede dumpingmargener kan ikke anses for at være ubetydelige, navnlig i betragtning af mængden af dumpingimport fra de pågældende lande.

- (146) Indtil begyndelsen af 2003 blev der anvendt antidumpingforanstaltninger over for importen af den pågældende vare fra Folkerepublikken Kina, Indien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand. EF-erhvervsgrenen har imidlertid ikke fuldt ud overvundet den tidligere dumping, hvilket især fremgår af udviklingen i markedsandel, salgsmængde og beskæftigelse. Dette stod særlig klart efter udløbet af de tidligere antidumpingforanstaltninger.

3.4.8. Konklusion om skade

- (147) I løbet af den betragtede periode øgede EF-erhvervsgrenen produktionen og salget, reducerede lagerbeholdningerne og foretog løbende investeringer. Den havde ikke vanskeligt ved at tilvejebringe kapital og forbedrede produktiviteten. Arbejdskraftomkostningerne faldt i absolutte tal. Endvidere var EF-erhvervsgrenen i stand til at hæve priserne i undersøgelsesperioden og kunne derved forbedre rentabiliteten og afkastet af investeringerne.
- (148) Denne positive udvikling skal imidlertid vurderes ud fra den baggrund, hvor den fandt sted. De højere priser og den forbedrede rentabilitet blev opnået på bekostning af betydelige tab af markedsandel for EF-erhvervsgrenen, nemlig 14 % i løbet af den betragtede periode og 26 % efter 2002. Som følge af tilstedeværelsen af billige varer importeret til dumpingpriser valgte kunderne alternative forsyningskilder, og EF-erhvervsgrenen kunne ikke følge med.
- (149) Endvidere (og i overensstemmelse med konklusionerne om markedsandel) fulgte væksten i EF-erhvervsgrenens produktion (15 %) og salg (7 %) i den betragtede periode ikke den væsentligt gunstigere udvikling i forbruget på fællesskabsmarkedet (24 %). Beskæftigelsen i EF-erhvervsgrenen faldt med 5 %, hvilket er forklaringen på de faldende arbejdskraftomkostninger. Desuden kan rentabilitetssituationen for fællesskabsproducenterne i stikprøven ikke samlet set anses for at være tilfredsstillende. I størstedelen af den betragtede periode var den klart utilfredsstillende (tab eller utilstrækkelig fortjeneste). Selv om de pågældende fællesskabsproducenters rentabilitet blev forbedret i undersøgelsesperioden (en fortjenstmargen på 4,3 %), er dette stadig under den minimumsfortjeneste på 5 %, som EF-erhvervsgrenen kunne forvente uden skadevoldende dumping, og kan i vidt omfang tilskrives de midlertidige virkninger af stigende stålpriser. EF-erhvervsgrenens negative situation fremgår yderligere af udviklingstendensen for likviditeten.
- (150) Som resultat opvejer de negative indikatorer for udviklingen samlet set de positive tendenser, og det konkluderes foreløbigt, at EF-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1.

F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Indledning

- (151) I henhold til artikel 3, stk. 6 og 7, i grundforordningen undersøgte Kommissionen, om dumpingimporten af den pågældende vare med oprindelse i de pågældende lande har forvoldt EF-erhvervsgrenen væsentlig skade. Andre kendte faktorer end dumpingimporten, der samtidig kunne have tilføjet EF-erhvervsgrenen skade, blev også undersøgt for at sikre, at en eventuel skade forårsaget af disse andre faktorer ikke blev tilskrevet dumpingimporten.

2. Dumpingimportens følger

- (152) De pågældende lande har forbedret deres stilling på markedet kraftigt siden 2003. Det kan klart iagttages, at forøgelsen af deres markedsandel med 58 % falder sammen med en nedgang for EF-erhvervsgrenen. Endvidere voksede importen fra de pågældende lande (der steg med 96 %) meget stærkere end forbruget på fællesskabsmarkedet (24 %). Endelig har de gennemsnitlige priser for importen fra de pågældende lande siden 2003 været væsentligt lavere end EF-erhvervsgrenens priser som følge af illoyal handel i form af dumping efter udløbet af antidumpingforanstaltningerne, således at der er udøvet pristryk.

Det blev derfor foreløbigt bekræftet, at dumpingimporten fra de pågældende lande havde en betydelig negativ indflydelse på EF-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode, især med hensyn til markedsandel og salgsmængde.

3. Virkningen af andre faktorer

3.1. Import fra andre tredjelande

Import fra tredjelande	2001	2002	2003	UP
Mængde (000 kg)				
Schweiz	3 901	3 218	3 971	3 970
<i>Indeks</i>	100	82	102	102
Japan	2 825	2 600	3 062	1 612
<i>Indeks</i>	100	92	108	57
Malaysia	1 242	437	1 057	1 456
<i>Indeks</i>	100	35	85	117
Indien	35	21	701	1 148
<i>Indeks</i>	100	61	2 021	3 307
Norge	681	384	406	438
<i>Indeks</i>	100	56	60	64
Republikken Korea	40	36	109	221
<i>Indeks</i>	100	89	271	549
Filippinerne	89	28	59	80
<i>Indeks</i>	100	31	66	89
Resten af verden	2 833	2 011	2 150	2 574
<i>Indeks</i>	100	71	76	91
Gennemsnitlig importpris pr. kg (EUR)				
Schweiz	10,48	11,47	9,82	9,90
<i>Indeks</i>	100	109	94	94
Japan	5,52	4,68	3,99	7,55
<i>Indeks</i>	100	85	72	137
Malaysia	3,20	3,15	2,62	2,70
<i>Indeks</i>	100	98	82	84
Indien	6,20	10,69	1,76	1,91
<i>Indeks</i>	100	172	28	31
Norge	2,33	1,61	2,36	2,89
<i>Indeks</i>	100	100	100	100
Republikken Korea	5,04	5,61	2,65	2,72
<i>Indeks</i>	100	111	53	54
Filippinerne	3,38	4,06	3,45	3,47
<i>Indeks</i>	100	120	102	103
Resten af verden	11,70	12,37	10,23	8,34
<i>Indeks</i>	100	106	87	71

- (153) Importen af den pågældende vare fra andre lande end de pågældende lande faldt samlet set. Denne imports markedsandel faldt faktisk med 20 % i den betragtede periode. De gennemsnitlige importpriser for disse andre lande var desuden væsentligt højere end priserne for de pågældende lande.
- (154) To eksportører fremførte, at importen fra Indien, Republikken Korea og Norge brød enhver årsagssammenhæng, der måtte være mellem den væsentlige skade, som EF-erhvervsgrenen havde lidt, og dumpingimporten fra de pågældende lande.
- (155) På grundlag af de foreliggende oplysninger kan den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, imidlertid ikke forklares ved importen fra Republikken Korea (221 tons i undersøgelsesperioden til en gennemsnitspris på 2,72 EUR/kg) og Norge (438 tons i undersøgelsesperioden til en gennemsnitspris på 2,89 EUR/kg) i betragtning af denne imports begrænsede mængde og dens prisniveau. Det bemærkes endvidere, at importen fra Norge faldt med 36 % i løbet af den betragtede periode.
- (156) For så vidt angår Indien kan det dog iagttages, at importen fra og med 2003 steg betydeligt (1 147,6 tons i undersøgelsesperioden) og fandt sted til lave priser (i gennemsnit 1,91 EUR/kg). Det kan ikke udelukkes, at denne import fra Indien i undersøgelsesperioden kunne have haft en vis negativ virkning på EF-erhvervsgrenens situation, navnlig i form af pristryk. I betragtning af den relativt begrænsede mængde, der importeres fra Indien i forhold til importen fra de pågældende lande (27 400 tons til en gennemsnitspris på 2,41 EUR/kg), konkluderedes det, at virkningerne af den indiske import (hvis markedsandel i undersøgelsesperioden udgjorde 1,4 %) ikke kunne bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den væsentlige skade, der var forvoldt EF-erhvervsgrenen. Importen fra Indien kan isoleret set ikke forklare, at EF-erhvervsgrenen har haft et betydeligt tab af markedsandel, og at dens salg er steget meget mindre end forbruget.
- (157) Endvidere er det trods to eksportørers påstand ikke udtryk for forskelsbehandling i henhold til grundforordningens artikel 9, stk. 5, at importen fra Indien ikke er omfattet af den aktuelle undersøgelse. I denne forbindelse skal det erindres, at i den betragtede periode var importen fra Indien ubetydelig indtil undersøgelsesperioden, jf. grundforordningens artikel 5, stk. 7. Importen er først steget i undersøgelsesperioden, men selv her er den forholdsvis begrænset (en markedsandel på 1,4 %). Desuden skal det bemærkes, at Kommissionen ikke har bevist for, at denne import fra Indien fandt sted til dumpingpriser ved indledningen af denne procedure.
- (158) Da der nu ikke tages hensyn til importen fra Filippinerne og Malaysia i den aktuelle undersøgelse, blev det yderligere overvejet, om denne import kunne have brudt årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den væsentlige skade, som EF-erhvervsgrenen havde lidt. Da varedækningen ikke længere omfatter møtrikker, er importen fra Filippinerne af andre typer SSF klart ubetydelig (en markedsandel på 0,1 % i undersøgelsesperioden) og har et ret højt prisniveau (3,47 EUR/kg). På dette grundlag kunne det ikke gøres gældende, at der havde været relevante skadelige virkninger. Importen fra Malaysia var også af mindre omfang og havde i gennemsnit højere priser (1 456 tons i undersøgelsesperioden til 2,70 EUR/kg) end importen fra de pågældende lande. Desuden faldt den malaysiske imports markedsandel med 6 % i løbet af den betragtede periode. Selv om importen fra Malaysia kunne have haft en negativ indvirkning på EF-erhvervsgrenens situation, konkluderes det derfor foreløbigt, at den ikke kunne udligne de skadelige virkninger af dumpingimporten fra de pågældende lande.
- (159) Det blev derfor foreløbigt konkluderet, at importen fra andre lande end de pågældende lande ikke har brudt årsagssammenhængen mellem den væsentlige skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt, og dumpingimporten fra de pågældende lande.

3.2. Udviklingen i forbruget på fællesskabsmarkedet

- (160) Forbruget på fællesskabsmarkedet af den vare, der er omfattet af undersøgelsen, steg med 24 % i løbet af den betragtede periode. Den skade, som er forvoldt EF-erhvervsgrenen, kan derfor ikke tilskrives faldende efterspørgsel på fællesskabsmarkedet.

3.3. EF-erhvervsgrenens konkurrenceevne

- (161) Som det fremgår af dens markedsandel, er EF-erhvervsgrenen en vigtig konkurrent i forbindelse med samme vare, og den har løbende foretaget investeringer i et tidssvarende produktionsapparat. Produktiviteten pr. ansat blev endda forbedret med 22 % i løbet af den betragtede periode. I modsætning til, hvad der blev hævdet af fire eksportører, viser EF-erhvervsgrenens forbedrede produktivitet, der falder sammen med dens investeringer, at dens investeringspolitik ikke kan forklare den væsentlige skade, som den har lidt. Tværtimod bidrog investeringerne til at minimere skaden, jf. den forbedrede produktivitet. Der fandtes således ingen beviser for, at manglende konkurrenceevne kunne have brudt årsagssammenhængen mellem importen fra de pågældende lande og den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen.

4. Konklusion om årsagssammenhæng

- (162) Det blev derfor foreløbigt konkluderet, at importen fra de fem pågældende lande under ét har forvoldt EF-erhvervsgrenen væsentlig skade. Der er ikke konstateret andre faktorer, der har brudt denne årsagssammenhæng.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Indledning

- (163) Det blev undersøgt, om der var tvingende årsager til at konkludere, at det ikke er i Fællesskabets interesse at indføre midlertidige foranstaltninger i dette tilfælde. Med henblik herpå og i henhold til artikel 21, stk. 1, i grundforordningen overvejede man de sandsynlige virkninger af foranstaltninger for alle parter, der var berørt af undersøgelsen. For at afgøre, hvorvidt det er i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger, blev der sendt spørgeskemaer til brugere og importører af den pågældende vare og til leverandører af råmaterialer, der benyttes til at fremstille samme vare.

2. EF-erhvervsgrenens interesser

- (164) Undersøgelsen har vist, at EF-erhvervsgrenen er levedygtig og i stand til at konkurrere under redelige markedsvilkår. Som det fremgår af ovenstående, har EF-erhvervsgrenen en betydelig ledig kapacitet til produktion af samme vare. Hvis denne ledige kapacitet bliver anvendt, vil det forbedre EF-erhvervsgrenens salg og markedsandel, øge beskæftigelsen og gennem stordriftsfordele kunne føre til, at rentabiliteten vedvarende bliver tilstrækkelig. Sådanne forbedringer forhindres imidlertid navnlig af det stadige pristryk, som dumpingimporten af den pågældende vare udøver på fællesskabsmarkedet. En indførelse af antidumpingforanstaltninger vil mildne virkningerne af dette urimelige pristryk.
- (165) Kommissionen finder, at hvis de negative virkninger af dumpingimporten ikke afhjælpes af foranstaltninger, vil EF-erhvervsgrenen fortsat være udsat for prisunderbud og deraf følgende pristryk, hvilket vil have negative virkninger navnlig for dens markedsandel og salgsmængde. Dette vil i sidste ende endda kunne bringe EF-erhvervsgrenens levedygtighed i fare. Det konkluderes derfor, at en indførelse af foranstaltninger er i EF-erhvervsgrenens interesse.

3. Importørernes og distributørernes interesser

- (166) Importørerne og distributørerne er stort set ene om at fungere som mellemmand mellem producenterne (i og uden for Fællesskabet) og brugerne af SSF. Deres forhandlingsstyrke og evne til at oplagre store mængder af varen har en stærk indvirkning på dens priser.

- (167) Fire af importørerne og distributørerne i stikprøven besvarede spørgeskemaet. Der blev imidlertid kun afgivet fuldstændige besvarelser af to importører. Disse to importører tegnede sig for omkring 14 % af Fællesskabets import af den pågældende vare i undersøgelsesperioden. Desuden fremsatte en tysk importør- og distributørsammenslutning bemærkninger. Der blev desuden foretaget en høring af importører, distributører og denne sammenslutning.
- (168) Importørerne og distributørerne i Fællesskabet går ikke ind for, at der indføres foranstaltninger. De samarbejdsvillige importører og deres sammenslutning fremførte, at en indførelse af foranstaltninger vil øge priserne for brugerne, mens den pågældende vare og samme vare fremstillet af EF-erhvervs-grenen angiveligt ikke altid er sammenlignelige. Sådanne foranstaltninger vil endvidere være til skade for deres virksomhed og deres ansatte.
- (169) Det fremgår imidlertid af de modtagne oplysninger, at importørerne og distributørerne køber den af undersøgelsen omfattede vare fra en række leveringskilder i og uden for Fællesskabet, herunder EF-erhvervs-grenen. Da der ikke er grundlæggende kvalitets- eller varetypemæssige forskelle mellem den vare, der importeres fra de pågældende lande, og samme vare fra andre forsyningskilder, konkluderes det foreløbigt, at importørerne og distributørerne i Fællesskabet i betragtning af det store antal alternative leverandører ikke vil have vanskeligt ved at fremskaffe varen, hvis der indføres antidumpingforanstaltninger. Endvidere underbyggede importørerne ikke deres påstand om, at en indførelse af foranstaltninger ville have en væsentlig indvirkning på beskæftigelsen, især da importaktiviteter ikke er arbejdskraftintensive. For så vidt angår den prisstigning, der vil følge af en indførelse af midlertidig antidumpingtold, bemærkes det, at de antidumpingforanstaltninger, der var i kraft fra 1997 til 2003, ikke bragte importørernes og distributørernes økonomiske situation i fare. Endvidere fremgår det af de besvarede spørgeskemaer, at importørerne i den betragtede periode havde en væsentlig bedre fortjeneste end EF-erhvervs-grenen. Under disse omstændigheder forventes det ikke, at eventuelle prisstigninger som følge af en indførelse af foranstaltninger automatisk vil blive overvæltet på brugerne.
- (170) Selv om importørerne og distributørerne ikke går ind for foranstaltninger, kan det på baggrund af de foreliggende oplysninger konkluderes, at de fordele, de kan opnå ved, at der ikke indføres foranstaltninger, opvejes af EF-erhvervs-grenens interesse i, at der gribes ind over for de pågældende landes illoyale og skadelige handelspraksis.

4. Råvareleverandørernes interesser

- (171) For at vurdere de sandsynlige virkninger af antidumpingforanstaltninger på EF-erhvervs-grenens råvareleverandører blev der sendt spørgeskemaer til alle sådanne kendte leverandører. Der blev i alt udsendt ni spørgeskemaer, og der blev modtaget en besvarelse. Denne råvareleverandør, som er en producent af rustfrit stål, går ind for, at der indføres foranstaltninger. Selv om EF-erhvervs-grenen ikke er en af denne råvareleverandørs vigtigste kunder, bidrager denne handel dog til leverandørens beskæftigelse og rentabilitet. Hvis EF-erhvervs-grenen reducerer eller endda indstiller produktionen af samme vare, vil råvareleverandørerne miste en del af deres ordrer.
- (172) Derfor, og da der ikke foreligger nogen oplysninger om det modsatte, konkluderes det, at en indførelse af antidumpingforanstaltninger vil være i råvareleverandørernes interesse.

5. Brugernes og forbrugernes interesser

- (173) Ingen forbrugersammenslutninger gav sig til kende eller afgav oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 21, stk. 2. Derfor, og da SSF hovedsagelig benyttes til samling af mere avancerede varer, er analysen blevet begrænset til virkningerne af foranstaltningerne på brugerne. SSF anvendes bl.a. i automobilindustrien, inden for skibsbygning, i bygge- og anlægsbranchen, i den kemiske industri, i lægemiddel- og medicinalvareindustrien samt i fødevaresektoren. Der blev sendt spørgeskemaer til 12 kendte brugere af den pågældende vare i Fællesskabet. Kommissionen anmodede bl.a. om deres bemærkninger til, hvorvidt en indførelse af antidumpingforanstaltninger ville være i Fællesskabets interesse, og hvordan disse foranstaltninger ville påvirke dem. Der blev modtaget en besvarelse af spørgeskemaet fra en producent af rullende materiel. Dette selskab anførte, at den af undersøgelsen omfattede vare tegner sig for under 1 % af dets samlede omkostninger til færdigvarer.

- (174) Da brugerne kan fremskaffe den af undersøgelsen omfattede vare ikke blot fra de pågældende lande, men også fra andre forsyningskilder, og da varen kun påvirker omkostningerne til yderligt forarbejdede varer marginalt, var det ikke muligt at påvise negative følger af samme betydning for brugerne i Fællesskabet.

6. Konklusion

- (175) Efter at have undersøgt de forskellige involverede interesser konkluderer Kommissionen foreløbigt, at Fællesskabet samlet set ikke har interesser, der er vigtigere end EF-erhvervsgrenens interesse i, at der indføres midlertidige foranstaltninger med det sigte at afhjælpe de handelsforvridende virkninger af dumpingimporten.

H. MIDLERTIDIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

- (176) I betragtning af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser anses det for passende at indføre midlertidige antidumpingforanstaltninger for at hindre, at dumpingimporten forårsager yderligere skade for EF-erhvervsgrenen. Med henblik på at fastsætte disse foranstaltningers størrelse blev der taget hensyn til de dumpingmargener, der blev fastsat for undersøgelsesperioden, og den told, der er nødvendig for at afhjælpe den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt.

1. Skadestærskel

- (177) Den prisstigning, som var nødvendig for at afhjælpe skaden, blev fastsat for hvert enkelt selskab ved at sammenligne den vejede gennemsnitlige importpris for den pågældende vare med den ikke-skadevoldende pris på samme vare, som solgtes af EF-erhvervsgrenen på fællesskabsmarkedet. Prisforskellen blev udtrykt i procent af cif-importværdien.
- (178) Den ikke-skadevoldende pris blev fundet ved at tage EF-erhvervsgrenens vejede produktionsomkostninger plus en fortjeneste på 5 %. Dette anses foreløbigt for at være den fortjenstmargen, som EF-erhvervsgrenen kunne opnå, hvis der ikke forekom dumpingimport. Det afspejler den fortjeneste, som EF-erhvervsgrenen kan opnå for lignende varegrupper, der ikke er genstand for illoyal konkurrence, f.eks. fastgørelsesanordninger, der ikke henhører under de KN-koder, der er omfattet af den aktuelle undersøgelse.

2. Den midlertidige antidumpingtolds størrelse

- (179) I betragtning af ovenstående finder Kommissionen, at der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, bør indføres en midlertidig antidumpingtold på importen fra de pågældende lande. Denne told bør indføres med niveauet for de konstaterede dumpingmargener eller for skadestærsklen, hvis sidstnævnte er lavere (grundforordningens artikel 7, stk. 2).
- (180) For så vidt angår toldens størrelse fandtes skadestærsklen at være lavere end dumpingmargenen for to samarbejdsvillige eksporterende producenter (en i Taiwan og en i Kina). I disse tilfælde bør toldens niveau begrænses af skadestærsklen. I alle andre tilfælde bør tolden fastsættes med niveauet for den konstaterede dumpingmargen. Den midlertidige antidumpingtold for de pågældende lande bør fastsættes til følgende:

Land	Eksporterende producent	Antidumpingtold
Kina	Tengzhou Tengda Stainless Steel Product Co., Ltd, Tengzhou City	11,4 %
	Tong Ming Enterprise (Jiaxing) Co. Ltd, Zhejiang	12,2 %
	Alle andre selskaber	27,4 %
Indonesien	PT. Shye Chang Batam Indonesia, Batam	9,8 %
	Alle andre selskaber	24,6 %
Taiwan	Arrow Fasteners Co. Ltd, Taipei	15,2 %
	Jin Shing Stainless Ind. Co. Ltd, Tao Yuan	8,8 %
	Min Hwei Enterprise Co. Ltd, Pingtung	16,1 %
	Tong Hwei Enterprise, Co. Ltd, Kaohsiung	16,1 %
	Yi Tai Shen Co. Ltd, Tainan	11,4 %
	samarbejdende eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven	15,8 %
	Alle andre selskaber	23,6 %
Thailand	A.B.P. Stainless Fasteners Co. Ltd, Ayutthaya	15,9 %
	Bunyat Industries 1998 Co. Ltd, Samutsakorn	10,8 %
	Dura Fasteners Company Ltd, Samutprakarn	14,6 %
	Siam Screws (1994) Co. Ltd, Samutsakorn	11,0 %
	Alle andre selskaber	15,9 %
Vietnam	Alle selskaber	7,7 %

- (181) De antidumpingtoldsatser for individuelle selskaber, der er anført i denne forordning, blev fastsat på grundlag af resultaterne af den foreliggende undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der konstateredes for disse selskaber i undersøgelsen. Disse todsatser finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre selskaber«) udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i de pågældende lande og fremstillet af selskaberne og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Varer, der er fremstillet af andre selskaber, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning, herunder forretningsmæssigt forbundne enheder til de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af todsatsen for »alle andre selskaber«.
- (182) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle todsatser (f.eks. efter ændring af den pågældende virksomheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) fremsendes straks til Kommissionen ⁽¹⁾ sammen med alle relevante oplysninger, især om ændringer af selskabets aktiviteter i forbindelse med fremstilling og hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til den pågældende navneændring eller ændring vedrørende produktions- og salgsenheder. Kommissionen vil efter høring af det rådgivende udvalg ændre forordningen i overensstemmelse dermed ved at ajourføre listen over de selskaber, der er omfattet af individuelle todsatser.

I. AFSLUTTENDE BESTEMMELSE

- (183) Af hensyn til god administration bør der fastsættes en periode, inden for hvilken de interesserede parter, der gav sig til kende inden for den frist, der er fastsat i meddelelsen om indledningen af undersøgelsen, kan fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt. Det bemærkes, at alle afgørelser, der træffes vedrørende indførelsen af told med henblik på denne forordning, er foreløbige og kan tages op til fornyet overvejelse med henblik på indførelse af en endelig told —

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen
 Generaldirektoratet for Handel
 Direktorat B
 J-79 5/17
 Rue de la Loi/Wetstraat 200
 B-1049 Bruxelles.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig udligningstold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål, henhørende under KN-kode 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61, og 7318 15 70 med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indonesien, Taiwan, Thailand og Vietnam.

2. Den midlertidige told fastsættes til 15,8 % (TARIC tillægskode A649) af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af de taiwanske eksporterende producenter, der er anført i bilaget.

3. Den midlertidige told fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af følgende selskaber:

Land	Eksporterende producent	Antidumpingtold	Taric-tillægskode
Folkerepublikken Kina	Tengzhou Tengda Stainless Steel Product Co., Ltd, Tengzhou City	11,4	A650
	Tong Ming Enterprise (Jiaxing) Co. Ltd, Zhejiang	12,2	A651
	Alle andre selskaber	27,4	A999
Indonesien	PT. Shye Chang Batam Indonesia, Batam	9,8	A652
	Alle andre selskaber	24,6	A999
Taiwan	Arrow Fasteners Co. Ltd, Taipei	15,2	A653
	Jin Shing Stainless Ind. Co. Ltd, Tao Yuan	8,8	A654
	Min Hwei Enterprise Co. Ltd, Pingtung	16,1	A655
	Tong Hwei Enterprise, Co. Ltd, Kaohsiung	16,1	A656
	Yi Tai Shen Co. Ltd, Tainan	11,4	A657
	Alle andre selskaber end ovenstående og de selskaber, der er anført i bilaget	23,6	A999
Thailand	A.B.P. Stainless Fasteners Co. Ltd, Ayut-thaya	15,9	A658
	Bunyat Industries 1998 Co. Ltd, Samut-sakorn	10,8	A659
	Dura Fasteners Company Ltd, Samut-prakarn	14,6	A660
	Siam Screws (1994) Co. Ltd, Samutsa-korn	11,0	A661
	Alle andre selskaber	15,9	A999
Vietnam	Alle selskaber	7,7	—

4. Overgang til fri omsætning i Fællesskabet af den vare, der er omhandlet i stk. 1, er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.
5. Medmindre andet er fastsat, finder gældende bestemmelser for told anvendelse.

Artikel 2

Interesserede parter kan anmode om fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for vedtagelsen af denne forordning, fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen inden for en måned fra datoen for denne forordnings ikrafttræden, jf. dog artikel 20 i Rådets forordning (EF) nr. 384/96.

De berørte parter kan i henhold til artikel 21, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 fremsætte bemærkninger til anvendelsen af denne forordning inden for en frist på en måned fra datoen for dens ikrafttræden.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1 i denne forordning anvendes i en periode på seks måneder.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. maj 2005.

På Kommissionens vegne
Peter MANDELSON
Medlem af Kommissionen

BILAG

(Taric-tillægskode A649)

A-STAINLESS INTERNATIONAL CO LTD, Taipei
BOLTUN CORPORATION, Tainan
CHAEN WEI CORPORATION, Taipei
CHIAN SHYANG ENT CO LTD, Chung-Li City
CHONG CHENG FASTENER CORP., Tainan
DIING SEN FASTENERS & INDUSTRIAL CO LTD, Taipei
DRAGON IRON FACTORY CO LTD, Kaohsiung
EXTEND FORMING INDUSTRIAL CORP. LTD, Lu Chu
FORTUNE BRIGHT INDUSTRIAL CO LTD, Lung Tan Hsiang
FWU KUANG ENTERPRISES CO LTD, Tainan
HSIN YU SCREW ENTERPRISE CO LTD, Taipin City
HU PAO INDUSTRIES CO LTD, Tainan
J C GRAND CORPORATION, Taipei
JAU YEOU INDUSTRY CO LTD, Kangshan
JOHN CHEN SCREW IND CO LTD, Taipei
KUOLIEN SCREW INDUSTRIAL CO LTD, Kwanmiao
KWANTEX RESEARCH INC, Taipei
LIH LIN ENTERPRISES & INDUSTRIAL CO LTD, Taipei
LIH TA SCREW CO LTD, Kweishan
LU CHU SHIN YEE WORKS CO LTD, Kaohsiung
M & W FASTENER CO LTD, Kaohsiung
MULTI-TEK FASTENERS & PARTS MANUFACTURER CORP., Tainan
NATIONAL AEROSPACE FASTENERS CORP., Ping Jen City
QST INTERNATIONAL CORP., Tainan
SEN CHANG INDUSTRIAL CO LTD, Ta-Yuan
SPEC PRODUCTS CORP., Tainan
SUMEKO INDUSTRIES CO LTD, Kaohsiung
TAIWAN SHAN YIN INTERNATIONAL CO LTD, Kaohsiung
VIM INTERNATIONAL ENTERPRISE CO LTD, Taichung
YEA-JANN INDUSTRIAL CO LTD, Kaohsiung
ZONBIX ENTERPRISE CO LTD, Kaohsiung
ZYH YIN ENTERPRISE CO LTD, Kaohsiung

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 772/2005

af 20. maj 2005

om specifikationer for kendetegnenes dækning og fastlæggelse af det tekniske format i forbindelse med udarbejdelse af årlige EF-statistikker om stål for referenceårene 2003-2009

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

Artikel 1

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 48/2004 af 5. december 2003 ⁽¹⁾, særlig artikel 7, og

1. Specifikationerne for kendetegnenes dækning er fastlagt i bilag I til denne forordning.

ud fra følgende betragtninger:

2. I disse specifikationer anvendes der i forbindelse med virksomhedsregnskaber de betegnelser, der er fastlagt i artikel 9 og 23 i Rådets direktiv 78/660/EØF ⁽²⁾ hvad angår henholdsvis status og resultatopgørelsen.

(1) I forordning (EF) nr. 48/2004 er der fastlagt en fælles ramme for udarbejdelse af årlige EF-statistikker om stål for referenceårene 2003-2009.

Artikel 2

(2) I henhold til artikel 7, litra a), i forordning (EF) nr. 48/2004 er det nødvendigt at vedtage gennemførelsesforanstaltninger for at specificere de krævede kendetegnsdækning.

Det tekniske format, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 48/2004, er fastlagt i bilag II til denne forordning.

(3) I henhold til artikel 7, litra b), i forordning (EF) nr. 48/2004 er det nødvendigt at vedtage gennemførelsesforanstaltninger for at fastlægge det tekniske format for indberetning af årlige EF-statistikker om stål.

Artikel 3

Medlemsstaterne anvender disse specifikationer og dette tekniske format for referenceåret 2003 og de følgende år.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for det Statistiske Program —

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er gældende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. maj 2005.

På Kommissionens vegne

Joaquín ALMUNIA

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 7 af 13.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.

BILAG I

KENDETEGNETES DÆKNING

1. ÅRLIGE STATISTIKKER OM STÅL- OG STØBEJERNSSKROTOPGØRELSER

Indledende bemærkninger

Medlemsstaterne skal indsamle disse oplysninger hos alle værker, som fremstiller jern, stål eller andre produkter henhørende under gruppe 27.1 i NACE Rev. 1.1, og som forbruger og/eller fremstiller skrot. For det første referenceår 2003 accepterer Kommissionen, at der med hensyn til den omfattede population anvendes gruppe 27.1 i NACE Rev. 1. Der skal udfyldes et særskilt spørgeskema for hvert værk, også selv om flere af dem hører til samme selskab. Hvis værket har et fysisk integreret stålstøberi, betragtes dette som en integreret del af værket. Ved fysisk integrerede værker forstås værker, der har samme ledelse og ligger samme sted. Skemaet anvendes på valseværker, som direkte genudvalser brugte produkter, der ikke sædvanligvis anses som skrot. Alle jern- og stålværker, som ikke selv har lagre af skrot, og som derfor køber deres skrot fra andre værker, skal deltage i undersøgelsen på linje med producenter. Da de ikke henhører under gruppe 27.1 i NACE Rev. 1.1, er jernstøberier, uanset om de er fysisk integrerede eller ej, og ikke fysisk integrerede stålstøberier ikke omfattet af undersøgelsen.

Ved skrot forstås:

- alt affald af jern eller stål, som fremkommer ved jern- eller stålproduktion eller genvindes på grundlag af gammelt jern eller stål, og som er egnet til omsmelting (herunder indkøbt skrot, men ikke brændt støbegods og støbegods, der er angrebet af syre)
- stænk og andet støbeaffald (normal eller bundstøbning), affald fra støbetragte og stigrør, affald fra rør ved bundstøbning osv. samt kasserede og defekte ingots, der ikke medregnes i produktionen
- støbeskaller (undtagen hvis frembragt ved sandstøbning).

Derimod medregnes til skrot ikke affald, der indeholder jern, og som i væsentlig grad er forurenet med ikke-metallisk materiale, og som fremkommer ved smeltning eller varmebehandling eller mekanisk behandling, f.eks.:

- ovenrender, udløb eller sprøjt
- tapperender fra støbning, stænk og andet affald, der fremkommer under støbning af jern, affald fra støbeovne
- slagger
- glødeskaller fra varmeovne, valsning og smedning
- sprøjt fra konvertere
- støbejernsklumper og støbeskerester og støberester fra sandstøbning.

Specifikationer

Kode: 1010

Betegnelse: Lagre på årets første dag

Under denne kode angives de lagre, der findes på hele værket, herunder fysisk integrerede aktiviteter (inkl. stålstøberier) med undtagelse af lagre, der findes i jernstøberier.

Kode: 1020

Betegnelse: Værkets egne tilgange

Omfatter:

- stænk og andet støbeaffald fra stålværket og fra integrerede stålstøberier: støbetapper og andet affald fra stålstøbning, herunder defekte og kasserede ingots, der ikke medregnes i produktionen
- nyt affald, dvs. affald, der fremkommer ved fremstillingen af halvfabrikata og valsede produkter inkl. lønarbejde samt affald fra ingots og defekte ingots og stålstøbegods, der viser sig at være defekt efter at have forladt smelte- eller støbeværket (dvs. efter at de er blevet medregnet i produktionen af rå- eller støbestål). Indbefatter skrot, der fremkommer i fysisk integrerede stålstøberier, smedjer, rørværker og trådtrækningsværker, koldvalseværker, stålkonstruktionsværksteder og andre afdelinger, der forarbejder stål, med undtagelse af jernstøberier (jf. de indledende bemærkninger). Valseskrot, som skal genvales på eget valseværk, henregnes ikke som nyt affald
- gammelt skrot, dvs. stål og støbejern, der fremkommer ved reparation og ophugning og skrotning af gamle anlæg, maskiner og apparater (f.eks. kokiller).

Kode: **1030**

Betegnelse: **Tilførsler (1031+1032+1033)**

Skrot, der modtages via en forhandler, der fungerer som mellemmand, henregnes alt efter kilde til kode 1031, 1032 og 1033.

Skrot fra skibsophugning i Fællesskabet henregnes som skrot fra det indenlandske marked og fra andre medlemsstater.

Kode: **1031**

Betegnelse: **Tilførsler fra det indenlandske marked**

Omfatter tilførsler af skrot fra andre værker eller afdelinger under det samme selskab i samme land, herunder højovne, stålværker, valseværker, jernstøberier (herunder de fysisk integrerede jernstøberier). Tilførsler af skrot fra andre stål-selskabers værker og fra andre værker end dem, der fremstiller eller anvender stål, f.eks. miner, bør også medregnes.

Omfatter også tilførsler af skrot fra det indenlandske marked, der modtages direkte fra ikke-stålproducerende selskaber som f.eks. stål- eller jernstøberier, rørværker, smedjer, byggeindustrien, uvindingsindustrien, skibsværfter, jernbaneselskaber, maskinindustrien, metalvareindustrien osv.

Kode: **1032**

Betegnelse: **Tilførsler fra andre EF-medlemsstater**

Omfatter tilførsler af skrot fra andre EF-medlemsstater.

Kode: **1033**

Betegnelse: **Tilførsler fra tredjelande**

Omfatter tilførsler af skrot fra tredjelande (lande, der ikke er medlem af EF).

Kode: **1040**

Betegnelse: **I alt til rådighed (1010+1020+1030)**

Summen af lagrene på årets første dag, dvs. værkets egne tilgange plus tilførsler.

Kode: **1050**

Betegnelse: **Forbrug i alt ...**

Forbrug i alt viser de samlede mængder skrot, der forbruges i produktionen af jern i højovne, elektroovne og sintringsanlæg, samt det samlede forbrug af skrot, der anvendes i den samlede produktion af råstål, herunder fremstilling af specialråjern ved genopkuling af stål og de fysisk integrerede stålstøberiers produktion.

Kode: **1051**

Betegnelse: **... heraf i elektroovne**

Forbruget af skrot i produktionen af stål i elektroovne.

Kode: **1052**

Betegnelse: **... heraf skrot af rustfrit stål**

Forbruget af rustfrit stål med indhold af 10,5 % chrom eller derover og ikke over 1,2 % kulstof, også med indhold af andre legeringsstoffer.

Kode: **1060**

Betegnelse: **Leverancer**

Her angives alle leverancer af skrot, herunder til alle støberier, inkl. fysisk integrerede støberier.

Kode: **1070**

Betegnelse: **Lagre på årets sidste dag (1040-1050-1060)**

Under denne kode angives de lagre, der findes på hele værket, herunder fysisk integrerede aktiviteter (inkl. stålstøberier) med undtagelse af lagre, der findes i jernstøberier.

2. BRÆNDELS- OG ENERGIFORBRUG SAMT OPGØRELSE OVER ELEKTRISK ENERGI I STÅLINDUSTRIEN

Indledende bemærkninger om anlægstyper

Chargeblandingsanlæg indbefatter sintringsanlæg.

Hvad angår højovne og elektroråjernsovne medregnes kun forbruget af brændsel, der tilføres direkte eller anvendes i ovne i stedet for koks, dvs. ekskl. forbruget i rekuperatorer, blæsere og andet hjælpeudstyr til højovne (anføres under »andre anlæg«).

Andre stålværker indbefatter anlæg til produktion af råjern og strengstøbningsanlæg.

Under elværker angives forbruget af brændsel og energi, der anvendes til fremstilling af al elektriciteten på værket eller i flere stålværkers fælles kraftværker. Se også under »Fælles elværker i stålindustrien« nedenfor.

Medlemsstaterne skal indsamle disse oplysninger fra alle jern- og stålværker henhørende under gruppe 27.1 i NACE Rev. 1.1, herunder genvalsningsanlæg og elværker i stålindustrien, der deles mellem flere værker og selskaber. Disse elværker anses med hensyn til disse statistikker som stålværker henhørende under gruppe 27.1 i NACE Rev. 1.1.

Fælles elværker i stålindustrien

Elværker, der er fælles for flere værker eller stålselskaber, betragtes som en enhed.

Fælles elværker i stålindustrien deltager direkte i undersøgelsen. For at undgå dobbelttælling skal de værker, der anvender disse elværkers energi, ikke medregne disse data i deres individuelle besvarelser.

Stålværkerne skal imidlertid under deres ressourcer angive forsyninger af elektricitet fra fælles elværker som en samlet sum (kode 3102) sammen med deres forsyninger fra andre værker.

Elværker med tilknytning til andre industrier, f.eks. kulindustrien, medregnes ikke.

Anlæg, der producerer elektricitet og damp

Disse blandede anlæg betragtes delvis som elværker. Til brændselsforbruget henregnes kun den del, der anvendes til produktion af elektrisk energi, dvs. ekskl. de mængder, der anvendes til varmforsyning.

Energiforbrug

Under del A angives forbruget af brændsel og energi i jern- og stålværkerne og disses hjælpeanlæg med undtagelse af koksovne (højovne, sintringsanlæg, fysisk integrerede stålstøberier, valseværker osv.).

Indbefatter forbruget i hjælpeanlæg (f.eks. kraftværker og dampanlæg), selv om de ikke udelukkende arbejder for jern- og stålværket.

Værksteder, der er integreret i jern- og stålværket, og hvis aktiviteter ikke er omfattet af gruppe 27.1 i NACE Rev. 1.1, medregnes ikke.

Del A: Årlige statistikker om brændsels- og energiforbrug efter anlægstype

Kode: **2010**

Betegnelse: **Fast brændsel (2011+2012)**

Fast brændsel registreres i den tilstand, i hvilken det indgår.

Kode: **2011**

Betegnelse: **Koks**

Omfatter koks, halvkoks, jordoliekoks og kokssmåpartikler.

Kode: **2012**

Betegnelse: **Andet fast brændsel**

Indbefatter kul og agglomerat, brunkul og briketter.

Kode: **2020**

Betegnelse: **Flydende brændsel**

Omfatter forbruget af alt flydende brændsel i jern- og stålværket og hjælpeanlæg samt i elværker, men ikke koksovne.

Kode: **2030**

Betegnelse: **Gas (2031 + 2032 + 2033 + 2034)**

Det er nettoforbruget, der skal registreres, dvs. ekskl. tab og gas, der afbrændes.

Gasforbruget registreres i gigajoule (1 gigajoule = 10^9 joules = 1 gigakalorie/4,186) baseret på den nedre brændværdi for hver gas (for tør gas ved 0 ° og 760 mm/Hg).

Kode: **2040**

Betegnelse: **Eksterne leverancer af højovngas**

Omfatter de samlede leverancer af højovngas til det offentlige forsyningsnet, til stålværksintegrerede koksanlæg, til andre stålværker og til andre forbrugere.

Kode: **2050**

Betegnelse: **Eksterne leverancer af konvertergas**

Omfatter de samlede leverancer af konvertergas til det offentlige forsyningsnet, til stålværksintegrerede koksanlæg, til andre stålværker og til andre forbrugere.

Del B: Årlige statistikker om opgørelse over elektrisk energi i stålindustrien

Specifikationer

Kode: **3100**

Betegnelse: **Ressourcer (3101+3102)**

Jf. specifikationerne for 3101 og 3102.

Kode: **3101**

Betegnelse: **Bruttoproduktion**

Bruttoproduktionen svarende til det samlede forbrug i elværker som angivet under del A for elværker.

Kode: **3102**

Betegnelse: **Forsyninger udefra**

Forsyninger udefra omfatter offentlige net, andre lande, jern- og stålværker (herunder fælles kraftværker), stålværkers koksovne, fysisk integrerede afdelinger osv.

Kode: **3200**

Betegnelse: **Anvendelsesområder (3210+3220+3230)**

Det samlede tal i linje 3200 skal svare til tallet i linje 3100.

Kode: **3210**

Betegnelse: **Forbrug efter anlæg (3211+3212+3213+3214+3215+3216+3217)**

Omfatter det samlede forbrug i anlæg under linjerne (3211+3212+3213+3214+3215+3216+3217).

Kode: **3217**

Betegnelse: **Andre anlæg**

Vedrører andre typer anlæg som nærmere defineret i del A.

Kode: **3220**

Betegnelse: **Eksterne leverancer**

Jf. kode 3102.

Kode: **3230**

Betegnelse: **Tab**

Omfatter alt tab af elektrisk energi.

3. UNDERSØGELSE AF INVESTERINGER I JERN- OG STÅLINDUSTRIEN (UDGIFTER OG PRODUKTIONSKAPACITET)

Del A: Årlige statistikker om udgifterne

Indledende bemærkninger

Der skal udfyldes et særskilt spørgeskema for hvert værk, også selv om flere af dem hører til samme selskab.

Investeringsudgifterne udgør investeringer i alle materielle anlægsaktiver i referenceperioden. Hertil henregnes nye og eksisterende materielle anlægsaktiver, uanset om de er købt hos tredjemand eller produceret til eget brug (dvs. kapitaliseret produktion af materielle anlægsaktiver), der har en levetid på over et år, herunder også ikke-producerede materielle anlægsaktiver som f.eks. grunde. Levetiden for et gode, der kan kapitaliseres, kan forlænges i overensstemmelse med selskabets regnskabspraksis, hvis denne kræver en længere forventet levetid end den ovenfor anførte på et år.

Alle investeringer værdiansættes før værdjusteringer (dvs. brutto) og inden fratrækning af indtægter fra afhændelser. Købte goder værdiansættes i købspriser, dvs. inkl. transport- og installationsudgifter, gebyrer, afgifter og andre omkostninger i forbindelse med overdragelsen af ejendomsretten. Egenproducerede materielle anlægsaktiver værdiansættes i kostpriser. Goder, som er erhvervet ved omstruktureringer (såsom fusioner, overtagelser, opdelinger og udskillelser), medregnes ikke. Køb af mindre værktøj, som ikke kapitaliseres, registreres under løbende udgifter.

Endvidere medregnes alle udvidelser, ombygninger, forbedringer og fornyelser, der forlænger kapitalgodernes brugstid eller øger deres produktionskapacitet.

Løbende vedligeholdelsesomkostninger medregnes ikke; det samme gælder værdien af og løbende udgifter i forbindelse med kapitalgoder, der anvendes i henhold til leje- og leasingkontrakter.

Ved registrering af investeringer i goder, hvis fakturering, levering, betaling og første ibrugtagning finder sted i forskellige referenceperioder, bør følgende fremgangsmåde være målet:

- Investeringer registreres på det tidspunkt, hvor ejendomsretten overføres til den enhed, der agter at anvende dem. Kapitaliseret produktion registreres på produktionstidspunktet. Investeringer, som foretages i flere etaper, registreres i de respektive delinvesteringers referenceperiode.

I praksis kan dette måske ikke lade sig gøre; og på grund af selskabets regnskabspraksis kan det være nødvendigt at anvende følgende tilnærmelser til ovennævnte fremgangsmåde:

- Investeringer registreres i den referenceperiode, i hvilken de leveres.
- Investeringer registreres i den referenceperiode, i hvilken de indgår i produktionsprocessen.
- Investeringer registreres i den referenceperiode, i hvilken de faktureres.
- Investeringer registreres i den referenceperiode, i hvilken de betales.
- Investeringer registreres ikke i status, men alle udvidelser, afhændelser og overførsler af anlægsaktiver såvel som de værdjusteringer, der vedrører disse anlægsaktiver, anføres i status eller i noterne.

Materielle anlægsaktiver registreres i virksomhedsregnskaber under »anlægsaktiver — materielle anlægsaktiver«.

Specifikationer efter anlægstype**Kode: 4010****Betegnelse: Koksværker**

Omfatter:

— ovne, herunder koksovnsbatterier med hjælpeanlæg såsom påfyldningsanlæg, koksudstødningsmaskiner, knusemaskiner osv. samt slukkevogne og køletårne

— hjælpeanlæg.

Bemærk: Under hver post indregnes anlæg, bygninger og hjælpeanlæg.

Kode: 4020**Betegnelse: Chargeblandingsanlæg**

Omfatter anlæg til forberedelse af jernmalmen og chargen.

Kode: 4030**Betegnelse: Anlæg til produktion af råjern og ferrolegeringer (inkl. højovne)**

Omfatter elektriske råjernsovne, ovne med bundudtag og andre forsmeltninganlæg m.v.

Kode: 4040**Betegnelse: Stålværksstøberier**

AOD-metoden, vacuumbehandlinger, behandlinger i støbeske osv. betragtes som efterbehandlinger efter hovedsmeltningen (slutbehandlingen). Investeringsudgifterne i tilknytning hertil skal (som al produktion) indgå under den kategori, der omfatter den relevante slutproces.

Hvis værket omfatter (eller kommer til at omfatte) et stålstøberi og en blandemaskine, skal udgifterne til blandemaskinen indgå under det relevante støberi. Hvis værket ikke har noget støberi, skal disse udgifter indgå under udgifterne vedrørende højovnene.

Kode: 4041**Betegnelse: heraf elektroanlæg**

Omfatter råstålsproduktion ved hjælp af lysbueovne.

Kode: 4050**Betegnelse: Strengstøbningsanlæg**

Vedrører strengstøbning af plader, blooms, billets, drageremner og rørhalvfabrikata, undtagen endestykker.

Kode: 4060**Betegnelse: Valseværker (4061+4062+4063+4064)**

For hver type valseværk skal indregnes ikke blot udgifterne i tilknytning til selve valseværket, men også udgifter i tilknytning til anlæg tidligere i produktionsprocessen (f.eks. genopvarmingsovne) og senere i produktionsprocessen (f.eks. køleanlæg, klippemaskiner). Under betegnelsen »andre anlæg« (kode 4070) indgår udgifter vedrørende alle anlæg, som ikke falder ind under en særlig valseværkkategori bortset fra anlæg til coating (fortinning, forzinking osv.), der er udskilt i kode 4064.

Udgifter til slutvalseværker skal angives under kode 4063 — koldvalseværker til bredbånd.

Kode: 4061

Betegnelse: Flade produkter

Under denne kode angives udgifter til varmvalseværker til flade produkter.

Kode: 4062

Betegnelse: Lange produkter

Under denne kode angives udgifter til varmvalseværker til lange produkter.

Kode: 4063

Betegnelse: Koldvalseværker til bredbånd

Under denne kode angives udgifter til koldvalseværker, både til kontinuerlig valsning og anden valsning.

Kode: 4064

Betegnelse: Anlæg til coatede produkter

Under denne kode angives udgifter til coatinganlæg.

Kode: 4070

Betegnelse: Andre anlæg

Under denne kode angives:

- alle centrale anlæg og distributionsnet til strøm, gas, vand, damp, luft og oxygen
- transport, maskinværksteder, laboratorier og alle andre anlæg, som udgør en del af hele værket, men som ikke kan klassificeres som en del af en bestemt sektor
- anlæg til blooms, plader og billets, når disse halvfabrikata ikke strengstøbes og er anført under kode 4050.

Kode: 4200

Betegnelse: Heraf til forureningsbekæmpelse

Kapitaludgifter til metoder, teknologier, processer eller udstyr beregnet til at indsamle eksisterende forurenende stoffer og fjerne eksisterende forurening og forurenende stoffer (f.eks. emissioner af luftforurenende stoffer, spildevand eller fast affald), forhindre spredning af forureningen og måle forureningsniveauet samt behandle og bortskaffe forurenende stoffer, der opstår i forbindelse med virksomhedens drift.

Disse udgifter er summen af udgifterne på miljøbeskyttelsesområderne beskyttelse af omgivende luft og klima, spildevandshåndtering, affaldshåndtering og anden miljøbeskyttelse. Anden miljøbeskyttelse er bl.a. beskyttelse og restaurering af jord, grundvand og overfladevand, bekæmpelse af støj og vibrationer, beskyttelse af biodiversitet og landskaber, strålingsbeskyttelse, forskning og udvikling, almindelig miljøforvaltning og -styring, uddannelse og oplysning, aktiviteter, der medfører ikke-opdelte udgifter, og aktiviteter i.a.n.

Omfatter:

- investeringer i særskilte, identificerbare komponenter, der supplerer eksisterende udstyr, og som indsættes i slutningen af eller helt uden for produktionen («end-of-pipe-udstyr»)
- investeringer i udstyr (f.eks. filtre eller særskilte rensningsetaper), der begrænser eller fjerner forurenende stoffer under produktionen, når der er tale om påmonteret udstyr, som kan fjernes, uden at det berører produktionen væsentligt.

Hovedformålet med og virkningen af disse kapitaludgifter er at beskytte miljøet, og de samlede udgifter til dette formål skal indberettes.

Udgifterne skal indberettes brutto, dvs. inkl. faktorer, der opvejer omkostningerne, såsom fremstilling og salg af omsættelige biprodukter, opnåede besparelser og modtagne tilskud.

Købte varer værdiansættes i købspriser, ekskl. fradragsberettiget moms og andre fradragsberettigede afgifter, der er direkte forbundet med omsætningen.

Omfatter ikke:

- aktioner og aktiviteter, der gavner miljøet, men som ikke er gennemført af hensyn til miljøet, herunder foranstaltninger, der hovedsagelig vedrører sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og sikring af produktionen
- foranstaltninger til bekæmpelse af forurening fra produkter under brug eller i forbindelse med bortskaffelse (miljømæssig tilpasning af produkter), medmindre miljøpolitikker og -bestemmelser udvider producentens retlige ansvar til også at omfatte forurening fra produkter under brug eller i forbindelse med bortskaffelse af disse, når de bliver til affald
- aktiviteter i forbindelse med ressourceanvendelse og ressourcebesparelser (f.eks. vandforsyning og energi- eller råvarebesparelser), medmindre hovedformålet er miljøbeskyttelse, f.eks. når disse aktiviteter har til formål at gennemføre nationale eller internationale miljøpolitikker og ikke iværksættes med henblik på at reducere omkostningerne.

Del B: Årlige statistikker om produktionskapacitet

Indledende bemærkninger

Den størst mulige produktion er den produktion, som et værk kunne producere i det pågældende år under normale eller forventede driftsforhold og med en normal eller forventet produktsammensætning. Den er pr. definition højere end den faktiske produktion.

Ændringer i den størst mulige produktion vil normalt skyldes:

- de investeringer, der er foretaget, selv om udgifterne og ændringerne ikke nødvendigvis vil falde sammen tidsmæssigt
- faktiske eller planlagte permanente lukninger, overførsler eller salg. Den størst mulige produktion svarer ikke til den tekniske eller beregnede kapacitet for et givet udstyr, men er baseret på værkets generelle tekniske struktur, hvor der tages hensyn til forholdet mellem de forskellige led i produktionen (f.eks. mellem stålværket og højovnene).

Den størst mulige årlige produktion er den største produktion, der kan opnås i det pågældende år under normale driftsforhold, når der tages hensyn til reparationer, vedligeholdelse og normale fridage, med det udstyr, der er til rådighed ved årets begyndelse, idet der også tages hensyn til den supplerende produktion, der sker i udstyr, som bliver sat i drift, og til produktionen i eksisterende udstyr, som tages endeligt ud af drift i årets løb. Produktionsudviklingen baseres på den forventede udnyttelsesgrad for det pågældende udstyr og på den antagelse, at der er råvarer til rådighed.

Generelle beregningsmetoder

Alle dele af anlægget, som ikke permanent er lukket, skal indgå i besvarelsen af spørgeskemaet.

Beregningsen af den størst mulige produktion baseres på normale driftsforhold, herunder:

- at der er arbejdskraft til rådighed i normalt omfang, dvs. at der ikke skal foretages ændringer i den størst mulige produktion, hvis værket tilpasser sig ændrede markedsforhold ved midlertidig reduktion eller forhøjelse af bemanningen
- at der er udstyr til rådighed i normalt omfang, dvs. at der skal tages hensyn til periodiske nedlukninger, betalte ferier, rutinemæssig vedligeholdelse og — hvis det er relevant — sæsonudsving i elektricitetsforsyningen⁽¹⁾
- at der er råvarer til rådighed i normalt omfang
- at udnyttelsesgraden både hvad angår råvarer og halvfabrikata for de forskellige dele af anlægget er normal (medmindre andet er angivet, forstås ved »normal« foregående års niveau). Hvis det af anlægsspecifikke grunde er nødvendigt at foretage ændringer af udnyttelsesgraden mellem de forskellige dele af anlægget, kan sådanne ændringer kun foretages, hvis råvarerne eller halvfabrikataene er til rådighed i tilstrækkelige mængder
- at produktsammensætningen er normal, dvs. som det foregående år, medmindre der er planer om særlige ændringer
- at der ikke er problemer med at komme af med produkterne
- at der ikke er strejker eller lockouts
- at der ikke forekommer tekniske uheld eller anlægssvigt
- at der ikke forekommer alvorlige produktionsafbrydelser på grund af vejrliget, f.eks. oversvømmelse.

Idriftsættelse eller udtagning af drift

Hvis anlægget skal sættes i drift, lukkes permanent, overføres eller sælges i det pågældende år, er det nødvendigt at tage udgangspunkt i den dato, hvor idriftsættelsen eller udtagningen af driften finder sted, og beregne den størst mulige produktion forholdsmæssigt for det antal måneder, anlægget forventes at være i drift. Hvis der er tale om nye anlæg, specielt meget store anlæg, bør der vises forsigtighed ved vurderingen af den opnåelige produktion i idriftsættelsesperioden, som kan strække sig over flere år.

1. Stålværker

- *Konverterstål*: Hvis der er tale om konverterstål (f.eks. LD, OBM osv.) skal jern- og stålproduktionsanlægget betragtes under ét, dvs. at stålværkets størst mulige produktion kan være begrænset af den mængde varmt metal, der er til rådighed; i så fald skal stålværkets størst mulige produktion beregnes på grundlag af det jern, der er til rådighed, idet der tages hensyn til den normale fordeling af jernet på stålværk, støberier, granuleringsanlæg og salg og den normale mængde skrot, der kræves til fremstilling af 1 ton færdigt produkt.
- *Elektrostål*: Der skal tages hensyn til de normale forsyninger af el.
- *Generelt*: Der kan i visse hjælpeanlæg være tekniske flaskehalse, som kan begrænse produktionskapaciteten, f.eks. at kun to ud af tre ovne kan anvendes samtidig. (Årsagen kan være en teknisk flaskehals i oxygenforsyningen, afkølingsovne, kørekraner osv.). Hvert støberi skal derfor behandles sammen med alle de hjælpeanlæg, som påvirker dets anvendelse.

2. Valse- og coatinganlæg

Den størst mulige produktion i et valse- eller coating anlæg skal beregnes på grundlag af en given produktsammensætning, dvs. på grundlag af faste mængder af givne produktstørrelser og -sektioner. Hvis en virksomhed på grund af uforudsigelige markedsforhold ikke ser sig i stand til at lave en prognose, anvendes produktsammensætningen for det foregående år.

⁽¹⁾ Jævnlig eftersyn over en årrække (f.eks. højovne) kan dog udregnes som et årligt »gennemsnit«.

Den størst mulige produktion skal desuden beregnes på grundlag af den normale størrelse af de halvfabrikata, der køres igennem valseanlægget.

Ved beregningen af den størst mulige produktion skal der tages hensyn til flaskehalse tidligere og senere i produktionen i hele anlægget, f.eks. om der er halvfabrikata til rådighed, og hvilken kapacitet der er til at behandle eller færdiggøre produktet.

Køb af stål i form af halvfabrikata kan kun øge den størst mulige produktion i et valseværk eller en gruppe, der ellers har forsyningsproblemer, hvis den nødvendige mængde stål i form af halvfabrikata er til rådighed i et år med gode handelsbetingelser. Dette indebærer generelt, at der skal være tale om langsigtede kontrakter eller fastlagte leveringsprogrammer.

Generelt skal der i et integreret værk eller i et værk under en enkelt gruppe være en balance mellem stålproduktionen og produktionen af valsede produkter, når der tages hensyn til en normal fordeling af det stål, der er til rådighed, mellem valseværker, støberier og halvfabrikata til rørfremstilling eller smedning.

Den faktiske produktion bør indberettes på bruttobasis, når hver produktionsfase er afsluttet, før forarbejdning.

Den skal indbefatte alle produkter, der er fremstillet på værket, uanset om disse er fremstillet for egen regning eller ej. Alle produkter i lønarbejde skal indgå i produktionen på det værk, hvor de er fremstillet, og ikke for det værk, som har bestilt lønarbejdet. Den skal omfatte alle produkter og kvaliteter (ulegeret og legeret stål), herunder deklaserede varer, der ikke er beregnet til direkte omsmelting, f.eks. andenklasserprodukter, pladeafklip og afskårne ender, samt produkter, der fremkommer ved opskæring af valsede eller delvist valsede stålprodukter, eller halvfabrikata, hvor de defekte dele klassificeres som skrot med henblik på umiddelbar omsmelting.

Det er frivilligt at indberette data om den faktiske produktion.

Der skal udfyldes et særskilt spørgeskema for hvert værk, også selv om flere af dem hører til samme selskab.

Specifikationer

Kode: 5010

Betegnelse: Koks

Produktionen i koksovne.

Kode: 5020

Betegnelse: Chargeblanding

Produktionen i alle sintrings- og pelletteringsanlæg og andre anlæg, der producerer agglomererede materialer til højovnscharge og direkte reduceret jernsvamp.

Kode: 5030

Betegnelse: Støbejern og ferrolegeringer

Produktionen af alt jern, spejljern og ferromangan med højt kulstofindhold fra højovne og elektroovne på værket.

Kode: 5040

Betegnelse: Råstål

Råstål i alt.

Kode: 5041

Betegnelse: heraf elektroanlæg

— heraf råstål fra elektroovne (lysbueovne og induktionsovne).

Kode: 5042

Betegnelse: heraf strengstøbning

— heraf strengstøbte plader, blooms, billets, drageremner og rørhalvfabrikata.

Kode: 5050

Betegnelse: Produkter fremstillet direkte ved varmvalsning (5051+5052)

Omfatter varmvalsede produkter i alt.

Kode: 5051

Betegnelse: Flade produkter

Omfatter varmvalsede flade produkter i alt.

Kode: 5052

Betegnelse: Lange produkter

Varmvalsede lange produkter i alt. Af praktiske grunde omfatter denne kode også valsede halvfabrikata til rør, da de ikke kan klassificeres under nogen anden kode.

Kode: 5060

Betegnelse: Produkter fremstillet af varmvalsede produkter

(Ekskl. coatede produkter)

Produkter fremstillet af varmvalsede produkter (ekskl. coatede produkter). Denne kode omfatter varmvalset båndstål fremstillet på grundlag af varmvalsede bredbånd, varmvalsede plader skåret af varmvalset bredbånd, koldvalsede pladeprodukter i form af plader eller i ruller.

Kode: 5061

Betegnelse: heraf produkter fremstillet ved koldvalsning

— heraf flade produkter (plader og bredbånd) fremstillet ved koldvalsning.

Kode: 5070

Betegnelse: Coatede produkter

Denne kode omfatter emballagestål (hvidblik, fortinnede plader og bånd, EKSF), alle former for plader og bånd oprullet i ringe, der er metalcoatede ved varmbehandling eller elektrolytisk, plane eller bølgefornede, og alle plader og bånd oprullet i ringe, plane eller bølgefornede, der er coatede med organisk materiale.

Definitionen af koder i denne undersøgelse refererer til det tidligere Eurostat/EKSF-spørgeskema 2-61.

Kode i denne undersøgelse	Kort beskrivelse af produkterne	Henvisning til linjer i EKSF-spørgeskema 2-61
5010	Produktionen i koksovne	1001
5020	Produktionen i alle sintrings- og pelletteringsanlæg og andre anlæg, der producerer agglomererede materialer til højovnscharge og direkte reduceret jernsvamp	2001 + 2002
5030	Produktionen af alt jern, spejljern og ferromangan med højt kulstofindhold fra højovne og elektroovne på værket	3001
5040	Råstål i alt	4000
5041	— heraf råstål fra elektroovne (lysbueovne og induktionsovne)	4002
5042	— heraf strengstøbte plader, blooms, billets, drageremner og rørhalvfabrikata	4099
5050	Omfatter varmvalsedede produkter i alt	5000
5051	Omfatter varmvalsedede flade produkter i alt	5100
5052	Varmvalsedede lange produkter i alt. Af praktiske grunde omfatter denne kode også valsedede halvfabrikata til rør, da de ikke kan klassificeres under nogen anden kode	5200 + 8001
5060	Produkter fremstillet af varmvalsedede produkter (ekskl. coatede produkter). Denne kode omfatter varmvalset båndstål fremstillet på grundlag af varmvalsedede bredbånd, varmvalsedede plader skåret af varmvalset bredbånd, koldvalsedede pladeprodukter i form af plader eller i ruller	6010 + 6020 + 6030
5061	— heraf flade produkter (plader og bånd) fremstillet ved koldvalsning	6030
5070	Denne kode omfatter emballagestål (hvidblik, fortinnede plader og bånd, EKSF), alle former for plader og bånd oprullet i ring, der er metalcoatede ved varmbehandling eller elektrolytisk, plane eller bølgeformede, og alle plader og bånd oprullet i ringe, plane eller bølgeformede, der er coatede med organisk materiale	7100 + 7200 + 7300

BILAG II

TEKNISK FORMAT

1. DATAENES FORM

Dataene indsendes som et sæt dataposter, hvis felter for en stor dels vedkommende består af dataenes kendetegn (land, år, økonomisk aktivitet). Selve dataene er tal, der kan være ledsaget af etiketter og forklarende fodnoter. Ved fremsendelse af fortrolige data anføres den faktiske værdi i værdifeltet, og en etiket, der angiver arten af de fortrolige data, vedføjes dataposten.

2. POSTERNES STRUKTUR

Posterne består af felter af variabel længde adskilt af semikolon (;). Den største forventede længde er til orientering angivet i tabellen. Felterne er fra venstre til højre:

Felt	Type	Maksimums-længde	Værdier
Række	A	3	Rækkens alfanumeriske kode (jf. listen nedenfor).
År	A	4	Årstal på fire tegn, f.eks. 2003.
Land	A	6	Landekode (jf. listen nedenfor).
Produktionstype	A	3	Til sondring mellem den størst mulige produktion og den faktiske produktion (anvendes kun i statistikkerne om kapacitet) eller til sondring mellem anlægstyper (chargeblandingsanlæg, valseværker, højovne og elektroråjernsovne, elværker, stålværker, andre anlæg) (anvendes kun i forbindelse med statistikkerne over brændsels- og energiforbrug).
Variabel	A	4	Variabelkode. De koder, der er fastsat i forordning nr. 48/2004 om udarbejdelse af årlige EF-statistikker om stålindustrien for referenceårene 2003-2009, har fire tegn (jf. listen nedenfor).
Dataværdi	N	12	Dataenes numeriske værdi i hele tal uden decimaler.
Fortrolighedsetiket	A	1	A, B, C, D: angiver, at dataene er fortrolige, og årsagen hertil (jf. listen nedenfor). Et blanktegn angiver, at dataene ikke er fortrolige.
Dominans	N	3	En numerisk værdi under eller lig med 100. Denne værdi angiver en eller to virksomheders procentvise dominans, dvs. de dominerer dataene, som derfor er fortrolige. Værdien afrundes til nærmeste hele tal, f.eks. 90,3 til 90; 94,50 til 95. Dette felt er tomt ved ikke-fortrolige data. Det anvendes kun, når fortrolighedsetiket B eller C er anvendt i det foregående felt.
Enheder for dataværdierne	A	4	Koder til angivelse af enhederne.

3. BESKRIVELSE AF FELTER

3.1. Rækketype

Rækketype	Kode
Årlige statistikker om stål- og støbejernskrotopgørelser	S10
Årlige statistikker om brændsels- og energiforbrug efter anlægstype	S2A
Årlige statistikker om opgørelse over elektrisk energi i stålindustrien	S2B
Undersøgelse af investeringer i jern- og stålindustrien	S3A
Årlige statistikker om produktionskapacitet	S3B

3.2. Lande

Land	Kode
Belgien	BE
Tjekkiet	CZ
Danmark	DK
Tyskland	DE
Estland	EE
Grækenland	GR
Spanien	ES
Frankrig	FR
Irland	IE
Italien	IT
Cypern	CY
Letland	LV
Litauen	LT
Luxembourg	LU
Ungarn	HU
Malta	MT
Nederlandene	NL
Østrig	AT
Portugal	PT
Polen	PL
Slovenien	SI
Slovakiet	SK
Finland	FI
Sverige	SE
Det Forenede Kongerige	UK
Island	IS
Liechtenstein	LI
Norge	NO
Schweiz	CH

3.3. **Produktionstype eller anlægstype**

Produktionstype	Kode
Størst mulige produktion	MPP
Faktisk produktion (frivillig)	ACP
Anlægstype	
Chargeblandingsanlæg	PLP
Valseværker	RMD
Højovne og elektroråjernsovne	FRN
Elværker	EGS
Stålværker	MLS
Andre anlæg	OTH

3.4. **Variabler og enheder for dataværdien**

Kode	Betegnelse	Enhed for dataværdien
	Stål- og støbejernsskrotopgørelse	Metrisk ton
1010	Lagre på årets første dag	MTON
1020	Værkets egne tilgange	MTON
1030	Tilførsler (1031 + 1032 + 1033)	MTON
1031	fra det indenlandske marked	MTON
1032	fra andre EF medlemsstater	MTON
1033	fra tredjelande	MTON
1040	I alt til rådighed (1010 + 1020 + 1030)	MTON
1050	Forbrug i alt ...	MTON
1051	... heraf elektroovne	MTON
1052	... heraf skrot af rustfrit stål	MTON
1060	Leverancer	MTON
1070	Lagre på årets sidste dag (1040 – 1050 – 1060)	MTON
	Brændsels- og energiforbrug	
2010	Fast brændsel (2011 + 2012)	MTON
2011	Koks	MTON
2012	Andet fast brændsel	MTON
2020	Flydende brændsel	MTON
2030	Gas (2031 + 2032 + 2033 + 2034)	GJ
2031	Højovngas	GJ
2032	Koksværksgas	GJ
2033	Konvertergas	GJ
2034	Anden gas	GJ
2040	Eksterne leverancer af højovngas	GJ
2050	Eksterne leverancer af konvertergas	GJ

Kode	Betegnelse	Enhed for dataværdien
	Opgørelse over elektrisk energi i stålindustrien	MWh
3100	Ressourcer (3101 + 3102)	MWh
3101	Bruttoproduktion	MWh
3102	Forsyninger udefra	MWh
3200	Anvendelsesområder (3210 + 3220 + 3230)	MWh
3210	Forbrug efter anlæg (3211 + 3212 + 3213 + 3214 + 3215 + 3216 + 3217)	MWh
3211	Sintringsanlæg og chargeblandingsanlæg	MWh
3212	Højovne og elektroråjernsovne	MWh
3213	Elektrostålværker og strengstøbningsanlæg	MWh
3214	Andre stålværker og strengstøbningsanlæg	MWh
3215	Valseværker	MWh
3216	Elværker	MWh
3217	Andre anlæg	MWh
3220	Eksterne leverancer	MWh
3230	Tab	MWh

Monetære data angives i tusind euro for landene i euroområdet og i tusind nationale valutaenheder for lande uden for euroområdet.

Kode	Betegnelse	Enhed for dataværdien
	Investeringsudgifter i jern- og stålindustrien	Tusind euro eller tusind nationale valutaenheder
4010	Koksværker	KEUR eller KNC
4020	Chargeblandingsanlæg	KEUR eller KNC
4030	Anlæg til produktion af råjern og ferrolegeringer (inkl. højovne)	KEUR eller KNC
4040	Stålværksstøberier	KEUR eller KNC
4041	... heraf elektroanlæg	KEUR eller KNC
4050	Strengstøbningsanlæg	KEUR eller KNC
4060	Valseværker (4061 + 4062 + 4063 + 4064)	KEUR eller KNC
4061	Flade produkter	KEUR eller KNC
4062	Lange produkter	KEUR eller KNC
4063	Koldvalseværker til bredbånd	KEUR eller KNC
4064	Anlæg til coatede produkter	KEUR eller KNC

Kode	Betegnelse	Enhed for dataværdien
	Investeringsudgifter i jern- og stålindustrien	Tusind euro eller tusind nationale valutaenheder
4070	Andre anlæg	KEUR eller KNC
4100	I alt (4010 + 4020 + 4030 + 4040 + 4050 + 4060 + 4070)	KEUR eller KNC
4200	... heraf til forureningsbekæmpelse	KEUR eller KNC
	Størst mulig produktion i jern og stålindustrien (produktionskapacitet)	1 000 tons pr. år
5010	Koks	1 000
5020	Chargeblanding	1 000
5030	Støbejern og ferrolegeringer	1 000
5040	Råstål	1 000
5041	heraf elektroanlæg	1 000
5042	heraf strengstøbning	1 000
5050	Produkter fremstillet direkte ved varmvalsning (5051 + 5052)	1 000
5051	Flade produkter	1 000
5052	Lange produkter	1 000
5060	Produkter fremstillet af varmvalsede produkter (ekskl. coatede produkter)	1 000
5061	... heraf produkter fremstillet ved koldvalsning	1 000
5070	Coatede produkter	1 000

3.5. Fortrolighedsetiketter

Medlemsstaterne anmodes om tydeligt at angive fortrolige data ved at anvende nedenstående etiketter:

Årsag til fortrolighed	Etiket
For få virksomheder	A
Én virksomhed dominerer dataene	B
To virksomheder dominerer dataene	C
Sekundær fortrolighed	D

4. EKSEMPLER PÅ POSTER

Eksempel 1

S10;2003;DE;;1010;12345;;;MTON

Hvad angår de årlige statistikker om stål- og støbejernsskrotopgørelser var lagrene pr. 1.1.2003 i Tyskland 12 345 metriske ton. Disse data var ikke fortrolige-

Eksempel 2

S3B;2003;SK;MPP;5010;12000;;;MTON

Hvad angår de årlige statistikker om kapaciteten var den størst mulige produktion af koks i Slovakiet i 2003 12 000 ton. Disse data var ikke fortrolige.

Eksempel 3

S3B;2003;ES;ACP;5040;12000;B;95;MTON

Hvad angår de årlige statistikker om kapacitet var den faktiske produktion af råstål i Spanien i 2003 12 000 ton. Disse data var fortrolige, da én virksomhed dominerede dataene og tegnede sig for 95 % af produktionen.

5. ELEKTRONISK FORMULAR

Medlemsstaterne indberetter de data og metadata, der kræves i henhold til denne forordning, til Kommissionen (Eurostat) i et elektronisk format, der er i overensstemmelse med en dataudvekslingsstandard foreslået af Kommissionen (Eurostat).

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 2. maj 2005

om de nødvendige foranstaltninger over for en handelshindring bestående i Brasiliens handelspraksis, som berører handelen med regummierte dæk

(meddelt under nummer K(2005) 1302)

(2005/388/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 af 22. december 1994 om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi⁽¹⁾, særlig artikel 12, stk. 1, og artikel 13, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen modtog den 5. november 2003 en klage i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 3286/94 (i det følgende benævnt »handelshindringsforordningen«). Klagen blev indgivet af Bureau International Permanent des Associations de Vendeurs et Rechapeurs de Pneumatiques (Bipaver).
- (2) Klagen vedrørte visse påståede former for brasiliansk handelspraksis, som hindrede importen til Brasilien af regummierte dæk⁽²⁾. Den klagende part påstod navnlig, at de pågældende former for handelspraksis var i strid med artikel III og XI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 («GATT 1994»). På dette grundlag anmodede den klagende part Kommissionen om at træffe de nødvendige foranstaltninger.
- (3) Klagen indeholdt tilstrækkelige beviser til at berettiggiværksættelsen af en EF-undersøgelingsprocedure i henhold til artikel 8, stk. 1, i handelshindringsforord-

ningen. Kommissionen indledte derfor proceduren efter konsultation med medlemsstaterne i det rådgivende udvalg den 7. januar 2004⁽³⁾.

- (4) Efter indledningen af undersøgelsesproceduren gennemførte Kommissionen en undersøgelse. Undersøgelsen vedrørte et påstået importforbud og økonomiske sanktioner i forbindelse med import af regummierte dæk.
- (5) Som led i undersøgelsen blev den relevante brasilianske lovgivning vedrørende importforbuddet og indførelsen af økonomiske sanktioner gennemgået, og der blev ligeledes taget hensyn til de synspunkter, de forskellige brasilianske regeringsministerier og brasilianske handelssammenslutninger fremsatte.
- (6) Undersøgelsen førte til den konklusion, at de undersøgte brasilianske foranstaltninger er i strid med adskillige bestemmelser i GATT 1994, navnlig artikel I:1, III:4, XI:1 og XIII:1, og ikke er berettigede i henhold til artikel XX i GATT 1994, bemyndigelsesbestemmelsen eller andre gældende instrumenter i folkeretten. Eftersom WTO-overenskomsten forbyder den pågældende form for praksis, foreligger der bevis for en handelshindring i henhold til artikel 2, stk. 1, i handelshindringsforordningen.
- (7) Det fremgik af undersøgelsen, at Brasilien var et vigtigt marked for de europæiske producenter af regummierte dæk før indførelsen af forbuddet den 25. september 2000. I perioden 1995-2000 voksede eksporten til Brasilien af regummierte dæk til personbiler med gennemsnitligt 58 %, hvorefter den for første gang i seksårsperioden faldt med 32 % i 2001, dvs. efter indførelsen af forbuddet.

⁽¹⁾ EFT L 349 af 31.12.1994, s. 71. Ændret ved forordning (EF) nr. 356/95 (EFT L 41 af 23.2.1995, s. 3).

⁽²⁾ Proceduren vedrører regummierte dæk henhørende under pos. 4012 11, 4012 12, 4012 13 og 4012 19 i den kombinerede nomenklatur. Regummierte dæk er dæk, hvorfra den slidte slidbane er fjernet fra dækkarkassen og erstattet af en ny slidbane.

⁽³⁾ EUT C 3 af 7.1.2004, s. 2.

- (8) Selv om eksporten fortsatte efter indførelsen af forbuddet, enten på grundlag af importlicenser, som stadig cirkulerede, eller som følge af visse importørers indbringelse af sager for de brasilianske domstole, er det åbenlyst, at markedet gradvis blev lukket for de europæiske eksportører. Mange af EF-eksportørerne var siden i stand til at finde nye markeder, men kunne dog ikke kompensere for det, der havde været en stor andel af deres eksportindtægter. Ikke alle EF-eksportører havde held med at finde nye markeder eller skabe nye linjer af regummierede dæk til specialkøretøjer (firehjulstrukne køretøjer, sportsbiler osv.), og forbuddet medførte derfor sammen med andre faktorer (forsinket betaling fra den brasilianske importør, valutakurssvingninger), at visse EF-producenter gik i betalingsstandsning.
- (9) Bevismaterialet viser klart, at erhvervsgrenen i Fællesskabet har lidt og fortsat lider under negative handelsmæssige virkninger i den betydning, der er fastsat i artikel 2, stk. 4, i handelshindringsforordningen.
- (10) Eksportdataene og besvarelserne af de spørgeskemaer, som Kommissionen sendte til de europæiske producenter og eksportører af regummierede dæk, støtter EF-erhvervsgrenens påstand om, at Brasilien var et vigtigt eksportmarked før indførelsen af forbuddet, og at erhvervsgrenen havde påregnet et årligt salg på 3 mio. enheder ved udgangen af 2002. Bevismaterialet bekræfter også EF-erhvervsgrenens påstand om, at den i de forløbne tre år har lidt skade som følge af det brasilianske importforbud. I visse tilfælde trådte selskaber, som var ude af stand til at finde nye eksportmarkeder, i likvidation.
- (11) På baggrund af ovenstående kan det konkluderes, at det er i Fællesskabets interesse i henhold til artikel 12, stk. 1, i handelshindringsforordningen at træffe foranstaltninger inden for rammerne af WTO for at søge at opnå en hurtig ophævelse af det brasilianske forbud mod import af regummierede dæk, som udgør en overtrædelse af de grundlæggende WTO-regler og en handelshindring i den betydning, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, i handelshindringsforordningen.
- (12) Det er yderst vigtigt for Fællesskabet at sikre, at WTO-partnerne fuldt ud overholder deres forpligtelser, på samme måde som Fællesskabet skal gøre det. Derfor er det grundlæggende for det multilaterale handelssystem

korrekte funktion, at denne uforenelighed med WTO-reglerne behandles i nævnte forum.

- (13) Under forsøgene på at løse denne tvist gennem adskillige møder med de brasilianske myndigheder siden indførelsen af forbuddet og i løbet af denne undersøgelse er det ikke lykkedes at spore en vilje fra de brasilianske myndigheders side til at finde frem til en gensidigt acceptabel løsning. Da det ikke er sandsynligt, at det brasilianske standpunkt vil ændre sig, anses det derfor for at være nødvendigt at indlede en procedure inden for rammerne af WTO-forståelsen vedrørende reglerne og procedurerne for tvistbilæggelse.
- (14) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Beskyttelse mod Handelshindringer —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den brasilianske regerings indførelse af et forbud mod import af regummierede dæk og økonomiske sanktioner i forbindelse hermed forekommer at være i strid med Brasiliens forpligtelser i henhold til Marrakech-aftalen om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen og navnlig bestemmelserne i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 og udgør en handelshindring i den betydning, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 3286/94.

Artikel 2

Fællesskabet indleder en tvistbilæggelsesprocedure mod Brasilien inden for rammerne af forståelsen vedrørende reglerne og procedurerne for tvistbilæggelse og andre relevante WTO-bestemmelser med henblik på at sikre, at handelshindringen afskaffes.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. maj 2005.

På Kommissionens vegne

Peter MANDELSON

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. maj 2005

om ændring af Kommissionens beslutning 1999/217/EF for så vidt angår listen over aromastoffer, som anvendes i eller på levnedsmidler

(meddelt under nummer K(2005) 1437)

(EØS-relevant tekst)

(2005/389/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2232/96 af 28. oktober 1996 om fastlæggelse af en fællesskabsprocedure for aromastoffer, som anvendes eller er bestemt til anvendelse i eller på levnedsmidler⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 2, og artikel 4, stk. 3, og

og ud fra følgende betragtninger:

(1) I forordning (EF) nr. 2232/96 er fastsat proceduren for opstilling af regler vedrørende aromastoffer, som anvendes eller er bestemt til anvendelse i eller på levnedsmidler. Ifølge forordningen skal der vedtages en liste over aromastoffer (»listen«), efter at medlemsstaterne har meddelt en liste over de aromastoffer, som markedsføres på deres område, og efter Kommissionens gennemgang af meddelelserne. Denne liste blev vedtaget ved Kommissionens beslutning 1999/217/EF⁽²⁾.

(2) Forordning (EF) nr. 2232/96 foreskriver endvidere, at der skal indføres et program til evaluering af aromastoffer for at kontrollere, om de opfylder de generelle anvendelseskriterier for aromastoffer i bilaget til forordningen.

(3) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (»autoriteten«) konkluderede i sin udtalelse af 13. juli 2004 om parahydroxybenzoater, at propyl-4-hydroxybenzoat (FL 09.915) har indvirkning på produktionen af kønshormoner og på hannernes kønsorganer hos unge rotter. Da der ikke fandtes et entydigt NOAEL-niveau (niveau uden observerede negative effekter), kunne autoriteten ikke anbefale en acceptabel daglig indtagelse (ADI)

for dette stof. Brugen af propyl-4-hydroxybenzoat som aromastof i fødevarer kan ikke accepteres, da det ikke er i overensstemmelse med de generelle anvendelseskriterier for aromastoffer, der er fastsat i bilaget til forordning (EF) nr. 2232/96. Propyl-4-hydroxybenzoat bør derfor udgå af listen.

(4) Autoriteten konkluderede i sin udtalelse af 7. december 2004 om alifatiske dialkoholer, diketoner og hydroxyketoner, at pentan-2,4-dion (FL 07.191) er genotoksisk in vitro og in vivo. Brugen heraf som aromastof i fødevarer kan derfor ikke accepteres, da det ikke er i overensstemmelse med de generelle anvendelseskriterier for aromastoffer, der er fastsat i bilaget til forordning (EF) nr. 2232/96. Pentan-2,4-dion bør derfor udgå af listen.

(5) I henhold til forordning (EF) nr. 2232/96 og Kommissionens henstilling 98/282/EF af 21. april 1998 vedrørende retningslinjerne for, hvordan medlemsstaterne og EØS-signatarlandene bør sikre beskyttelsen af den intellektuelle ejendomsret, for så vidt angår udvikling og fremstilling af de aromastoffer, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2232/96⁽³⁾, har de medlemsstater, der har indgivet meddelelsen, for en række stoffers vedkommende anmodet om, at de registreres på en måde, der beskytter producentens intellektuelle ejendomsret.

(6) Beskyttelsen for disse stoffer, som er anført i listens del B, er begrænset til en periode på højst fem år regnet fra datoen for modtagelse af meddelelsen herom. Denne periode er nu udløbet, for så vidt angår 28 stoffer, som derfor bør overføres til listens del A.

(7) Beslutning 1999/217/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(8) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerækeden og Dyresundhed —

⁽¹⁾ EFT L 299 af 23.11.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 84 af 27.3.1999, s. 1. Senest ændret ved beslutning 2004/357/EF (EUT L 113 af 20.4.2004, s. 28).

⁽³⁾ EFT L 127 af 29.4.1998, s. 32.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilaget til beslutning 1999/217/EF ændres som angivet i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. maj 2005.

På Kommissionens vegne
Markos KYPRIANOU
Medlem af Kommissionen

BILAG

I bilaget til beslutning 1999/217/EF foretages følgende ændringer:

1) I del A foretages følgende ændringer:

a) I tabellen for stoffer med FL-numre udgår rækkerne vedrørende FL 07.191 (pentan-2,4-dion) og FL 09.915 (propyl-4-hydroxybenzoat).

b) I tabellen indsættes følgende rækker:

FL-nr.	Kemisk gruppe	CAS-nr.	Navn	Fema-nr.	EINECS-nummer	Synonymer	Bemærkninger
01.070	31	111-66-0	1-octen		203-893-7		
01.071	31	111-67-1	2-octen		203-894-2		
01.072	31	544-76-3	Hexadecan		280-878-9		
07.251	21	577-16-2	Methylacetophenon				CAS-nr. svarer til 2-methylacetophenon
01.073	31	592-99-4	4-octen				
01.074	31	593-45-3	Octadecan		209-790-3		
16.084	30	627-67-8	3-methyl-1-nitrobutan		211-008-0		
01.075	31	629-78-7	Heptadecan		211-108-4		
12.260	20	4131-76-4	Methyl-2-methyl-3-mercaptopropionat		223-949-4		
12.261	20	6725-64-0	Methandithiol				
01.076	31	20996-35-4	3,7-decadien				
16.085	20	27959-66-6	4,4-dimethyl-1,3-oxathian				
12.262	20	29414-47-9	(Methylthio)methanthiol				
05.210	04	30390-51-3	4-dodecenal		250-174-9		
05.211	02	30689-75-9	6-methyloctanal				
14.166	30	32536-43-9	Indoleddikesyre				
07.252	05	33665-27-9	4-octen-2-on				
02.244	04	54393-36-1	4-octen-1-ol				
10.070	09	57681-53-5	4-hydroxy-2-heptensyrelacton		260-902-7		
05.212	04	76261-02-4	6-dodecenal				
05.213	04	90645-87-7	5-nonenal				
15.124	29	103527-75-9	3-methyl-2-butenylthiophen			Rose thiophene	
05.214	04	121052-28-6	8-dodecenal				
05.215	03	134998-59-7	2,6-decadienal (c,c)				
05.216	03	134998-60-0	2,6-decadienal (t,t)				
12.263	20		3-mercapto-3-methylbutanal				
12.264	20	92585-08-5	4,2-thiopentanon				
03.021	16	142-96-1	dDibutylether		205-575-3		

2) Tabellen i del B affattes således:

Aromastoffer, der er anmeldt i henhold til artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2232/96, og for hvilke der er anmodet om beskyttelse af producentens intellektuelle ejendomsret

Kode	Dato for Kommissionens modtagelse af anmeldelsen	Bemærkninger
CN065	26.1.2001	
CN074	18.4.2003	6
CN075	18.4.2003	6
CN076	18.4.2003	6

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. maj 2005

om femte ændring af beslutning 2004/122/EF for så vidt angår visse beskyttelsesforanstaltninger mod aviær influenza i Nordkorea

(meddelt under nummer K(2005) 1451)

(EØS-relevant tekst)

(2005/390/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 18, stk. 7,

under henvisning til Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet ⁽²⁾, særlig artikel 22, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til Kommissionens beslutning 2000/666/EF af 16. oktober 2000 om dyresundhedsmæssige betingelser og udstedelse af sundhedscertifikat ved indførsel af fugle, bortset fra fjerkræ, samt karantænebetingelser ⁽³⁾ skal medlemsstaterne tillade import af fugle fra tredjelande, der er opført som medlemmer af Det Internationale Kontor for Epizootier (OIE), og de pågældende fugle skal anbringes i karantæne og testes, når de føres ind i Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 56. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

⁽²⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 9. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 (EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 278 af 31.10.2000, s. 26. Senest ændret ved beslutning 2002/279/EF (EFT L 99 af 16.4.2002, s. 17).

(2) Nordkorea har bekræftet et udbrud af aviær influenza på sit område. Nordkorea er medlem er OIE, og medlemsstaterne skal derfor i henhold til beslutning 2000/666/EF acceptere import af sådanne fugle fra det pågældende land. Under hensyntagen til de mulige alvorlige konsekvenser i forbindelse med den specifikke aviær influenza-virusstamme, der optræder i den øvrige del af Asien, bør import af de pågældende fugle fra Nordkorea suspenderes som en forsigtighedsforanstaltning.

(3) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 af 3. oktober 2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum ⁽⁴⁾, er det tilladt at importere uforarbejdede fjer og fjerdele fra Nordkorea. På baggrund af den aktuelle sygdomssituation i Nordkorea bør den pågældende import suspenderes.

(4) Kommissionens beslutning 2004/122/EF af 6. februar 2004 om visse beskyttelsesforanstaltninger mod aviær influenza i en række lande i Asien ⁽⁵⁾ blev vedtaget som en reaktion på udbrud af aviær influenza i en række lande i Asien. I henhold til artikel 4 i beslutning 2004/122/EF skal medlemsstaterne suspendere import fra tredjelande af uforarbejdede fjer og fjerdele samt levende fugle, bortset fra fjerkræ, som defineret i beslutning 2000/666/EF. Af hensyn til dyre- og folkesundheden bør også Nordkorea være blandt de tredjelande, der nævnes i artikel 4 i beslutning 2004/122/EF.

(5) Beslutning 2004/122/EF bør ændres i overensstemmelse hermed.

(6) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

⁽⁴⁾ EFT L 273 af 10.10.2002, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 416/2005 (EUT L 66 af 12.3.2005, s. 10).

⁽⁵⁾ EUT L 36 af 7.2.2004, s. 59. Senest ændret ved beslutning 2005/194/EF (EUT L 63 af 10.3.2005, s. 25).

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Artikel 4, stk. 1 i beslutning 2004/122/EF, affattes således:

»1. Medlemsstaterne suspenderer import fra Cambodja, Kina inklusive Hongkong, Indonesien, Laos, Malaysia, Nordkorea, Pakistan, Thailand og Vietnam af:

— uforarbejdede fjer og fjerdele

— »levende fugle, bortset fra fjerkræ« som defineret i beslutning 2000/666/EF, herunder fugle, der ledsager deres ejere (selskabsdyr).«

Artikel 2

Medlemsstaterne ændrer deres importforanstaltninger for at bringe dem i overensstemmelse med denne beslutning, og de sørger for, at de vedtagne foranstaltninger øjeblikkeligt offentliggøres på passende vis. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. maj 2005.

På Kommissionens vegne
Markos KYPRIANOU
Medlem af Kommissionen
